

Istungidokument

A8-0178/2018

22.5.2018

RAPORT

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta
(2018/2037(INI))

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Raportöör: Herbert Dorfmann

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	35
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS.....	38
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	45
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	51
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS	57
LISA: EELARVEKONTROLLIKOMISJONI KIRI.....	74
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	78
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	79

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta (2018/2037(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 29. novembri 2017. aasta teatist „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ (COM(2017)0713),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 38 ja 39, milles sätestatakse ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) ja selle eesmärgid,
- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikleid 40 ja 42, milles nähakse ette põllumajandustoodete ühine turukorraldus ja see, millises ulatuses kohaldatakse konkurentsieeskirju põllumajandustoodete tootmise ja nendega kauplemise suhtes,
- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 13,
- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 349, milles määratakse kindlaks äärepoolseimate piirkondade eriseisund ja sätestatakse tingimused aluslepingute kohaldamiseks neis piirkondades,
- võttes arvesse 13. detsembri 2017. aasta määrust (EÜ) nr 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta¹ (koondmäärus),
- võttes arvesse nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset²,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 19. märtsil 2018. aastal avaldatud teabedokumenti ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiivi 2009/128/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks³, ning komisjoni 10. oktoobri 2017. aasta aruannet liikmesriikide riiklike tegevuskavade ja pestitsiidide säästvat kasutamist käsitleva direktiivi 2009/128/EÜ rakendamisel tehtud edusammude kohta (COM(2017)0587),
- võttes arvesse oma 6. veebruari 2018. aasta otsust pestitsiididele ELis lubade andmise

¹ ELT L 350, 29.12.2017, lk 15.

² EÜT L 221, 8.8.1998, lk 23.

³ ELT L 309, 29.12.2009, lk 71.

menetlust käsitleva erikomisjoni moodustamise, vastutusosalade, liikmete arvu ja ametiaja kohta¹,

- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruandeid nr 16/2017 „Maaelu arengu programmitöö: vähendada tuleks keerukust ja pöörata suuremat tähelepanu tulemustele“ ja nr 21/2017 „Rohestamistoetus: keerukam sissetulekutoetuste kava, mis ei ole veel keskkonnaalaselt tulemuslik“,
- võttes arvesse komisjoni 28. juuni 2017. aasta aruteludokumenti ELi rahanduse tuleviku kohta (COM(2017)0358),
- võttes arvesse komisjoni 14. veebruari 2018. aasta teatist „Uus tänapäevane mitmeaastane finantsraamistik Euroopa Liidu jaoks, mis võimaldab tõhusalt saavutada tema prioriteete ka pärast 2020. aastat“ (COM(2018)0098),
- võttes arvesse Corki deklaratsiooni 2016. aasta versiooni 2.0 „Parem elu maapiirkondades“, mis anti välja Euroopa maaelu arengu konverentsil,
- võttes arvesse oma 3. mai 2018. aasta resolutsiooni ELi lamba- ja kitsekasvatuse sektori praeguse olukorra ja tulevikuväljavaadete kohta²,
- võttes arvesse oma 17. aprilli 2018. aasta resolutsiooni valgurikaste kultuuride edendamise Euroopa strateegia kohta – valgurikaste ja liblikõieliste taimede kasvatamise soodustamine Euroopa põllumajandussektoris³,
- võttes arvesse oma 14. märtsi 2018. aasta resolutsiooni järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ja 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku suhtes võetava parlamendi seisukoha ettevalmistamise kohta⁴,
- võttes arvesse oma 1. märtsi 2018. aasta resolutsiooni ELi mesindussektori väljavaadete ja probleemide kohta⁵,
- võttes arvesse oma 27. aprilli 2017. aasta resolutsiooni teemal „Põllumajandusmaa koondumise hetkeseis ELis: kuidas soodustada põllumajandustootjate juurdepääsu maale?“⁶,
- võttes arvesse oma 4. aprilli 2017. aasta resolutsiooni naiste ja nende rolli kohta maapiirkondades⁷,
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2016. aasta resolutsiooni ÜPP vahendite kohta hinnavolatiilsuse vähendamiseks põllumajandusturgudel⁸,
- võttes arvesse oma 27. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni teemal „Kuidas saab ühise

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0022.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0203.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0095.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0075.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0057.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0197.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0099.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0504.

- põllumajanduspoliitikaga aidata kaasa töökohtade loomisele maapiirkondades?¹,
- võttes arvesse oma 7. juuni 2016. aasta resolutsiooni innovatsiooni ja majanduse arengu soodustamise kohta Euroopa põllumajandusettevõtete juhtimise tuleviku heaks²,
 - võttes arvesse oma 7. juuli 2015. aasta resolutsiooni ELi piimasektori väljavaadete ning piimapaketi rakendamise läbivaatamise kohta³,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust „Ühise põllumajanduspoliitika võimalik ümberkujundamine“⁴,
 - võttes arvesse Euroopa Regioonide Komitee arvamust „2020. aasta järgne ühine põllumajanduspoliitika“⁵,
 - võttes arvesse ÜRO kestliku arengu eesmärgi, millest suurem osa on ÜPP seisukohast asjakohased,
 - võttes arvesse põllumajandusturgude töökonna 2016. aasta novembri aruannet „Improving Market Outcomes - Enhancing the Position of Farmers in the Supply Chain“ (turutulemuste parandamine: põllumajandustootjate positsiooni parandamine tarneahelas) ja selle järeldusi,
 - võttes arvesse 2015. aastal ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul (COP21) sõlmitud Pariisi kokkulepet ja eeskätt Euroopa Liidu võetud kohustusi riiklikult kindlaksmääratud panuste näol, et saavutada kokkuleppe üleilmsed eesmärgid,
 - võttes arvesse komisjoni 15. detsembri 2016. aasta aruannet liidu äärepoolseimate piirkondade põllumajanduse toetamiseks võetavate erimeetmete kava (POSEI) rakendamise kohta (COM(2016)0797),
 - võttes arvesse keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamist, mis kuulutati välja 2016. aastal (COM(2016)0316) ja mis on vahend selleks, et aidata tagada ettevõtjate ja kodanike jaoks ELi keskkonnaalaste õigusaktide ja poliitikameetmete tulemuslikkus nende parema rakendamise kaudu,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni kirja,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, eelarvekomisjoni ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamusi (A8-0178/2018),
- A. arvestades, et komisjoni teatises „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0427.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0252.

³ ELT C 265, 11.8.2017, lk 7.

⁴ ELT C 288, 31.8.2017, lk 10.

⁵ ELT C 342, 12.10.2017, lk 10.

tunnistatakse, et ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) on üks ELi vanimaid ja integreeritumaid poliitikavaldkondi, see on ülemaailmse strateegilise tähtsusega ning peaks olema kavandatud nii, et võimaldada ELi põllumajandus- ja metsandussektoril vastata kodanike õigustatud nõudmistele mitte üksnes toiduga kindlustatuse, toiduohutuse, toidu kvaliteedi ja kestlikkuse seisukohast, vaid ka keskkonnakaitse, bioloogilise mitmekesisuse ja loodusvarade kaitse, kliimamuutuste vastaste meetmete, maaelu arengu, tervishoiu, loomade heaolu kõrgete standardite ja tööhõive seisukohast;

- B. arvestades, et tuleb tõdeda, et ÜPPd tuleb nüüd reformida, et see vastaks paremini nii esmase sihtrühma ehk põllumajandustootjate kui ka kõikide kodanike vajadustele;
- C. arvestades, et ÜPP on äärmiselt oluline ligikaudu 12 miljoni põllumajandusliku majapidamise jaoks kogu Euroopas;
- D. arvestades, et põllumajandusmaa moodustab 47 % Euroopa territooriumist ja ELis on 22 miljonit põllumajandustootjat ja -töötajat;
- E. arvestades, et ÜPP eesmärgid peaksid olema toiduohutuse ja toiduga varustatuse sõltumatuse tagamine ning ELi põllumajandussüsteemide ja territooriumide vastupanuvõime ja kestlikkuse tagamine;
- F. arvestades, et ELi üldine eesmärk, milleks on multifunktsionaalne ja mitmekülgne, töökohti loov ja õiglane põllumajandus- ja metsandussektor, mis tugineb kestlikele põllumajanduslikele tavadele ja võimaldab säilitada põlvest põlve edasiantavaid elujõulisi väike- ja pereettevõtteid, jääb positiivse välismõju ja Euroopa kodanike nõutavate avalike hüvede (toidu- ja tööstuskaubad ning teenused) pakkumisel kõige olulisemaks;
- G. arvestades, et võimu praegune koondumine ulatusliku jaemüügisektori ja suurettevõtete kätte tuleb peatada ja vastupidiseks muuta;
- H. arvestades, et kehtiva ÜPP muudatused peavad põhinema strateegilistel püüdlustel tugevdada konkurentsi ning tagada kindel ja ohutu toit;
- I. arvestades, et ÜPPd on juba rohkem kui 25 aastat regulaarselt reformitud, mis on olnud tingitud Euroopa põllumajanduse avanemisest rahvusvahelistele turgudele ning uute probleemide ilmnemisest sellistes valdkondades nagu keskkonnaküsimused ja kliimamuutused; arvestades, et nüüd on vaja teha selles jätkuvas kohandamisprotsessis järgmine samm, et ÜPPd lihtsustada, ajakohastada ja ümber orienteerida, nii et see tagaks põllumajandustootjate sissetuleku ning vastaks tõhusamalt kogu ühiskonna ootustele, eeskätt toidu kvaliteedi ja toiduga kindlustatuse, kliimamuutuste, rahvatervise ja tööhõive valdkonnas, tagades samal ajal sektori jaoks poliitilise ja rahalise kindluse, eesmärgiga saavutada kestlikud maapiirkonnad, lahendada toiduga kindlustatuse küsimus, tagada, et täidetakse Euroopa kliima- ja keskkonnaeesmärgid, ning suurendada ELi lisaväärtust;
- J. arvestades, et ehkki komisjon pani oma käimasolevat ÜPP reformi käsitleva teatise pealkirjaks „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“, ei anta selles mingeid tagatise ÜPP eelarve säilitamise kohta, ning arvestades, et on äärmiselt oluline, et see küsimus lahendataks enne, kui esitatakse eelseisvad seadusandlikud ettepanekud; arvestades, et

nendega tuleks tagada, et ei toimuks ÜPP taasriigistamist, et ei kahjustataks ühtse turu nõuetekohast toimimist ning et kasusaajate jaoks toimuks tõeline lihtsustamine mitte üksnes ELi tasandil, vaid ka liikmesriigi, piirkondlikul, kohalikul ja põllumajandusettevõtte tasandil, ning et säiliks paindlikkus ja õiguskindlus põllumajandustootjate ja metsaomanike jaoks, tagades samas nii keskkonnaga seotud ambitsioonikate eesmärkide kui ka uue ÜPP sihtmärkide täitmise, loomata seejuures liikmesriikidele täiendavaid piiranguid ega sellest tulenevat suuremat keerukust, mis tooks kaasa viivitused riiklike strateegiatega rakendamisel;

- K. arvestades, et uus rakendamismudel peaks tagama ELi ja Euroopa põllumajandustootjate vahel otsese seose;
- L. arvestades, et ÜPP peab etendama olulist rolli sektori pikaajalise tootlikkuse ja konkurentsivõime tugevdamisel ning vältima stagnatsiooni ja volatiilsust põllumajandustootjate sissetulekutes, mis vaatamata tootmise koondumisele ja intensiivistumisele ning tootlikkuse suurenemisele on endiselt keskmiselt madalamad kui ülejäänud majandussektorites;
- M. arvestades, et otsetoetused moodustavad põllumajandustootjate sissetuleku esmase olulise stabiilsuse tasandi ja turvavõrgu, kuna nende osakaal võib ulatuda alates igaaastaste põllumajandussissetulekute konkreetsest osast kuni 100 %ni põllumajandusettevõtete tulust teatud piirkondades; arvestades, et otsetoetusi tuleks jätkata, et aidata põllumajandustootjatel konkureerida võrdsetel tingimustel kolmandate riikidega;
- N. arvestades, et uued maapiirkondade väärtusahelad biomajanduses võivad tagada maapiirkondades hea majanduskasvu ja luua töökohti;
- O. arvestades, et otsetoetused peavad olema rohkem suunatud põllumajandustootjatele, kuna nemad on need inimesed, kes aitavad kaasa maapiirkondade stabiilsusele ja tulevikule ning peavad tulema toime majanduslike tururiskidega;
- P. arvestades, et viimastel aastatel on põllumajandustootjatele osaks saanud üha suurem hinnavolatiilsus, mis on tulenenud hindade kõikumisest maailma turgudel ja ebakindlusest, mida on põhjustanud makromajanduslik areng, välispoliitika, sh kaubandus, poliitilised ja diplomaatilised probleemid, tervishoiukriisid, ülemäärased kogused mõnes Euroopa sektoris, kliimamuutused ja sagedased äärmuslikud ilmastikunähtused ELis;
- Q. arvestades, et Vahemere sektoritele ettenähtud erivahendid peaksid jääma I sambasse;
- R. arvestades, et on hädavajalik pakkuda paindlikke ja reageerimisvõimelisi vahendeid, et aidata tundlikel ja strateegilistel sektoritel tulla toime struktuursete muutustega, nagu Brexiti võimalikud mõjud või ELi peamiste partneritega sõlmitavate heakskiidetud kahepoolsete kaubanduslepingute võimalik toime;
- S. arvestades, et puu- ja köögivilja- ning veini- ja mesindussektori valdkondlikud strateegiad peaksid jääma tootjariikide jaoks kohustuslikuks ning säilitada tuleks nendega seotud vahendite ja eeskirjade eripära;

- T. arvestades, et on oluline tagada võrdsed tingimused, õiglasel hinnad ja rahuldav elatustase põllumajandustootjatele kõigis piirkondades ja ELi liikmesriikides, millega tagatakse taskukohased hinnad kodanikele ja tarbijatele, ning et põllumajanduslik tegevus toimuks liidu kõikides osades, sealhulgas looduslikust eripärast tingitud piirangutega piirkondades; arvestades, et on oluline edendada tarbimist ja juurdepääsu kvaliteetsele toidule ning tervislikule ja kestlikule toitumisele, täites seejuures sotsiaalse ja keskkonnasäästlikkuse, kliimameetmete ning looma- ja taimetervise ja heaolu ning maapiirkondade tasakaalustatud arendamisega seotud kohustusi;
- U. arvestades, et vesi ja põllumajandus on lahutamatu seotud ning kestlik veemajandus põllumajandussektoris on määrava tähtsusega, et kindlustada kvaliteetse ja piisavas koguses toidu tootmine ja tagada veevarude kaitsmine;
- V. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika vajab asjakohaseid vahendeid, et pöörata tähelepanu põllumajanduse tundlikkusele kliimamuutuste suhtes ja vähendada samas survet, mida põllumajandussektor, kus kasutatakse 50 % ELis tarbitavast mageveest, avaldab mageveevahenditele;
- W. arvestades, et suurema võrdsuse ja õiguspärasuse nimel on vaja ajakohastatud, lihtsamat ja õiglasemat toetuste maksmise süsteemi;
- X. arvestades, et praeguses ÜPPs ei ole vajalikke vahendeid, et tagada inimväärset sissetulekut, mis soodustaksid eakatele põllumajandustootjatele väärrika elu pakkumist;
- Y. arvestades, et ei ole sobivaid vahendeid, mille abil soodustada ettevõtete üleminekut vanemalt põllumajandustootjate põlvkonnalt nooremale põlvkonnale;
- Z. arvestades, et Euroopa Kontrollikoja 2018. aasta märtsi teabedokumendis ÜPP tuleviku kohta öeldakse, et 2010. aastal oli iga 100 enam kui 55-aastase põllumajandusettevõtet juhtiva isiku kohta 14 alla 35-aastast juhti, ning 2013. aastaks langes see näitaja 10,8 isikuni; arvestades, et aastatel 2004–2013 kasvas ELi põllumajandustootjate keskmine vanus 49,2 aastalt 51,4 aastale; arvestades, et kõige väiksemad põllumajandusettevõtted kuuluvad sageli kõige eakamatele põllumajandustootjatele;
- Aa. arvestades, et üha suurenev ülemaailmne kaubandus tekitab nii uusi võimalusi kui ka uusi probleeme, mis on muu hulgas seotud keskkonna, kliimamuutuse, veekaitse, põllumajandusliku maa puudumise ja mulla degradeerumisega, ning seetõttu on vaja kohandada rahvusvahelise kaubanduse eeskirju, et oleks võimalik luua võrdsed tingimused, mille aluseks on õiglasel ja kestlikud tingimused kaupade ja teenuste vahetamiseks, ning uuendatud ja tõhusad kaubanduse kaitsemehhanismid kooskõlas ELi olemasolevate sotsiaalsete, majanduslike, keskkonna-, tervishoiu-, sanitaar- ja fütosanitaarnormide ning loomade heaolu normidega;
- Ab. arvestades, et neid kõrgeid norme tuleks säilitada ja edendada kogu maailmas, eelkõige Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) raames, ning kaitsta Euroopa tootjate ja tarbijate huve, tagades Euroopa normide kasutamise importi käsitlevates kaubanduslepingutes;
- Ac. arvestades, et ligikaudu 80 % vajalikest proteiinidest imporditakse ELi kolmandatest riikidest ning seni ei ole tehtud piisavalt selleks, et rakendada proteiinistrateegiat ÜPPs;

- Ad. arvestades, et kuigi keskendumist toodete ja protsesside ressursisäästliku innovatsiooniga seotud teadus- ja arendustegevusele peab tunnustama, tuleb teha rohkem jõupingutusi, et arendada teadusvõimekust ja taristut, mis on vajalik, et teadustöö tulemused väljenduksid toidutootmises ja põllumajanduses ning kestlikes agrometsandustavades, mida hõlbustab asjakohane toetus, ning et edendada mitme osalejaga lähenemisviisi, mille keskmes on põllumajandustootjad ja mida toetavad sõltumatud, läbipaistvad ja piisavalt rahastatavad ELi põllumajanduslikud nõustamisteenistused (põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem) kõikides liikmesriikides ja piirkondades ning teadmiste vahetamise ja koolitusteenused liikmesriikide tasandil;
- Ae. arvestades, et otseinvesteeringutoetus peaks olema paremini suunatud majanduse ja keskkonnaga seotud mõju kahetistele nõudmistele ning selles tuleks võtta arvesse põllumajandusettevõtete endi vajadusi;
- Af. arvestades, et Euroopa Liit on välja töötanud mitmeid kosmoseprogramme (EGNOS ja Galileo) ja maa seire programme (Copernicus), mille puhul tuleb maksimaalselt ära kasutada nende suutlikkust ÜPP rakendamise seire valdkonnas ning Euroopa põllumajanduse ülemineku valdkonnas täppispõllumajandusele ning põllumajanduslike majapidamiste kahetisele keskkonna ja majandusega seotud tulemuslikkusele;
- Ag. arvestades, et suurem osa biotehnoloogia valdkonna teadusuuringutest toimub nüüd ELi väljaspool, kusjuures tavaliselt keskendutakse neis põllumajandusega seotud majandusprobleemidele, mis ei ole ELi põllumajanduse jaoks olulised, mistõttu võivad kaduda investeeringud ja fookus;
- Ah. arvestades, et praegustele kogemustele tuginedes vähendab looduslike protsesside ärakasutamine ja soodustamine saagikuse ja vastupanuvõime edendamiseks tõenäoliselt tootmiskulusid;
- Ai. arvestades, et konkurentsivõimeline põllumajandus-, toidutootmis- ja metsandussektor peab jätkuvalt etendama jõulist rolli, täites ELi keskkonnanahoiu ja kliimaeesmärke, mis on sätestatud rahvusvahelistes lepingutes, nagu COP21 ja ÜRO kestliku arengu eesmärgid, luues seejuures põllumajandusettevõtjatele stiimuleid, tagades tasu antava panuse eest ning toetades neid tarbetu õigusliku ja halduskoormuse vähendamise kaudu nende võetavates meetmetes;
- Aj. arvestades, et 21. sajandiks prognoositava maailma maapinna aastase keskmise temperatuuri tõusu ulatuse ja selle vahetute tagajärgede tõttu kliimatingimustele on vaja keskkonnasäästlikku toidutootmise süsteemi, mis tagab ohutu ja rikkaliku tootmise ega muuda liitu sõltuvaks muudest turgudest;
- Ak. arvestades, et on oluline, et tulevane ÜPP oleks kooskõlas kestliku arengu eesmärkide, Pariisi kokkuleppe ja ELi poliitikaga, eelkõige kestliku arengu, keskkonna, kliima, rahvatervise ja toidu valdkonnas;
- Al. arvestades, et põllumajandus on üks majandussektoritest, mis peaks jõupingutuste jagamise määrase kohaselt aitama saavutada eesmärki vähendada 2030. aastaks kasvuhoonegaaside heidet 30 % võrreldes 2005. aasta tasemega;

- Am. arvestades, et väikepõllumajandustootjaid on ELi põllumajandustootjate hulgas umbes 40 %, kuid nad saavad vaid 8 % ÜPP toetustest;
- An. arvestades, et 17 kestliku arengu eesmärgiga seatakse 2020. aasta järgse ÜPP jaoks uued selged eesmärgid;
- Ao. arvestades, et ÜPPsse on järk-järgult integreeritud keskkonnanäesmärgid, nii et selle eeskirjad oleksid kooskõlas liidu õigusaktides kehtestatud keskkonnanõuetega ja põllumajandustootjad järgiksid neid ning et nendega edendataks kestlikke põllumajandustavasid, millega kaitstakse keskkonda ja bioloogilist mitmekesisust;
- Ap. arvestades, et küllastunud rasvade ja punase liha tarbimine on liidus endiselt soovituslikust tarbimisest tunduvalt suurem ning toiduainetööstus on endiselt märkimisväärne kasvuhoonegaaside ja lämmastikuheite tekitaja;
- Aq. arvestades, et suletud tootmisringid – tootmine, töötlemine ja pakendamine toimub samas piirkonnas – hoiavad lisaväärtuse samas piirkonnas ja tagavad seega kohalikul tasandil rohkem töökohti ning omavad seetõttu maapiirkondade elavdamise potentsiaali;
- Ar. arvestades, et ÜPP-l on majanduslikud ja keskkonnaga seotud üksteisest lahutatud eesmärgid ning seda kahesust tuleb esimese samba reformi ning keskkonnahoidlikumaks muutmise kava raames säilitada ja isegi tugevdada, et minna üle kestlikule ja tõhusale Euroopa põllumajandusmudelile;
- As. arvestades, et tulevases ÜPPs peab Euroopa Liit püüdma antibiootikumide kasutamist põllumajanduses ja toiduainete sektoris märkimisväärselt piirata, et kestlikku põllumajandust tugevdada;
- At. arvestades, et põllumajandussüsteemide ja piirkondade pikaajalise vastupidavuse ja kestlikkuse suurendamine toob kasu Euroopa Liidule tervikuna;
- Au. arvestades, et Euroopa Kontrollikoda on rõhutanud asjaolu, et keskkonnahoidlikumaks muutmisega seotud nõuete madala taseme tõttu, mis sageli vastab vaid juba kehtivatele tavadele, suurendavad kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetused, mis kehtestati osana 2013. aasta reformist, keerukust ja bürokraatiat, neid on raske mõista ning kontrollikoja arvates ei tõhusta need oma ülesehituse tõttu märkimisväärselt ÜPP keskkonna ja kliimaga seotud mõju, mida on oluline pidada meeles ÜPP uue keskkonnahoidliku struktuuri kavandamisel;
- Av. arvestades, et Euroopa Kontrollikoda on leidnud II samba rakendamisel märkimisväärsed puudusi, milleks on eeskätt pikk heakskiitmisprotsess ning maaelu arengu programmide keerukus ja bürokraatlikkus;
- Aw. arvestades, et teadusuuringute tõendus põhises toimivuskontrolli metahinnangus leiti, et kliimat ja keskkonda säästvad meetmed ei parandanud märkimisväärselt keskkonnatoimet, mis on suuresti tingitud sellest, et asjaomased nõuded olid juba täidetud;
- Ax. arvestades, et Corki deklaratsiooni versiooni 2.0 „Parem elu maapiirkondades“ eesmärgid puudutavad elujõulisi maapiirkondi, arukat multifunktsionaalsust,

bioloogilist mitmekesisust põllumajanduses ja metsanduses ning väljaspool neid, haruldasi loomatõugusid ja keskkonda säästvaid põllukultuure ning mahepõllumajandust, toetust vähemsoodsatele piirkondadele ja kohustusi Natura 2000 võrgustiku kontekstis; arvestades, et deklaratsioonis rõhutatakse ka, et on oluline teha jõupingutusi, et vältida maapiirkondade tühenemist, ning naiste ja noorte rolli selles protsessis, samuti vajadust paremini kasutada maapiirkondade kõiki sisemisi ressursse, viies ellu integreeritud strateegiaid ja valdkonnaüleseid käsitusviise, tõhustades alt-ülespoole käsitusviisi ning osalejate koostoimet, mis eeldab investeerimist maapiirkondade kestlikkuse, loodusvarade tõhusamat säilitamist ja haldamist, kliimameetmete soodustamist, teadmiste ja innovatsiooni edendamist, maapiirkondade juhtimise tõhustamist, maapiirkondade poliitika ja selle rakendamise lihtsustamist;

- Ay. arvestades, et vähem kasulikke piirkondi, näiteks piirkondi, kus linnaarengu ja põllumajanduse vahel esineb jõuline konkurents, tuleks võtta ÜPPs arvesse maale juurdepääsemist takistavate täiendavate piirangute pärast, et säilitada niisugustes piirkondades põllumajandus;
- Az. arvestades, et vähem soodsatele piirkondadele, nagu mägi- ja äärepoolseimatele piirkondadele, tuleks ÜPP raames jätkuvalt kompenseerida lisakulud, mis kaasnevad nende eripärast tingitud piirangutega, et säilitada asjaomastes piirkondades põllumajandustegevus;
- Ba. arvestades, et ÜPP raames tuleb tunnustada nõuetekohaselt suurt keskkonnavalast kasu, mida pakuvad teatavad sektorid nagu lamba- ja kitsekasvatuse sektor või valgurikaste taimede kasvatus;
- Bb. arvestades, et mesindussektor on ELi jaoks ülioluline ja aitab ühiskonnale nii majanduse kui ka keskkonna seisukohast märkimisväärselt kaasa;
- Bc. arvestades, et on vaja tugevdada tootjate positsiooni toiduainete tarneahelas ning tagada ühtsel turul aus konkurents õiglaste ja läbipaistvate eeskirjadega, milles võetakse arvesse põllumajanduse eriomadusi suhetes tootjate ja toiduainete tarneahela muude osalejate vahel nii eelnevas kui ka järgnevas etapis, ning pakkuda stiimuleid riskide ja kriiside tulemuslikuks ennetamiseks, sh aktiivseid juhtimisvahendeid, millega on võimalik viia pakkumine ja nõudlus paremini omavahel vastavusse ning mida kasutatakse sektori tasandil avalike asutuste poolt, nagu on märgitud põllumajandusturgude töökonna aruandes; arvestades, et ka ÜPP kohaldamisalast väljapoole jäävaid aspekte, mis mõjutavad konkurentsivõimet ja põllumajandustootjate võrdseid tingimusi, tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta ja jälgida;
- Bd. arvestades, et seoses toiduga kindlustatuse ja toiduga varustamise sõltumatusega seotud uute probleemidega Euroopa põllumajanduses ELi poliitiliste prioriteetide raames, mis on sätestatud komisjoni aruteludokumentis ELi rahanduse tuleviku kohta, on vaja, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tagataks põllumajanduseelarve suurendamine või säilitamine euro püsihindades, et hõlmata nii olemasolevaid kui ka uusi probleeme;
- Be. arvestades, et kuna ühiskond ootab põllumajandustootjatelt tavade muutmist täielikult kestlikuks, tuleks neid sellel üleminekul toetada riiklike vahenditega;

- Bf. arvestades, et praeguse ÜPP mis tahes muudatused tuleb sisse viia nii, et piisavate üleminekuperioodide ja -meetmete kaudu oleks tagatud sektori stabiilsus ning õigus- ja planeerimiskindlus põllumajandustootjate ja metsaomanike jaoks;
- Bg. arvestades, et Euroopa Parlamendil peab olema ulatuslik osa selge poliitikaraamistiku sätestamises, et säilitada Euroopa tasandil ühised eesmärgid ja demokraatlik arutelu strateegiliste küsimuste üle, mis mõjutavad kõigi kodanike igapäevaelu loodusvarade, sealhulgas vee, mulla ja õhu säästva kasutamise, toidu kvaliteedi, põllumajandustootjate finantsstabiilsuse, toiduohutuse, tervishoiu ning põllumajandus- ja hügieenitavade jätkusuutliku ajakohastamise seisukohast, eesmärgiga sõlmida Euroopa tasandil tootjate ja tarbijate vahel ühiskondlik leping;
- Bh. arvestades, et kaalukate tulemuste saavutamiseks on vaja uuesti sõnastatud ühist põllumajanduspoliitikat, et kaasseadusandjatele on vaja anda vahendid nendele seatud ülesannete täitmiseks sätestatud ajaraamistikus ning et ebakindlust esineb ka seoses Brexitiga;
- Bi. arvestades, et Euroopa toiduga kindlustatuse tulevik tuleb tagada nii Ühendkuningriigi kui ka 27 ELi liikmesriigi jaoks, tehes kõikvõimalikke jõupingutusi, et minimeerida mõlema osapoole jaoks häireid tootmises ja toidu kättesaadavuses; arvestades, et tuleb teha kõik võimalik, et tagada ühtne vastavusse viimine keskkonna- ja toiduohutusnõuetega, kindlustamaks, et ei Ühendkuningriigi ega ELi kodanikke ei ohusta toidu kvaliteedi halvenemine või toiduohutuse vähenemine;
- Bj. arvestades, et üks kuuest põhiprioriteedist ELi maaelu arengu valdkonnas on põllumajanduse ja metsandusega seotud ökosüsteemide taastamine, säilitamine ja tugevdamine ning seda ka Natura 2000 aladel;
- Bk. arvestades, et EL töötab praegu proteiinistrateegia kallal, et soodustada valgurikaste taimedega isemajandamist;
- Bl. rõhutab, et terav toidupuudus mõjutas 2017. aastal 124 miljonit inimest 51 riigis, mis on 16 miljoni võrra rohkem kui 2016; arvestades, et enamik neist, keda toiduga kindlustamatus puudutab, elavad maapiirkondades;
- Bm. arvestades, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on ELi ja selle liikmesriikide üks peamisi eesmärke; arvestades, et paljud naiste täidetavad rollid maapiirkondades aitavad säilitada elujõulisi põllumajandusettevõtteid ja maakogukondi; arvestades, et jõupingutused maapiirkondade tühjenemise vältimiseks on seotud naistele ja noortele pakutavate võimalustega; arvestades, et naised seisavad maapiirkondades endiselt silmitsi mitmete probleemidega, samas kui põllumajanduse ja maaelu arengu poliitika ei hõlma piisaval määral soolist mõõdet; arvestades, et kuigi otsetoetuste või maaelu arengutoetuste saaja sugu ei ole usaldusväärne näitaja programmide mõju kohta, on naised taotlejate ja toetusesaajate hulgas alaesindatud;
- Bn. arvestades vajadust põhjendada ÜPP eelarvet Euroopa maksumaksjatele, peab edaspidine rahastus olema seotud nii ohutu ja kvaliteetse toidu tootmisega kui ka selge ühiskondliku lisaväärtusega, mis puudutab kestlikku põllumajandust, ambitsioonikat keskkonna- ja kliimamõju, inimeste ja loomade tervise ja heaolustandardeid ja muid ÜPP ühiskondlikke mõjusid, et luua tõeliselt võrdsed tingimused ELis ja EList

väljaspool;

- Bo. arvestades, et Eurobaromeetri eriuuringu nr 442 („Eurooplaste suhtumine loomade heaolusse“) kohaselt leiab 82 % Euroopa kodanikest, et põllumajandusloomade heaolu tuleks suurendada;
- Bp. arvestades, et pestitsiidide kasutamine, bioloogilise mitmekesisuse kadu ning muutused põllumajanduskeskkonnas võivad avaldada negatiivset mõju tolmeldajate arvukusele ja tolmeldajate liigilisele mitmekesisusele; arvestades, et nii kodustatud kui ka looduslikud tolmeldajad seisavad silmitsi märkimisväärsete probleemidega ning et sellel võib olla kahjulik mõju ELi põllumajandusele ja toiduga kindlustatusele, võttes arvesse suurema osa ELi tootmise sõltuvust tolmeldamisest; arvestades, et 2018. aasta jaanuaris algatati tolmeldajaid käsitleva ELi algatuse raames avalik konsultatsioon, et teha kindlaks parim lähenemisviis ja vajalikud meetmed, et võidelda tolmeldajate arvukuse vähenemisega ELis;
- Bq. arvestades, et maaelu arengu valdkonnas on vaja välja töötada erimeede –ELi integreeritud taimekaitse kaheksa põhimõtte alusel –, et soodustada pestitsiidide kasutamise märgatavat vähendamist ja julgustada rakendama mittekeemilisi alternatiive;
- Br. arvestades, et vähem soodsatele piirkondadele, nagu mägi- ja äärepoolseimatele piirkondadele tuleks ÜPP raames jätkuvalt kompenseerida lisakulud, mis kaasnevad nende eripäradest tingitud piirangutega, et säilitada asjaomastes piirkondades põllumajandustegevus;
- Bs. arvestades, et ÜPP raamistiku kohaldamisel äärepoolseimate piirkondade suhtes tuleks uurida põhjalikult ELi toimimise lepingu artikli 349 kohaldamisala, sest need piirkonnad on sotsiaal-majandusliku arengu, eelkõige elanikkonna vananemise ja rahvastikukao seisukohalt eriti ebasoodsas olukorras; arvestades, et POSEI on tulemuslik vahend, mille eesmärk on arendada ja tõhustada tootmisahelate struktuuri, lahendades äärepoolseimate piirkondade konkreetseid probleeme; tuleb meelde, et oma 15. detsembri 2016. aasta aruandes parlamendile ja nõukogule POSEI rakendamise kohta järeldas komisjon, et võttes arvesse hinnangut kava (POSEI) kohta, ei peeta vajalikuks muuta alusmäärust (EL) nr 228/2013;
- Bt. arvestades, et nii metsamajandus kui ka agrometsandus, mis kujutab endast puittaimede kui ülemise tasandi kombineerimist karjamaa või põllumajanduskultuuridega alumisel tasandil, võivad suurendada vastupanuvõimet põllumajandusettevõtte ja maastiku tasandil ja aidata kaasa nõutavatele keskkonna- ja kliimamuutuste leevendamise meetmetele, andes metsandus- või põllumajandustooteid või osutades muid ökosüsteemi teenuseid, tugevdades sellega ÜPP eesmärke ning võimaldades ringmajandusel ja biomajandusel edendada uusi ärimudeleid, mis toovad kasu põllu- ja metsamajandustootjatele ning maapiirkondadele; arvestades, et ELi metsastrateegiaga edendatakse sidusat ja terviklikku nägemust metsamajandamisest ja metsast tulenevatest mitmesugustest hüvedest ning käsitletakse tervet metsa väärtusahelat; rõhutab, et ÜPP etendab olulist rolli selle strateegia eesmärkide täitmisel ning juhib erilist tähelepanu Vahemere piirkonna metsadele, mis kannatavad rohkemal määral kliimamuutuste ja tulekahjude tõttu, seades ohtu bioloogilise mitmekesisuse ning võimaliku põllumajandustoodangu;

Uued suhted Euroopa Liidu, liikmesriikide, piirkondade ja põllumajandustootjate vahel

1. tunneb heameelt kavatsuse üle ÜPPd lihtsustada ja moderniseerida, nii et see oleks põllumajandusettevõtjatele majanduslikult kasulik ja vastaks kodanike ootustele, kuid rõhutab, et reformides tuleb seada esikohale Rooma lepingus sätestatud põhimõtted, ühtse turu terviklikkus ning tõeline ühine poliitika, mida EL piisavalt rahastab, mis on tänapäevane ja tulemustele suunatud, toetab kestlikku põllumajandust ning tagab ohutu, kvaliteetse ja mitmekesise toidu, tööhõive ja maapiirkondade arengu;
2. võtab teadmiseks komisjoni teatise „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ ja tunneb heameelt kinnituse üle, et üks tulevase ÜPP eesmärkidest on edendada ja tagada loodusvarade säästev majandamine ja aidata kaasa ELi keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamisele;
3. nõuab, et ÜPP esimene prioriteet on kujundada iga Euroopa põllumajandusettevõtte ümber ettevõtteks, milles on ühendatud nii majanduse arengu kui ka keskkonnastandardid;
4. rõhutab, et ÜPP peab hoidma alal olulist sidet ELi seadusandjate, põllumajandusettevõtjate ja kodanike vahel; ei nõustu ÜPP võimaliku taasriigistamisega, mis suurendaks konkurentsi tasakaalustamatust ühtsel turul;
5. juhib tähelepanu väikeste ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtete olulisele rollile, mida tuleb tunnustada ja väärtustada;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et paindlikkus, mida liikmesriigid saavad põhireeglites sätestatud valikute osas praegu kasutada, võimaldab reageerida konkreetsetele olukordadele, kuid see näitab samal ajal, et teatud osi ÜPPst ei saa enam pidada ühiseks; toonitab, et ühtsel turul on vaja säilitada konkurentsitingimused ning tagada põllumajandustootjatele võrdsed tingimused toetustele juurdepääsu suhtes eri liikmesriikides ja piirkondades; samuti on vaja asjakohaseid ja tõhusaid lahendusi, et viia miinimumini konkurentsimoonutuse oht ja ohud ühtekuuluvusele;
7. on seisukohal, et ELi eeskirjade, põhistandardite, sekkumisvahendite, ELi tasandil kokku lepitud kontrolli ja rahaliste eraldiste tugevas ühises raamistikus peab liikmesriikidel olema mõistlikul määral paindlikkust, et tagada põllumajandusettevõtjatele võrdsed tingimused ning eelkõige ELi lähenemisviis 1. samba toetustele, et tagada õiglase konkurentsi tingimuste järgimine;
8. on seisukohal, et ÜPP tõhusamaks rakendamiseks ja paremaks kohandamiseks Euroopa põllumajanduse eri liikide tegelikkusega tuleks liikmesriikide valikud esimese ja teise samba raames kättesaadavate ELi tasandil kindlaks määratud töövahendite raamistikus ühtlustada, samuti peaksid liikmesriigid koos kõikide asjaomaste sidusrühmadega töötama välja oma sidused, tõenditel põhinevad strateegiad, lähtudes ELi eesmärkidest ja näitajatest, mis puudutavad peamisi võimalikke sekkumismeetmeid, mis tuleks samuti kindlaks määrata ELi tasandil, ning nende valikukriteeriumid, selges ühises raamistikus, mida kohandatakse kogu liidus, võttes nõuetekohaselt arvesse ühtse turu eeskirju ja põhimõtteid;
9. rõhutab, et suurema subsidiaarsuse eeltingimuseks peaks olema tugevad ühised ELi

eeskirjad, eesmärgid, näitajad ja kontroll;

10. rõhutab ülereguleerimise ohtu riigi ja piirkondlikul tasandil ning märgib, et põllumajandusettevõtjad on ebakindlas olukorras, kuna on võimalik, et liikmesriigid peavad oma riiklikud kavad ise välja töötama ja need otsused vaadatakse igal aastal läbi sõltuvalt ametisoleva valitsuse seisukohtadest; palub seepärast, et komisjon esitaks kaasseadusandjatele koos õigusakti ettepanekutega riikliku strateegilise kava selge ja lihtsa mudeli, et kaasseadusandjad saaksid selliste kavade ulatust, detailsust ja sisu hinnata, kuna tegemist on komisjoni tulevase ettepaneku olulise osaga, ning selgitaksid kriteeriumeid, mille alusel neid riiklikke strateegiaid hindama hakatakse;
11. kutsub komisjoni üles tagama vahendid, mille eesmärk on kasutada rohkem ühise põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika rahastamise vahelist koostoimet;
12. tuletab komisjonile meelde, et tulevane ÜPP peab täiel määral austama pädevuste jaotust igas liikmesriigis, mis on sageli sätestatud nende põhiseadustes, eeskätt tuleb poliitika (nt EAFRD) kujundamisel, juhtimisel ja rakendamisel austada ELi piirkondade õiguspädevusi; rõhutab vajadust tagada, et põllumajandustootjad ja toetusesaajad kaasataks nõuetekohaselt kõigisse poliitika väljatöötamise etappidesse;
13. tunneb heameelt komisjoni jõupingutuste üle kehtestada tulemustel põhineva käsitusviisi kavandamine, rakendamine ja kontroll, et toetada pigem tulemuslikkust kui nõuetele vastavust, tagades seejuures piisava ja riskipõhise järelevalve selgelt kindlaks määratud, lihtsamate, vähem bürokraatlike (sh ülereguleerimise vältimine), kindlate, läbipaistvate ja mõõdetavate näitajate kaudu ELi tasandil, sealhulgas kontrollides nõuetekohaselt liikmesriikide meetmete ja programmide väljatöötamist, rakendamist ja sanktsioone; peab vajalikuks võtta kasutusele ühtsed põhikriteeriumid sarnaste karistuste määramiseks samaväärsete rikkumiste eest, mida tuvastatakse mitmesuguste meetmete rakendamisel liikmesriikides või piirkondades, et saavutada ELi kehtestatud ühised ja üldiseid eesmärgi;
14. rõhutab, et ainult tulemustel põhineva käsitusviisiga kaasneks oht liikmesriikidele, kes ei pruugi suuta konkreetse olukorra tõttu kõiki oma riiklikes kavades sätestatud tulemusi saavutada, ja nende riiklike assigneeringuid võidakse tagantjärele vähendada ning rahastamine peatada;
15. tunnistab, et uus rakendusmudel nõuab mitme aasta jooksul täpsete kohanduste ja muudatuste tegemist, tagamaks, et põllumajandustootjaid ei karistata tulemustel põhineva mudeli muutmise tagajärjel;
16. märgib siiski, et võimalik viivitus ühise põllumajanduspoliitika strateegiliste kavade vastuvõtmisel võib põhjustada maksete hilinemist, mida tuleb vältida;
17. märgib, et esimeses sambas võivad liikmesriigid valida programme ELi koostatud prioriteetsusloetelust;
18. kutsub üles looma sobivate institutsiooniliste ja õiguslike kohanduste süsteemi, mis soodustaks rakendusmudeli muutmist, et vältida lisakulude tekkimist ja ennetada vahendite kasutamise vähendamist liikmesriikides;

19. on arvamusel, et teabe kogumisel tuleks tugineda pigem satelliidipiltidele ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi andmebaasidele kui üksikute põllumajandustootjate andmetele;
20. kutsub komisjoni üles looma asjaomaseid sünergiaid ELi kosmosealaste juhtprogrammide ja ühise põllumajanduspoliitika vahel, eelkõige Copernicuse programmiga, mis pakub põllumajanduskogukonnale seoses kliimamuutuste ja keskkonnaseirega erilist huvi;
21. kutsub üles võtma meetmeid toitainete ringlussevõtu suurendamiseks; nõuab, et põllumajanduslik struktuuripoliitika oleks näiteks taime- ja loomakasvatuse parema kombineerimise abil viidud vastavusse keskkonnatoetuste kavaga;
22. nõuab, et väikepõllumajandustootjate kava säilitataks;
23. leiab, et põllumajandustootjatel, kellel on maad vähem kui 5 hektarit, peaks olema võimalus selle kavaga vabatahtlikult liituda;
24. palub, et komisjon viiks läbi finants- ja tulemuskontrolli ning auditeid, tagamaks, et ülesandeid täidetakse kõikides liikmesriikides ühesuguste kõrgete standardite ja kriteeriumide kohaselt, olenemata liikmesriikide suuremast paindlikkusest kavandamise ja juhtimise raames, ning eelkõige eesmärgiga tagada vahendite jaotamine õigel ajal kõikides liikmesriikides kõikidele toetuskõlblikele põllumajandustootjatele ja maakogukondadele, vähendades samas toetusesaajate halduskoormust;
25. tuletab meelde, et eelmise reformi ajal oli „aktiivse põllumajandustootja“ määratluses keeruline kokku leppida; on sellepärast seisukohal, et põllumajandusettevõtte toodang (nt maa heas põllumajanduslikus seisundis hoidmine, heade loomakasvatustavade rakendamine, ringmajandusele kaasaaitamine) aktiivse põllumajandustootja määratlemiseks paremini keskendatud ja mõõdetav;
26. leiab, et liidu rahanduse järelevalveprotsessi kõik osalised, sealhulgas Euroopa Kontrollikoda, peavad tulemustel põhinevast kontrollisüsteemist ühtemoodi aru saama, nii et liikmesriikidele või toetusesaajatele ei tehtaks ootamatuid finantskorrektsioone;
27. rõhutab, et põllumajandustootjad on ettevõtjad ning seega tuleb neile anda ettevõtlusvabadus, et nad saaksid turul oma toodetega saavutada mõistliku hinnataseme;
28. rõhutab, et välja ei tohi jätta osalise tööajaga põllumajandustootjaid ja neid põllumajandustootjaid, kelle sissetulek moodustub erinevatest osadest;
29. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle anda liikmesriikidele, piirkondadele ja põllumajandusettevõtjatele rohkem paindlikkust põllumajanduse vähese tähtsusega riigiabi kõrgema rahalise künnise raames, säilitades samal ajal siseturu terviklikkuse;
30. palub ka, et komisjon annaks liikmesriikidele põllumajandusliku riigiabi eeskirjade raamistikus rohkem paindlikkust, et ergutada põllumajandustootjaid seadma sisse vabatahtlikke tagavarasääste, et tulla paremini toime kliimast tulenevate ja terviseriskide suurenemise ja majanduskriisidega;

31. nõuab siiski, et mikro- ja väikeettevõtjate pakutavaid avalikke hüvesid, sealhulgas nende osalemist ühistöös ja kogukondlikes ettevõtmistes tasustataks õiglaselt;
32. kutsub liikmesriike üles püüdlema ÜPP ja teiste poliitikasuundade ning fondide (nt ühtekuuluvus-, struktuuri- ja muud investeerimisfondid) parema koostoime poole, et tekitada maapiirkondade jaoks mitmekordistav mõju;
33. kutsub üles ühist põllumajanduspoliitikat teiste ELi poliitikavaldkondade ja -meetmetega – eelkõige direktiividega 2000/60/EÜ ja 91/676/EMÜ ning määrusega nr 1107/2009 – paremini koordineerima, et saavutada veevarude, mille hulka ja kvaliteeti põllumajandus negatiivselt mõjutab, kestlik kaitsmine; nõuab stiimuleid põllumajandustootjate ja veega varustajate vaheliste kohalike koostööprojektide toetamiseks, et edendada veevarude kaitset;
34. märgib, et mõnes liikmesriigis jäävad paljud külad ja piirkonnad – kuigi need on olemuselt maapiirkonnad – halduslikel põhjustel maaelu arengukavade kohaldamisalast välja, mis seab need ebasoodsamasse olukorda;
35. palub, et liikmesriigid kaaluksid paindlikumaid käsitusviise, et neid piirkondi ja sealseid tootjaid mitte ebaõiglaselt kohelda;

Arukas, tõhus, kestlik ja õiglane ÜPP, mis vastab põllumajandustootjate, kodanike, maapiirkondade ja keskkonna vajadustele

36. leiab, et praegune kahesambaline struktuur tuleb säilitada ja rõhutab, et sambad peavad olema sidusad ja teineteist täiendavad, sealjuures tuleb esimest sammast rahastada täielikult ELi vahenditest ja seda tuleb kasutada sissetuleku toetamiseks, põhilisteks keskkonnameetmeteks ja kehtivate turumeetmete jätkamiseks, ning teist sammast tuleb kasutada liikmesriikide spetsiifiliste vajaduste jaoks; leiab, et samal ajal tuleks siiski stimuleerida põllumajandusettevõtjaid ja teisi toetusesaajaid võtma ette tegevusi, mis toodavad avalikke keskkonna- ja ühiskonnahüvesid, ilma et turg neid tasustaks, ning austama põllumajanduses nii uusi kui ka vanu tavasid, tuginedes ühistele, ühtsetele ja objektiivsetele kriteeriumitele, jättes samal ajal liikmesriikidele võimaluse kasutada spetsiifilisi lähenemisviise vastavalt kohalikele ja valdkondlikele oludele; peab esmatähtsaks kõigi Euroopa põllumajandusettevõtjate üleminekut kestlikkusele ning kõigi Euroopa põllumajandusettevõtete täielikku integreerimist ringmajandusse, ühendades majandusnäitajad keskkonnastandarditega ning tegemata järeleandmisi sotsiaalsetes või tööhõive standardites;
37. tuletab komisjonile meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 39 sätestatud ÜPP eesmärkide abil soovitakse tõsta põllumajanduse tootlikkust, et kindlustada põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa rahuldav elatustase, stabiliseerida turud, tagada varude kättesaadavus ja tarnijate pakutavad mõistlikud tarbijahinnad;
38. rõhutab tehnoloogiliste uuenduste potentsiaali aruka ja tõhusa sektori jaoks, mis tagab jätkusuutlikkuse, eelkõige seoses ressursside tõhusa kasutamisega, jälgides põllumajanduskultuuride ja loomade tervist ning keskkonna seisundit;
39. nõuab, et ÜPP lihtsustaks ja toetaks selliste uuenduste kasutuselevõttu;

40. leiab, et ÜPP tulevane struktuur võimaldab eesmärgi täita üksnes siis, kui sellele tagatakse piisav rahastus; kutsub seetõttu üles suurendama või säilitama järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames ühise põllumajanduspoliitika eelarvet, et saavutada läbivaadatud ja tõhusa ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid pärast 2020. aastat;
41. on arvamisel, et turu edasine liberaliseerimine ja sellega seotud põllumajandustootjate kaitse vähenemine tooks põllumajandussektoris kaasa kompenseerimise vajaduse, eelkõige nendes põllumajandusettevõtetes, mis on ebasoodsas konkurentsiolukorras – eriti põllumajandusmaa kasutamise või mägipiirkondades paiknemisega seotud raakused –, ja et üksnes selliste meetmetega saab tagada põllumajandusmaa ulatusliku haldamise ja kultuurmaastiku kaitse;
42. rõhutab, et ÜPP eelarvet tuleks kohandada tulevaste vajaduste ja ülesannetega, näiteks nendega, mis tulenevad Brexiti mõjust ja vabakaubanduslepingutest, mille EL on oma peamiste kaubanduspartneritega sõlminud;
43. juhib tähelepanu jätkuvatele erinevustele eri piirkondade ja liikmesriikide maapiirkondade arengus ning leiab seetõttu, et ühtekuuluvuse kriteeriumil peaks jätkuvalt olema oluline roll teise samba vahendite jaotamisel liikmesriikide vahel;
44. rõhutab, kui tähtis on eraldada ÜPP üldeelarves teisele sambale (maaelu areng) suur eelarve;
45. leiab, et põllumajandustootjaid tuleb täielikule jätkusuutlikkusele üleminekul toetada;
46. leiab, et uute ELi poliitikasuundade ja eesmärkide väljatöötamine ei tohi edukat ÜPP-d ja selle vahendeid kahjustada;
47. tunnistab praegust ebakindlust tulevase ühise põllumajanduspoliitika eelarve ümber;
48. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika vahendid on iga liikmesriigi maksumaksjate raha ning et kogu ELi maksumaksjatel on õigus olla kindel, et neid vahendeid kasutatakse üksnes sihtotstarbeliselt ja läbipaistvalt;
49. leiab, et vältida tuleks uusi maaelu arengu eelarveridasid, mille jaoks ei ole vastavaid lisavahendeid;
50. leiab, et sihipärasem toetus on vajalik erinevatele põllumajandussüsteemidele, eriti väikestele ja keskmise suurusega põllumajanduslikele pereettevõtetele ning noortele põllumajandusettevõtjatele, et tugevdada piirkondade majandust majanduslikult, keskkonnavalaselt ja sotsiaalselt tulemusliku põllumajanduse kaudu; leiab, et seda saaks saavutada kohustusliku ümberjaotava kõrgema toetusmääraga majapidamise esimeste hektarite eest, arvestades samas ka liikmesriikide põllumajanduslike majapidamiste keskmist suurust, kuna see varieerub ELis suuresti; rõhutab, et toetus suurtele põllumajandusettevõtetele peaks olema kahanev, kajastades mastaabisäästu, kohustusliku piirmääraga (mille üle otsustatakse Euroopa tasandil) ja paindlikkuskriteeriumidega, et võtta arvesse põllumajandusettevõtte või ühistu stabiilsete töökohtade loomise võimet, hoidmaks inimesi maapiirkondades; usub, et piirmäärade kehtestamise ja toetuste vähendamisega vabanevad vahendid peaksid jääma

liikmesriiki või piirkonda, kust need pärinevad;

51. on veendunud, et peamine on selle tagamine, et toetus on suunatud tegelikele põllumajandustootjatele, keskendudes sellistele tootjatele, kes tegelevad elatise teenimiseks aktiivselt põllumajandusega;
52. peab vajalikuks säilitada väiketootjate jaoks lihtsustatud kord, et hõlbustada nende jaoks ühise põllumajanduspoliitika otsetoetustele juurdepääsu ja nende haldamist;
53. rõhutab vajadust tuvastada tasakaalustatud, läbipaistva, lihtsa ja objektiivse trahvide ja stiimulite süsteemi peamised elemendid, et määrata läbipaistvalt ja õigeaegselt kindlaks toetusesaajate toetuskõlblikkus avaliku sektori rahastuse saamiseks avalike hüvede pakkumise eest, mis peaksid hõlmama lihtsaid, vabatahtlikke ja kohustuslikke meetmeid ning olema tulemustele suunatud, viies rõhu nõuetekohasuse asemel tegelikule tulemuslikkusele;
54. rõhutab, et maaelu mitmekesisust elavdavad osalise tööajaga põllumajandustootjad ja põllumajandustootjad, kelle sissetulek moodustub erinevatest osadest, tegelevad elatise teenimiseks põllumajandusega ja on komisjoni teatise tähenduses tegelikud põllumajandustootjad;
55. nõuab, et esimese samba otsetoetuste arvutamise süsteemi muudetakse tänapäevasemaks – eelkõige nendes liikmesriikides, kus toetusi arvestatakse siiani osaliselt võrdluse alusel varasemate perioodidega, ning see asendatakse kogu ELi hõlmava ühtse toetuste arvutamise meetodiga, mille põhikomponent oleks teatavates piirides sissetulekutoetus põllumajandustootjatele, mis võiks suureneeda sedamööda, kuidas suureneb avalike hüvede pakkumine kooskõlas ELi eesmärkidega aastani 2030, et muuta süsteem lihtsamaks ja läbipaistvamaks;
56. tunneb heameelt lihtsa, põhjendatud, läbipaistva ja hõlpsasti rakendatava ühtse pindalatoetuse kava üle, mida on paljudes liikmesriikides edukalt kohaldatud; kutsub seetõttu üles jätkama ühtset pindalatoetuse kava pärast 2020. aastat ja soovitab selle kasutamist kõikides liikmesriikides ja kõikide ELi põllumajandustootjate poolt;
57. rõhutab, et selline kava võimaldaks haldustehniliselt keerulise toetusõiguste süsteemi asendada, millega kaasneks märkimisväärne bürokraatia vähendamine;
58. on veendunud, et need uued toetused ei tohiks muutuda kaubeldavaks kaubaks, et tagada nende pikaajaline tulemuslikkus;
59. palub, et komisjon uuriks vajadust esitada maksenõudeid WTO eeskirjade täitmise suhtes;
60. rõhutab asjaolu, et praeguse ÜPP avaliku sektori vahendite suhtes, mis kulutatakse põllumajandustootjate tegelikule tegevusele, kohaldatakse väga täpseid ja väikese ulatusega kontrole, samas kui ÜPP eelarve (otsetoetused) suuremaid summasid makstakse pelga maa valdamise eest ilma kontrollita ja seetõttu ei ole see Euroopa kodanike suhtes põhjendatud;
61. on seisukohal, et toetused peaksid hõlmama ka tugevaid ühiseid tingimusi, sealhulgas

keskkonnatulemused ja muud avalikud hüved, nagu kvaliteetsed töökohad;

62. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi resolutsioonis „Põllumajandusmaa koondumise hetkeseis ELis: kuidas soodustada põllumajandustootjate juurdepääsu maale?“ tunnistatakse, et ilma selgete tingimusteta pindalatoetused toovad kaasa maamüügituru moonutused ja mõjutavad seega põllumajandusmaa üha suuremat koondumist väikese ringi kätte;
63. selgitab, et avalikud hüved on teenused, mis on kõrgemal kohustuslikest keskkonna-, kliima- ja loomade heaolu käsitlevatest õigusaktidest, sealhulgas eelkõige veevarude säilitamine, bioloogilise mitmekesisuse kaitse, mullaviljakuse kaitse, tolmeldajate, huumuse kihi ja loomade heaolu kaitse;
64. rõhutab, et otsetoetused peavad liikmesriikide vahel jagunema õiglaselt, see on ühtse turu toimimiseks hädavajalik, ning seejuures tuleb võtta arvesse objektiivseid kriteeriumeid, nt summasid, mida liikmesriik on saanud esimese ja teise samba alusel, samuti asjaolu, et looduslikud tingimused, tööhõive ja sotsiaal-majanduslik olukord, üldine elatustase, tootmiskulud, eriti maa kulud ja ostujõud on liikmesriigiti erinevad;
65. rõhutab, et liikmesriikide vahel on otsetoetuste summasid võimalik ühtlustada üksnes siis, kui eelarvet suurendatakse piisavalt;
66. rõhutab, et otsetoetused on mõeldud toidutootmises osalevate põllumajandustootjate toetamiseks ning keskkonnaalaste ja loomade heaolu standardite kaitsmiseks;
67. on seisukohal, et rangelt sel juhul, kui ühtsel turul on tagatud võrdsed võimalused, kui hoitakse ära konkurentsimoontusi (eriti kaupade osas), kui on tagatud WTO eeskirjade järgimine ning keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamise osas ei tehta kompromisse, tuleks vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus säilitada, kuid seda tuleks kasutada ainult pärast seda, kui komisjon on esitanud hinnangu; leiab, et vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus on vahend, mille abil käsitleda tundlike valdkondade vajadusi ja saavutada spetsiifilisi eesmärke, mis on seotud keskkonnaga, kliimaga või põllumajandustoodete kvaliteedi ja turustamisega, luua stiimuleid kõrgete loomade heaolu ja keskkonnastandardite rakendamiseks põllumajanduses ning lahendada konkreetseid probleeme, eeskätt neid, mis tulenevad struktuuriliselt ebasoodsamast konkurentsiolekorrast vähem soodsates ja mägipiirkondades, ning neid, mis on ajutised ja tulenevad näiteks vana toetusõiguste süsteemi muutmisest; on lisaks seisukohal, et vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus on ka vahend, millega edendada tulevikus strateegilise tähtsusega tootmist, näiteks valgurikaste kultuuride tootmist, või kompenseerida vabakaubanduslepingute mõju; rõhutab lisaks, et vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus on oluline ELi põllumajandustootmise mitmekesisuse, põllumajanduse tööhõive ja kestlike tootmissüsteemide säilitamiseks;
68. tuletab meelde, et paljudes liikmesriikides on probleeme sellega, et tagada põllumajanduses põlvkondade vahetumine ja uued tulijad ning et seepärast tuleb kõikides riiklikes ja piirkondlikes strateegiates seda teemat terviklikult käsitleda, kasutades kõiki ÜPP rahalisi ressursse, sh lisamakseid noortele põllumajandustootjatele esimese samba alusel, samuti teise samba meetmeid, aitamaks noortel põllumajanduses tegevust alustada – mõlemad peaksid olema liikmesriikide jaoks kohustuslikud, samuti tuleb kasutada toetust uutest rahastamisvahenditest, millega tagada piiratud ressursside

tingimustes juurdepääs kapitalile; rõhutab lisaks, kui tähtsad on riiklikud meetmed õiguslike ja majanduslike takistuste kõrvaldamiseks, samal ajal aitavad need tagada järelkasvu, pensionipakette ja juurdepääsu maale ning soodustavad ja innustavad kasutama koostöövõimalusi, näiteks eakate ja noorte põllumajandustootjate vahelist partnerlust, loonusrendisuhet, lepingulist loomakasvatust ja liisimist; on seisukohal, et riigiabi eeskirjades tuleks arvesse võtta ka põlvkondade vahetuse tähtsust ja hoida ära põllumajandusliku perefutuse kadumist;

69. on veendunud, et uute õigusaktidega tuleks eristada selgemalt kriteeriume, mis moodustavad „noorte põllumajandustootjate“ ja „põllumajandustootmist alustavate uute liitujate“ stiimulite aluse (noori põllumajandustootjaid määratletakse vastavalt nende vanusele ja uusi liitujaid vastavalt aastatele, mil nende põllumajandusettevõtte asutati), et suurendada kahe rühma potentsiaali tuua kaasa põlvkondade vahetumist ja parandada elu maapiirkondades;
70. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tunnistaksid, et uued ühiskondlikud, tehnoloogilised ja majanduslikud muutused, näiteks puhas energia, digiteerimine ja arukad lahendused, mõjutavad maapiirkondade elu;
71. palub komisjonil toetada jõupingutusi, parandamaks elukvaliteeti maapiirkondades, et julgustada inimesi, eriti noori, jääma maapiirkondadesse või neisse tagasi pöörduma, ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid uute teenuste arendamist ettevõtjate, eriti naiste ja noorte poolt;
72. märgib murega, et mitme põllumajandussektori tööjõuvaegus toob kaasa põllumajandustegevuse peatumise; nõuab töötajate põllumajandusse meelitamise toetamist;
73. rõhutab vajadust jagada liikmesriikide edukaid mudeleid, mis toovad kokku noored ja eakad põllumajandustootjad põlvkondade vahetumise eesmärkide täitmiseks;
74. soovib parandada juurdepääsu rahastamisele subsideeritud intressimäärade kaudu, mis kehtiksid uutele põllumajandusse tulijatele antavate laenude puhul;
75. tuletab meelde, et maapiirkonnad ja -asulad vajavad eritähelepanu ja integreeritud jõupingutusi arukate külade väljaarendamiseks;
76. nõuab Euroopa Investeerimispannga ja Euroopa Investeerimisfondi vahelise koostöö suurendamist, et soodustada kõigi liikmesriikide noortele põllumajandustootjatele mõeldud rahastamisvahendite loomist;
77. nõuab, et maapiirkondade keskuste ja võrkude eritehnoloogia areng toimuks võrdsetel tingimustel;
78. toonitab, kui tähtis on maaelu areng, sealhulgas algatus LEADER, et suurendada sünergiat eri poliitikavaldkondade vahel ja parandada konkurentsivõimet, edendada tõhusat ja kestlikku majandust, toetada kestlikku ja multifunktsionaalset põllumajandust ja metsandust ning toota toitu ja muid kaupu ja teenuseid, mis loovad lisaväärtust ja töökohti; rõhutab maaelu arengu tähtsust põllumajandusettevõtjate, kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna partnerluste edendamisel, ettevõtluse ja võimaluste

toetamisel, mida sageli ei saa teise asukohta viia, samuti selliste valdkondade toetamisel nagu põllumajandustööstus, põllumajandusturism, otseturundus, kogukonna toetatud põllumajandus, biomajandus ja kestlik bioenergia ja taastuvenergia tootmine, mis kõik aitavad tagada majandustegevuse jätkumist piirkondades; rõhutab seetõttu, kui oluline on teist sammast rahaliselt tugevdada, suurendades sellega võimalusi luua sissetulekut, lahendada selliseid probleeme nagu rahvastikukadu, töötus ja vaesus ning edendada sotsiaalset kaasatust ja sotsiaalteenuste pakkumist ja tugevdada maapiirkondade sotsiaal-majanduslikku struktuuri üldise eesmärgiga parandada sealset elu kvaliteeti;

79. palub komisjonil võtta 2020. aasta järgsel seadusandlikul perioodil kasutusele mitme rahastamisvahendiga investeerimispoliitika, et tagada integreeritud maaelu arengu vahendite, näiteks arukate külade algatuse tõrgeteta rakendamine;
80. nõuab, et algatuse LEADER ja valdkonna kogemustest lähtuvalt loodaks uus kogukonna juhitud kohaliku arengu fond, mille jaoks nähtaks kõigis struktuurifondides ette 10 % kohaliku kogukonna juhitud strateegiate eesmärkide täitmiseks, kusjuures struktuurifondide kasutamist ei piiritleta ja neid tuleks kasutada detsentraliseeritult;
81. rõhutab, et maaelu arengu programmid peaksid looma lisaväärtust põllumajandusettevõtete jaoks ja et tuleks säilitada nende tähtis roll pikaajaliste meetmete soodustamisel seoses uuenduslike tavade ja põllumajanduse keskkonnameetmetega;
82. on veendunud, et algatuses LEADER tuleks täiendavalt tähelepanu pöörata mikro suurusega põllumajanduslike pereettevõtete vajadustele ja projektidele, lisaks sellele, et neile antakse vajalikku rahalist tuge;
83. on seisukohal, et on tõestatud, et maapiirkonnad vajavad väikese ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtjate tegevust;
84. rõhutab, et on oluline säilitada vähem soodsates piirkondades asuvatele põllumajandusettevõtetele konkreetne kompenseeriv toetus liikmesriikide poolt kohalike eripärade põhjal sätestatud tingimuste kohaselt;
85. ühtlasi toonitab, et maaelu arengu valdkonna rahastamisvahendeid tuleks rakendada vabatahtlikul alusel, kuid et investeringuid maapiirkondadesse tuleks suurendada;
86. palub komisjonil välja töötada arukate külade algatuse meetmed ja seada järgmise maaelu arengu poliitika prioriteediks arukate külade loomise;
87. on veendunud, et mesinduse rahastamist teisest sambast tuleks paremini suunata ja tõhusamaks muuta ning et uue seadusandliku raamistikuga tuleks sätestada uus esimese samba toetuskava mesinikele, sealhulgas otsetoetus mesilaspere kohta;
88. rõhutab, et põllumajandustegevusega vähem seotud meetmed peavad olema kõrgema kaasrahastamismääraga;
89. palub, et komisjon võtaks esimeses sambas kasutusele uue, sidusa, tugevdatud ja lihtsustatud nõuetele vastavuse korra, mis võimaldaks integreerida ja rakendada eri liiki olemasolevaid keskkonnameetmeid, nagu praegune nõuetele vastavus ja

rohestamismeetmed; rõhutab, et esimese samba lähtetase põllumajanduse kestliku arengu saavutamiseks peaks olema kohustuslik ning näitama selgelt ära meetmed ja tulemused, mida põllumajandusettevõtjatelt oodatakse, et tagada võrdsed tingimused, viies samal ajal bürokraatia põllumajandusettevõtete tasandil miinimumini, ja liikmesriikide poolse nõuetekohase kontrolli, võttes arvesse kohalikke tingimusi; nõuab lisaks uut ja lihtsamat süsteemi, mis peaks olema liikmesriikidele kohustuslik ja põllumajandusettevõtetele vabatahtlik, tuginema ELi eeskirjadele ja ulatuma lähtetasemest kaugemale, et pakkuda põllumajandusettevõtjatele stiimuleid üleminekuks kliima ja keskkonna aspektist kestlikule tehnoloogiale ja tavadele, mis oleks kooskõlas teise samba põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetmetega; leiab, et selle kava rakendamine tuleks kindlaks määrata riiklikes strateegilistes kavades ELi raamistikus;

90. palub komisjonil tagada, et teise samba maaelu arengu keskkonna- ja kliimameetmed kompenseeriksid jätkuvalt lisakulusid ja saamata jäänud tulu, mis on seotud keskkonna- ja kliimahoidlike tavade vabatahtliku kehtestamisega, ja et oleks võimalus lisada stiimul investeerimiseks keskkonna- ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsesse ning ressursitõhususse; on seisukohal, et neid programme tuleks lihtsustada, need peaksid olema paremini suunatud ja tõhusamad, et põllumajandusettevõtjatel oleks võimalik saavutada ambitsioonikaid poliitikaeesmärke keskkonnakaitse, bioloogilise mitmekesisuse, veevarude haldamise, kliimameetmete ja kliimamuutuste leevendamise osas, tagades samal ajal, et bürokraatia oleks põllumajandusettevõtete tasandil minimaalne ning et toimuks liikmesriikide poolne nõuetekohane kontroll, võttes arvesse kohalikke tingimusi;
91. palub, et peale põllumajandusettevõtete, mis tegelevad ELi määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 11 kohaselt puhtalt mahepõllumajandusliku tootmisega ja mis on ELi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 kohaselt keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusest vabastatud, vabastataks ka need põllumajandusettevõtted, mis rakendavad põllumajanduse keskkonnameetmeid ELi määruse (EL) nr 1305/2013 tähenduses;
92. rõhutab, et Vahemere-äärsed ELi piirkonnad on kliimamuutuse mõju, näiteks põua, tulekahjude ja kõrbestumise suhtes vastuvõtlikumad, ning et seetõttu peavad põllumajandustootjad tegema kõnealustes piirkondades suuremaid jõupingutusi, et kohandada oma tegevust muutuva keskkonnaga;
93. on seisukohal, et komisjoni tulevaste seadusandlike ettepanekutega peaks olema võimalik toetada võimalikult suurt arvu põllumajandustootjaid nende jõupingutustes muuta oma põllumajandustegevus kestlikumaks;
94. kutsub ÜPP lihtsustamise huvides üles säilitama olemasolevat erandit ja mitte koormama alla 15 hektari suuruseid kõige väiksemaid põllumajandusettevõtteid ÜPP kohaste täiendavate keskkonna- ja kliimameetmetega;
95. teeb ettepaneku täiendada seda rohestamise uut moodust teise samba märkimisväärsete, kooskõlastatud ja tõhusamate vahenditega, mis tulenevad sihipärastest materiaalistest ja immateriaalistest investeeringutest (teadmussiire, koolitus, nõustamine, oskusteabe jagamine, võrgustike loomine ja innovatsioon Euroopa innovatsioonipartnerluste kaudu), mis võiks samuti olla edasiviiv jõud;

96. kutsub komisjoni üles tagama, et ÜPP reformi jaoks tehtud õigusakti ettepanekud hõlmavad asjakohaseid meetmeid ja vahendeid, mille abil integreeritakse valgurikaste kultuuride tootmine parandatud külvikorrasteemidesse, et ületada praegune valgupuudujääk, parandada põllumajandustootjate tulusid ja lahendada põhilised probleemid, millega põllumajandus silmitsi seisab, nagu kliimamuutus, bioloogilise mitmekesisuse ja mulla viljakuse vähenemine ning veevarude kaitsmine ja kestlik majandamine;
97. on seisukohal, et teise samba kogueelarvest tuleks minimaalne osa eraldada põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetetele, sealhulgas mahepõllumajandusele, CO₂ sidumisele, mulla heale seisundile, kestliku metsamajanduse meetetele, toitainete haldamise kavandamisele bioloogilise mitmekesisuse kaitseks ning tolmeldamisele ja loomade ja taimede geneetilisele mitmekesisusele; rõhutab sellega seoses, kui oluline on säilitada Natura 2000 toetused ning tagada, et need oleks piisavad, et olla põllumajandustootjatele tõeliseks stiimuliks;
98. toonitab vajadust toetada maaelu arengu raames looduslike piirangutega, keeruliste ilmastikutingimustega, järskude kallakutega või piiratud mullakvaliteediga piirkondade põllumajandustootjaid; nõuab 2020. aasta järgseks perioodiks looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade kava lihtsustamist ja paremat lähenemisviisi sellele;
99. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba juhtinud tähelepanu sellele, et Natura direktiivi toimivuskontrollis rõhutatakse vajadust suurendada sidusust ÜPPga, ja juhib tähelepanu muret tekitavale põllumajandusega seotud liikide ja elupaikade vähenemisele; palub komisjonil hinnata ÜPP mõju bioloogilisele mitmekesisusele; kutsub üles suurendama Natura 2000 toetusi, et pakkuda paremat stiimulit põllumajanduslike Natura 2000 alade kaitsmiseks, mis on praegu kehvast seisust;
100. nõuab kliimateadlike põllumajandusmeetmete rakendamist ja tugevdamist, sest tulevikus suureneb kliimamuutuste mõju Euroopa põllumajandusele;
101. on arvamusel, et kliimamuutuste ja mulla degradeerumisega seotud riske kogu põllumajandusmaastikul tuleb ohjata ÜPPs, investeerides põllumajanduse ökosüsteemide vastupanuvõimesse ja töökindlusse ning keskkonnasäästlikku taristusse pealismulla kvaliteedi parandamiseks, mullaerosiooni ümberpööramiseks, külvikorra loomiseks ja pikendamiseks, puude istutamiseks ning põllumajandusettevõtete bioloogilise ja struktuurilise mitmekesisuse suurendamiseks;
102. peab vajalikuks toetada ja edendada põllujäätmete suuremat kasutamist maapiirkondade taastuva, tõhusa ja kestliku energiaallikana;
103. kutsub komisjoni üles edendama uuendustegevust, teadusuuringuid ja moderniseerimist põllumajandus-, agrometsandus- ja toidusektoris, toetades tugevat nõustamissüsteemi ja koolitust, mis on paremini kohandatud ÜPP toetusesaajate vajadustele, arendades nende tavasid suurema kestlikkuse ja ressursside kaitse suunas, ning toetades aruka tehnoloogia rakendamist, et reageerida paremini tervishoiu, keskkonna ja konkurentsivõimega seotud probleemidele; rõhutab, et koolitus ja laiendamine peab olema kõigis liikmesriikides programmide kavandamise ja rakendamise eeltingimus ning et väga oluline on soodustada oskusteabe edasiandmist, parimate tavade mudeleid ning liikmesriikide ülest teabevahetust ühistute ja tootjaorganisatsioonide vahel, näiteks

Euroopa põllumajanduslike teadmiste ja infosüsteemi (AKIS) kaudu; leiab, et agroökoloogilised meetodid ja täppispõllumajanduse põhimõtted võivad tuua märkimisväärset kasu keskkonnale, suurendada põllumajandustootjate sissetulekut, ratsionaliseerida põllumajandusmasinate kasutamist ja suurendada märgatavalt ressursitõhusust;

104. rõhutab, et on oluline ja vajalik, et ÜPP, programmi „Horisont 2020“ ja teiste toetavate rahastamiskavadega julgustatakse põllumajandustootjaid investeerima nende ettevõtte suurusega kohandatud uude tehnoloogiasse, nagu täppis- ja e-põllumajanduse vahendid, mis suurendavad põllumajanduse vastupanuvõimet ja vähendavad selle keskkonnamõju;
105. palub komisjonil soodustada uuenduslike tehnoloogiate arendamist ja kasutamist igat liiki põllumajandusettevõtetes, olenemata ettevõtte suurusest ja toodangust ning sellest, kas tegemist on tavapärase või mahepõllumajandusega, loomakasvatusega või põllumaaga või väikese- või suuremahulise tootmisega;
106. palub komisjonil rakendada sellist ÜPPd, millega saavutatakse rohkem uuenduslikkust, mis aitab kaasa biomajanduse edenemisele ning pakub bioloogilise mitmekesisuse, kliima ja keskkonnaga seotud lahendusi;
107. palub komisjonil keskenduda maapiirkondade elukvaliteedile ja muuta maaelu paeluvaks kõigile, eelkõige noorte põlvkonnale;
108. on seisukohal, et ÜPPs edendatav digiteerimine ja täppispõllumajandus ei tohiks suurendada põllumajandustootjate sõltuvust sisendist ja välisrahastamisest ega takistada nende juurdepääsu ressurssidele ning peaks olema avatud lähtekoodiga ja välja töötatud põllumajandustootjaid kaasaval viisil;
109. nõuab, ilma, et see piiraks maaelu arengule ette nähtud ELi toetuse kogusumma uuesti määramist, et praegused määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 10 lõike 2 kohaselt vastu võetud maaelu arengu programmid kehtiksid kuni 2024. aastani või uue reformi vastuvõtmiseni;
110. väljendab heameelt komisjoni võetud kohustuse üle edendada ELis nn arukate külade kontseptsiooni, mis võimaldab erinevate poliitikasuundade koordineerituma väljatöötamise abil käsitleda terviklikult ebapiisavaid lairibaühendusi, töövõimalusi ja teenuste osutamist maapiirkondades;
111. nõuab meetmeid, et tegeleda ELi põllumajandusettevõtetes aset leidvate ning vigastuste ja surmaga lõppevate õnnetusjuhtumite tõsise probleemiga teise samba meetmete kaudu, et toetada investeringuid ohutusmeetmetesse ja -koolitusse;
112. palub, et ELi valgurikaste põllumajanduskultuuride strateegia raames oleks lubatud ühekordne taimekaitsevahendite kasutamine veidi pärast külvamist kõigil valgurikaste põllumajanduskultuuridega maa-aladel;
113. on veendunud, et Euroopa põllumajanduse tuleviku jaoks on hädavajalik investeerida innovatsiooni, haridusse ja koolitusse;
114. rõhutab, et tulevase ÜPP raames tuleks täiendavalt uurida liikmesriigi ja piirkonna

tasandi tulemuspõhist lähenemisviisi ning sertifitseerimiskavadega pakutavaid uuenduslikke lahendusi, suurendamata seejuures bürokraatiat ja kohapealset kontrollimist;

115. soovib tungivalt võtta teise samba raames kasutusele sihipärased ajakohastamis- ja struktuuride parandamise meetmed, et saavutada prioriteetsed eesmärgid nagu programm „Digital Farming 4.0“;
116. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kaitseksid ja edendaksid väikepõllumajandustootjate ning tõrjutud rühmade juurdepääsu seemnetele ja põllumajanduslikule sisendile ning edendaksid ja kaitseksid seemnete vahetust ja nende avalikku omandust koos kestlike traditsiooniliste võtetega, mis tagavad inimõiguse piisavale toidule ja toitumisele;
117. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid pööraksid rohkem tähelepanu küladele ja külade poolt osutatavate teenustega seotud äri võimalustele;
118. märgib, et iga põllumajandusettevõtte on omanäoline ja seepärast on vaja individuaalseid lahendusi;

Põllumajandustootjate tugev positsioon üleilmses toidusüsteemis

119. palub, et komisjon säilitaks esimeses sambas praeguse ühise turukorralduse raamistiku, sealhulgas konkreetseid poliitikavahendid ja turustamisstandardid, ning parandaks ELi koolipuuvilja ja -kõogivilja ning koolipiima kava; rõhutab, kui olulised on olemasolevad tootmise juhtimissüsteemid teatavate toodete jaoks ning kui tähtis on säilitada tootjariikide jaoks kohustuslikud individuaalsed sektoriprogrammid (vein, puu- ja kõogiviljad, oliiviõli ja mesindus), mille lõppeesmärk on suurendada iga sektori jätkusuutlikkust ja konkurentsivõimet ning säilitada võrdsed võimalused, võimaldades juurdepääsu kõikidele põllumajandustootjatele;
120. usub, et positiivne ja turule suunatud kogemus, mis on saadud ühise turukorralduse puu- ja kõogiviljasektori rakenduskavadest, mida rakendavad tootjaorganisatsioonid ja mida rahastatakse turustatud toodangu väärtuse alusel, on tõendanud selliste kavade tõhusust sihtsektorite konkurentsivõime ja struktuuri tõhustamisel ning nende jätkusuutlikkuse parandamisel; nõuab seetõttu, et komisjon kaaluks sarnaste rakenduskavade kasutuselevõttu ka muudes sektorites; on seisukohal, et sellest võivad eriti kasu saada tootjaorganisatsioonid, mis esindavad mägipiirkondade ja liidu äärepoolseimate piirkondade piimatootjaid, kes töötlevad kvaliteetseid tooteid ja lasevad need turule ning säilitavad neis rasketes tootmispiirkondades piimatootmist;
121. tuletab meelde, et ebavõrdne turujõud takistab eriti tootmisega kulude katmist piimasektoris;
122. juhib tähelepanu võimalusele kehtestada ühise turukorralduse raames vabatahtlik piimatoodangu vähendamise kava;
123. nõuab, et oliiviõlisektoris loodaks uus iseseisev juhtimisvahend, mis võimaldab ületootmise aastatel toodangut ladustada ja toodangu turule lasta siis, kui nõudlus ületab tootmist;

124. rõhutab tungivat vajadust selle järele, et tulevane ÜPP toetaks põllumajandustootjaid tõhusamalt, õiglasemalt ja kiiremini, et nad tuleksid toime kliimast, halvatest ilmastikuoludest ning sanitaar- ja tururiskidest tingitud hinnavolatiilsuse ja sissetulekute kõikumisega, luues täiendavaid stiimuleid ja turutingimusi, mis soodustavad riskijuhtimis- ja stabiliseerimisvahendite (kindlustusskeemide, sissetulekute stabiliseerimise vahendite, individuaalsete teenuseosutamise mehhanismide ja usaldusfondide) väljatöötamist ja vabatahtlikku kasutamist, tagades seejuures juurdepääsu kõikidele põllumajandustootjatele ja ühildatavuse olemasolevate riiklike kavadelega;
125. kutsub üles toetama paremini liblikõieliste taimede tootmise suurendamist ELis ja konkreetset abi ekstensiivsetele lamba- ja kitsekasvatajatele, võttes arvesse kõnealuste sektorite kasu keskkonnale ning vajadust vähendada ELi sõltuvust söödaproteiini impordist;
126. rõhutab, et tulevikku suunatud ÜPP tuleks kujundada nii, et see käsitleks paremini kriitilisi tervishoiuküsimusi, näiteks neid, mis on seotud antimikroobikumiresistentsuse, õhukvaliteedi ja tervislikuma toitumisega;
127. toonitab probleeme, mida antimikroobikumiresistentsus inimeste ja loomade tervisele põhjustab; on seisukohal, et uue õigusraamistikuga tuleks aktiivselt edendada loomade paremat tervist ja nende suuremat heaolu kui vahendit antimikroobikumiresistentsusega võitlemiseks ning seeläbi rahvatervise ja põllumajandussektori paremaks kaitsmiseks;
128. juhib tähelepanu tõsiasjale, et tururiske saab ühtlasi juhtida ELi põllumajandustoodete ja toiduainete parema juurdepääsuga eksporditurgudele;
129. rõhutab, kui oluline on tugevdada toiduainete tarneahelas esmatootjate positsiooni, eelkõige tagades lisaväärtuse õiglase jagunemise tootjate, töötajate ja jaemüügisektori vahel, võttes kasutusele rahalised vahendid ja stiimulid, mis on vajalikud selliste vertikaalsete ja horisontaalsete majandusorganisatsioonide nagu tootjaorganisatsioonide, sealhulgas ühistute ning nende ühenduste ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide loomise ja arendamise toetamiseks, kehtestades ühtlustatud miinimumnõuded võitluseks toiduainete tarneahelas esinevate ebaausate ja kuritahtlike kaubandustavade vastu ja suurendades läbipaistvust turgudel ning kasutades kriiside ennetamise vahendeid;
130. rõhutab, et koondmääruses on kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkidega ja ELi toimimise lepingu artiklis 42 osutatud erandiga selgitatud õiguslikku suhet ühise turukorralduse sätete ja ELi konkurentsieeskirjade vahel ning võetud kasutusele uusi kollektiivseid võimalusi, mille abil põllumajandustootjad saavad parandada oma läbirääkimispositsiooni toiduainete tarneahelas; on veendunud, et need sätted on tulevase ÜPP raames olulised ja et neid tuleks veelgi parandada;
131. leiab, et erinevate ELi turuvaatlusrühmade (piima-, liha-, suhkru- ja viljatoodete turu vaatlusrühmade) toimimisest omandatud õppetundide põhjal tuleks selliseid vahendeid laiendada sektoritele, mida veel ei hõlmata, ja arendada edasi, et pakkuda turuosalistele usaldusväärseid andmeid ja prognoose, mille eesmärk on esitada turuhäirete korral varajane hoiatus ning võimaldada kiirete ja ennetavate meetmete võtmist kriiside ennetamiseks;

132. nõuab kohalike turgude ja toiduainete lühikeste tarneahelate suuremat toetamist ja edendamist; rõhutab vajadust arendada lühikeste tarneahelatega seotud kohalikke teenuseid;
133. palub komisjonil selgitada lähemalt ja vajaduse korral ajakohastada tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide eeskirju eriti seoses sellega, mis puudutab konkurentsipoliitikat, pidades sealhulgas silmas tootmisharudevaheliste organisatsioonide meetmeid ja kokkuleppeid, et vastata ühiskonna nõudmistele;
134. rõhutab, et ÜPP varasematel turukorraldusmeetmetel (st riiklikul sekkumisel ja eraladustamisel) on globaliseerunud majanduse kontekstis piiratud ja ebapiisav mõju ning et riskijuhtimismeetmed ei ole alati piisavad, et tulla toime hindade märkimisväärse volatiilsuse ja tõsiste turuhäiretega;
135. rõhutab seetõttu, et ühisel turukorraldusel on jätkuvalt vaja täita olulist rolli tulevase ÜPP raames turvavõrguna, mis stabiliseerib kiiresti põllumajandusturgude seisundit ja ennetab kriise, ning rõhutab, kui tähtis on koondmäärus viimaste turukriiside ajal omandatud õppetundidele tuginedes, seda eriti piimasektoris, innovaatilise turu ja kriisijuhtimise vahendite, näiteks vabatahtlike valdkondlike lepingute, vastastikku täiendava kasutamise võimaldamisel ja soodustamisel, et hallata ja vajaduse korral vähendada pakkumist kvantitatiivselt tootjate, tootjaorganisatsioonide, tootjaorganisatsioonide liitude ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide ning töötajate vahel (nt ELi piimatootmise vähendamise kava);
136. väljendab heameelt töö üle, mida tehakse ELi kestliku valgustrateegia valdkonnas;
137. juhib tähelepanu sellele, kui vajalik on luua liblikõieliste taimede kohalikud ja piirkondlikud turud kogu ELis, parandada keskkonnatoimet, kasvatades neid taimi külvikorra alusel, vähendades ühtlasi sõltuvust imporditud söödast, väetisest ja taimekaitsevahenditest, ning suurendada kestlikumatele põllumajandustavadele ülemineku elujõulisust ja selle majanduslikku motiveeritust;
138. leiab, et kaitstud päritolunimetusega või kaitstud geograafilise tähisega juustude ja singi või veini tarnete haldamise meetmed on tõestanud oma tõhusust sihttoodete kestlikkuse, konkurentsivõime ja kvaliteedi parandamisel ning need tuleks seetõttu säilitada ja neid vajaduse korral laiendada, nii et need hõlmaksid kõiki kvaliteedimärgisega tooteid kooskõlas ÜPP eesmärkidega;
139. nõuab praeguse kriisireservi mehhanismi põhjalikku läbivaatamist, et luua toimiv ja sõltumatu ELi põllumajanduse kriisifond, mis oleks välja arvatud eelarve aastasuse põhimõttest, et võimaldada eelarvest ümberpaigutusi järgmisesse aastasse, eriti juhul, kui turuhinnad on piisavalt kõrged, hoides samal ajal kriisireservi kogu mitmeaastase finantsraamistiku perioodi jooksul püsival tasemel, võimaldades seeläbi kiiremaid, ühtsemaid ja tõhusamaid ennetusmeetmeid ja reageerimisvahendeid, mis täiendavad turu- ja riskijuhtimisvahendeid tõsistes kriisiolukordades, kaasa arvatud olukordades, millel on põllumajandustootjatele majanduslikud tagajärjed loomade tervisega seotud probleemide, taimehaiguste ja toiduohutuse tõttu, aga ka olukordades, mis tulenevad põllumajandust mõjutanud välistest vapustustest;

140. on seisukohal, et kuigi kaubanduslepingud on kasulikud mõnele ELi põllumajandussektorile ja vajalikud liidu seisukoha tugevdamiseks ülemaailmsel põllumajandusturul ja toovad kasu kogu ELi majandusele tervikuna, kujutavad nad endast ka mitmeid probleeme, eelkõige väikese ja keskmise ulatusega põllumajandustootmise ja tundlike sektorite puhul, mida on vaja arvesse võtta, näiteks ELi sanitaar-, fütosanitaar-, loomade heaolu, keskkonna- ja sotsiaalsete standardite järgimine, mis eeldab kooskõla kaubanduspoliitika ja ÜPP teatavate eesmärkide vahel ning ei tohi viia Euroopa kõrgete standardite nõrgenemiseni ega ohustada tema maapiirkondi;
141. rõhutab, et eri standardite järgimine suurendaks ELi sisetoodangu väljapoole ELi eksportimise riski maaelu arengu, keskkonna ja teatud juhtudel toidukvaliteedi arvelt;
142. rõhutab, et vajadust tõhusamate kaitsemehhanismide järele tuleks ühtlasi käsitleda aruteludel, mis puudutavad tulevase kaubanduslepinguid (Mercosuri, Uus-Meremaa, Austraaliaga jne) ning nende mõju põllumajandusele Euroopas;
143. rõhutab, et kuigi on oluline jätkata tööd Euroopa põllumajandustoodete parema turulepääsu nimel, on Euroopa põllumajanduse kaitsmiseks vaja võtta sektoripõhiste probleemidega arvestavaid asjakohaseid meetmeid, nagu kaitsemehhanismid, kõige tundlikumate sektorite võimalik kõrvalejätmine läbirääkimistest ja vastastikkuse põhimõtte kohaldamine tootmistingimustes, et tagada ELi põllumajandustootjate ja nende välismaiste konkurentide vahel võrdsed tingimused; rõhutab, et Euroopa toodangut ei tohi ohustada madalama kvaliteediga ja nõuetele mittevastava impordiga;
144. kutsub komisjoni üles kaaluma põllumajandust strateegilise tegevusena ning kavandama vabakaubanduslepinguid, käsitlemata põllumajandust enam seejuures muude kaubandusega hõlmatud sektorite kohandamisotstarbelise muutujana ning kaitstes peamisi sektoreid, näiteks toorpiima tootmist;
145. on arvamusel, et rahvusvahelise kaubanduse ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) nõuded on avaldanud väga märkimisväärset mõju ÜPP läbivaatamistele, mis on järjestikku toimunud alates 1990. aastatest; on seisukohal, et nende läbivaatamistega on suurendatud Euroopa põllumajandustoodete ja Euroopa põllumajandusliku toidutööstuse konkurentsivõimet, kuid on kahjustatud ka põllumajandussektori ulatuslikke valdkondi, seades need maailmaturgude ebastabiilsuse meelevalda; on arvamusel, et nüüd on aeg keskenduda rohkem muudele ÜPP eesmärkidele, näiteks põllumajandustootjate elatustasemele ning tervise, tööhõive, keskkonna ja kliimaga seotud küsimustele, nagu on soovitatud komisjoni teatises Euroopa toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta;
146. rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika peab olema ELi muu poliitikaga, näiteks arengu- ja keskkonnapoliitikaga, sidus ning toetama kestliku arengu eesmärkide saavutamist ning et see saab aidata kaasa ÜPP eesmärkide saavutamisele, tagades eelkõige põllumajandusega tegelevale kogukonnale õiglase elatustaseme ja selle, et tärned jõuavad tarbijateni mõistlike hindadega; rõhutab, et ELi põllumajanduslik toidutööstus peaks kasutama ära ekspordist tulenevaid kasvuvõimalusi, arvestades, et järgneval aastakümnel tekib hinnanguliselt 90 % põllumajanduslike toiduainete ülemaailmsest lisanõudlusest väljaspool Euroopat; rõhutab, et ÜPP peab kõigepealt täitma Euroopa ühiskonna toidu-, keskkonna- ja kliimaalased vajadused ning alles siis keskenduma

rahvusvahelistel põllumajandusturgudel müügiks mõeldud toodangule; rõhutab, et nn arenguriikidel peaks olema piisavalt võimalusi, et luua ise tugev põllumajanduslik toidutööstus ja seda ülal hoida;

147. tuletab meelde uut Euroopa arengukonsensust, milles EL ja selle liikmesriigid kinnitavad veel kord oma tahet tunnustada ELi toimimise lepingu artiklis 208 sätestatud poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte tõhusa jälgimise tähtsust, mis eeldab arengukoostöö eesmärkide arvessevõtmist kõigis ELi poliitikavaldkondades, sh põllumajanduspoliitikas ja rahastamises, mis võivad arengumaid negatiivselt mõjutada; väljendab seoses sellega seisukohta, et ÜPP reform peaks austama arengumaade õigust kujundada oma põllumajandus- ja toidupoliitikat nii, et see ei nõrgendaks nende toiduainetootmise võimekust ja pikaajalist toiduga kindlustatust, eelkõige vähim arenenud riikides;
148. tuletab meelde ELi ja selle liikmesriikide võetud kohustust täita kestliku arengu eesmärgid ja rõhutab, et ÜPP sidusus kestliku arengu eesmärkidega on ülioluline, eriti eesmärkidega nr 2 (nälja kaotamine), nr 5 (sooline võrdõiguslikkus), nr 12 (vastutustundlik tarbimine ja tootmine), nr 13 (kliimameetmed) ja nr 15 (maa), millega tulevane ÜPP peab kooskõlas olema;
149. nõuab vastavalt eelarvetõhususe põhimõttele ÜPP ja muude ELi poliitikavaldkondade ja rahvusvaheliste kohustuste vahelist sidusust ja suuremat koostoimet, eelkõige seoses energia, veevarustuse, maakasutuse, bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemidega ning äärepoolseimate ja mägiipiirkondade arenguga;
150. palub komisjonil teostada kõigis kaubanduslepingutes põllumajandussektorit puudutavate sätete süstemaatiline mõju hindamine ning pakkuda konkreetseid strateegiaid, tagamaks, et mitte ükski põllumajandussektor ei kannata kolmanda riigiga sõlmitud kaubanduslepingu tagajärjel;
151. nõuab kindlalt, et protsessid ja tootmismeetodid moodustaksid põllumajandustoodete maailmakaubanduse sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnastandardite olulise osa, ning ergutab komisjoni nõudma tungivalt, et WTO tunnustaks neid protsesse ja tootmismeetodeid sellistena;
152. rõhutab, et kliimamuutusi käsitleva Pariisi kokkuleppe eesmärkide ja kestliku arengu eesmärkide täitmine peab kuuluma põllumajandustoodetega seotud mis tahes kaubanduspoliitika juhtpõhimõtete hulka; märgib, et komisjon on oma aruteludokumendis üleilmastumise ohjamise kohta tõstnud üleilmastumise muutumistendentsina õigustatult esile nõudlust õiglasema kaubanduse ning kestlike ja kohalike toodete järele; rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika saab kestliku arengu eesmärkide ja Pariisi kokkuleppes sätestatud kliimaeesmärkide saavutamisele suurel määral kaasa aidata;
153. tuletab meelde, et EL on kaotanud omapoolsed eksporditoetused ja et praeguses ELi eelarves ei ole eksporditoetusteks enam ette nähtud ühtegi eelarverida; kutsub sellega seoses ELi kaubanduspartnereid üles võtma endale kohustuseks vähendada kaubandust moonutavaid siseriiklikke toetusi; palub WTO liikmetel, kes jätkuvalt annavad eksporditoetusi, rakendada 19. detsembril 2015. aastal Nairobis vastu võetud ministrite otsust ekspordikonkurentsi kohta;

154. nõuab, et komisjon oleks jätkuvalt valvel ja suurendaks liidu kaitsemeetmeid, mille eesmärk on kaotada üha suurenevad praegused ja tulevased turulepääsu tõkked kolmandates riikides, austades seejuures keskkonda ja inimõigusi, sealhulgas õigust toidule; rõhutab, et enamik neist tõketest puudutab põllumajandustooteid (komisjoni turulepääsu alase andmebaasi kohaselt 27 %), mis on omakorda peamiselt seotud sanitaar- ja fütosanitaarvaldkonna turulepääsu meetmetega;
155. kutsub komisjoni üles prognoosima ja võtma pakkumiste vahetamise ettevalmistamisel ja kvootide arvutamisel arvesse Brexiti mõju;
156. kutsub komisjoni üles käivitama selged ja läbipaistvad algatused, et veelgi tugevdada ELi tootmise, ohutuse, loomade heaolu ja keskkonnastandardite ning lühikeste tarneahelate edendamist ja toetada kvaliteetsete toiduainete tootmise kavasid, mida võiks saavutada muu hulgas Euroopa päritolu märgistamise kavade kaudu, ning turustamis- ja edendamistegevust sise- ja kolmandate riikide turgudel ÜPP konkreetsetest poliitikavahenditest kasu saavate sektorite puhul; rõhutab, et on vaja vähendada bürokraatiat ja tarbetuid tingimusi, et võimaldada väiksematel tootjatel nendes kavades osaleda; väljendab heameelt edendamisprogrammide jaoks kättesaadava eelarve pideva kasvu üle ning nõuab tungivalt, et komisjon säilitaks kõnealuste assigneeringute puhul sama kasvutempo, pidades silmas tootjate suurenevat huvi;
157. toonitab kohalike ja piirkondlike lühikeste tarneahelate olulisust, mis on keskkonna seisukohast säästvamad, kuna väiksema transpordivajaduse tõttu on need vähem saastavad, nende jälgitavus on parem ja nende põllumajandustooted on värskemad;
158. tuletab meelde, kui tähtis on suurendada kohalike põllumajandustootjate võimalusi liikuda väärtusahelas ülespoole, pakkudes neile abi ja toetust mahetoodete ja lisaväärtusega toodete tootmiseks ning uusi teadmisi ja tehnoloogiaid, kuna kestlikkuse saavutamine nõuab otseseid meetmeid loodusvarade säilitamiseks, kaitsmiseks ja suurendamiseks;
159. tuletab meelde, et kohalik tootmine toetab kohalikku toidukultuuri ning kohalikku majandust;
160. rõhutab, et põllumajanduse tulevikku silmas pidades tuleks keskenduda kvaliteetse toidu tootmisele, kuna siin on Euroopal konkurentsieelis; rõhutab, et seal, kus võimalik, tuleb ELi standardeid säilitada ja tugevdada; nõuab meetmeid, millega pikemas perspektiivis jätkuvalt tõsta toiduainetootjate tootlikkust ja konkurentsivõimet, võtta kasutusele uusi tehnoloogiaid ja kasutada tõhusamalt ressursse, mis kõik tugevdaks ELi ülemaailmset liidrirolli;
161. peab vastuvõetamatuks, et ühtsel turul sama kaubamärgi all ja sama pakendiga reklaamitavate ja turustatavate toiduainete kvaliteet ei ole ühesugune; väljendab heameelt komisjoni algatuste üle ühtsel turul müüdavate toiduainete kvaliteedierinevuste probleemi lahendamiseks, sealhulgas tema tööd ühtsete kontrollimeetodite väljatöötamiseks;
162. väljendab heameelt selle üle, et ELi põllumajanduslike huvide edendamisel on hiljutistel kahepoolsetel kaubanduslähirääkimistel saavutatud edusamme, eelkõige kvaliteetsete ELi põllumajanduslike toiduainete turulepääsu ja geograafiliste tähistega kaitse küsimuses

kolmandates riikides; usub, et niisugust suundumust on võimalik jätkata ja parandada;

Läbipaistev otsustusprotsess kaalukaks ettepanekuks ÜPP kohta aastatel 2021–2028

163. rõhutab, et Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid kaasotsustamismenetluse kaudu sätestama üldised ühised eesmärgid, põhinõuded, meetmed ja rahaeraldised ning määratlema sobiva paindlikkuse määra, mida on vaja, et liikmesriigid ja nende piirkonnad tuleksid toime oma eripärade ja vajadustega kooskõlas ühtse turuga, vältimaks liikmesriikide valikutest tingitud konkurentsimoonusi;
164. tunneb kahetsust asjaolu pärast, et kogu 2020. aasta järgse ÜPP kavandamine – konsulteerimine, teabevahetus, mõjuhindang ja seadusandlikud ettepanekud – algab taas kord märkimisväärse viivitusega kaheksanda ametiaja lõpu lähenemisel, ohustades sellega, et valimisdebatid varjutavad ÜPP tuleviku üle peetava arutelu, ja seades ohtu võimaluse jõuda lõpliku kokkuleppeni enne Euroopa Parlamendi valimisi;
165. palub komisjonil võtta vastu üleminekuperioodi õigusaktid, mis tagaksid ÜPP vastuvõtmise viivituse korral põllumajandustootjatele võimaluse säilitada juurdepääs maaelu arengu programmi meetmetele, eeskätt keskkonna- ja investeerimismeetmetele;
166. palub liikmesriikidel uut reformi rakendades tagada, et põllumajandustootjatele väljamaksete tegemisel ei esine viivitusi ja võtta vastutus ning hüvitada see nõuetekohaselt põllumajandustootjatele viivituste korral;
167. rõhutab sellegipoolest, et tuleb teha võimalikult palju edusamme enne praeguse ametiaja lõppu ja rõhutada seda teemat Euroopa Parlamendi valimiste kampaania ajal;
168. tunnistab, et oluline on kaasata ÜPP otsuste tegemise protsessi asutused ja eksperdid, kes vastutavad tervishoiu- ja keskkonnapoliitika eest, mis mõjutavad bioloogilist mitmekesisust, kliimamuutusi ja õhu- ning pinnasesaastet ja veereostust;
169. palub, et komisjon teeks enne ÜPP ülesehituse ja/või rakendamise mis tahes oluliste muutumiste sisseviimist ettepaneku sellise üleminekuperioodi kehtestamiseks, mis oleks piisavalt pikk, et tagada nn pehme maandumine ja liikmesriikidele uue poliitika nõuetekohaseks ja korrapäraseks rakendamiseks vajaminev aeg, et vältida igasuguseid viivitusi põllumajandustootjate iga-aastaste toetusmaksete tegemises ja maaelu arengu meetmete rakendamises;
170. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles tugevdama dialoogi arenguriikidega ning pakkuma oma teadmisi ja rahalist toetust, et edendada väike- ja pereettevõtlusel põhinevat ökoloogiliselt kestlikku põllumajandust, pöörates eelkõige tähelepanu naistele ja noortele, kooskõlas 2017. aasta Aafrika Liidu tippkohtumisel vastuvõetud ühisdeklaratsioonis „Investeerimine noortesse kaasava majanduskasvu ja säästva arengu kiirendamiseks“ võetud kohustusega; rõhutab veel kord naiste panust ettevõtjate ja säästva arengu edendajatena maapiirkondades; rõhutab vajadust suurendada nende potentsiaali kestlikus põllumajanduses ja nende vastupanuvõimet maapiirkondades;
171. tuletab meelde, et nälg ja alatoitus arengumaades on suuresti seotud ostujõu puudumisega ja/või maapiirkonna vaeste suutmatusega end ise ära majandada; nõuab seepärast tungivalt, et EL aitaks aktiivselt arengumaadel ületada põllumajandusliku

tootmisega seotud takistusi (nt kehv taristu ja halb logistika);

172. juhib tähelepanu sellele, et rohkem kui pooled vähim arenenud riikide elanikest elavad 2050. aastal endiselt maapiirkondades ning et säästva põllumajanduse arendamine arenguriikides aitab vallandada nende maakogukondade potentsiaali, säilitada maapiirkondade elanikkonda ning vähendada vaeghõivet, vaesust ja toiduga kindlustamatust, mis omakorda aitab lahendada sundrände algpõhjuseid;
173. tunnistab olulist rolli, mida kosmosetehnoloogiad (nt Euroopa GNSSi Agentuuri hallatavates ELi kosmose- ja satelliitprogrammides (Galileo, EGNOS ja Copernicus) välja arendatud tehnoloogiad) võivad etendada ÜRO kestliku arengu eesmärkide saavutamisel, pakkudes taskukohaseid lahendusi üleminekuks täppispõllumajandusele, mille abil kaotataks jäätmed, hoitaks kokku aega, vähendataks kurnatust ja optimeeritaks seadmete kasutamist;
174. kutsub komisjoni üles uurima lähemalt kosmoseteaduse tehnoloogiaid ja rakendusi ning tulemusliku arengukoostöö ülemaailmset partnerlust kui mehhanisme, mis võiksid aidata teostada põllukultuuride, kariloomade, metsanduse, kalanduse ja vesiviljeluse seiret, toetada põllumajandustootjaid, kalureid, metsandustöötajaid ja poliitikakujundajaid jõupingutustes kasutada säästva toidutootmise saavutamiseks mitmekesiseid meetodeid ning reageerida sellega seotud probleemidele;
175. kutsub komisjoni üles tagama, et liikmesriigid tagaksid oma tegevuskavades naiste ja meeste võrdõiguslikkuse maapiirkondades; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid naiste võrdset esindatust institutsioonide struktuurides kõnealuse sektoriga läbirääkimiste pidamisel ning sektori kutseorganisatsioonide, ühistute ja ühenduste otsustusorganites; on seisukohal, et ELi uued õigusaktid peaksid maapiirkondades tegutsevaid naisi puudutavaid temaatilisi alaprogramme oluliselt parandama;
176. rõhutab, et komisjon peaks ka edaspidi tagama loomade heaolu käsitlevate ELi õigusaktide range täitmise igal ajal ja kõikides liikmesriikides võrdset, tagades samal ajal nõuetekohase kontrolli ja sanktsioonid; kutsub komisjoni üles jälgima loomade tervist ja heaolu, sealhulgas loomade transporti, ja selle kohta aru andma; tuletab meelde, et ELi sisenevad tooted peavad järgima Euroopa loomade heaolu, keskkonna- ja sotsiaalseid standardeid; nõuab rahalisi stiimuleid õiguslikest miinimumstandarditest kaugemale minevate loomade heaolu meetmete vabatahtlikuks võtmiseks;
177. kutsub komisjoni üles rakendama ja jõustama asjaomast ELi õigust, eelkõige nõukogu 22. detsembri 2004. aasta direktiivi 1/2005/EÜ, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ajal; peab vajalikuks järgida sellega seoses Euroopa Liidu Kohtu otsust, milles kohus leidis, et loomade heaolu kaitsmine ei lõppe ELi välispiiridel ja et Euroopa Liidust eksporditavate loomade vedajad peavad seetõttu järgima ELi loomade heaolu eeskirju ka väljaspool ELi;
178. rõhutab, et erilist tähelepanu tuleks pöörata põllumajandustootjatele, kellel tekib lisakulusid eripiirangute tõttu, mis on seotud väärtuslike loodusladega, nagu mägiapiirkonnad, saared, äärepoolseimad piirkonnad ja muud ebasoodsamad piirkonnad; on veendunud, et nende konkreetsete piirangute tõttu on ÜPP rahastamine selliste piirkondade jaoks eluliselt tähtis ning et mis tahes vähendamine kahjustaks suuresti väga paljusid põllumajandustooteid; nõuab tungivalt, et liikmesriigid töötaksid välja

kvaliteedikavad ja rakendaksid neid, et anda huvitatud tootjatele võimalus need kiiresti kasutusele võtta;

179. leiab, et POSEI eelarvet tuleks hoida piisaval tasemel, et tulla toime äärepoolseimate piirkondade põllumajanduse probleemidega, nagu Euroopa Parlament on korduvalt nõudnud; tunneb heameelt komisjoni viimase aruande üle POSEI rakendamise kohta ning on seisukohal, et äärepoolseimatele piirkondadele ja Egeuse mere väikesaartele mõeldud programmid tuleks hoida üldisest ELi otsetoetuste kavast eraldi, et tagada tasakaalustatud territoriaalne areng, ennetades tootmistegevuse lõpetamise ohtu, mis tuleneb kõrvalise asukoha, saarelise asendi, väikese pindala, raskete looduslike olude ja kliimaga või vähesest arvust toodetest sõltuva majandusega seotud probleemidest;
180. palub komisjonil lisada piimaturu vaatlusrühma sõltumatu üksuse äärepoolseimates piirkondades hindade uurimiseks, et sektoris esinevale kriisile kiiresti reageerida; on veendunud, et kriisi määratlust ja komisjoni järgnevat sekkumist tuleks äärepoolseimate piirkondadega kohandada, võttes arvesse turu suurust, sõltuvust majandustegevuste piiratud arvust ja väiksemat mitmekesisustamise võimet;
181. nõuab ringmajanduse paremat integreerimist, et tagada esmase aine ja kõrvalsaaduste parim ja tõhusaim kasutamine uues biomajanduses, austades samal ajal biomassi ja maa ning muude ökosüsteemi teenuste kättesaadavuse piire, ning usub, et biotoorainel põhinevate tööstusharude arendamine maapiirkondades võib pakkuda uusi ärimudeleid, mis võiksid aidata põllumajandustootjatel ja metsaomanikel leida oma toodetele uusi turge ja luua uusi töökohti; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel pakkuda põllumajandus- ja metsandussektorile vajalikku toetust, et anda biomajanduse edasisse arengusse ELis suurema panuse; rõhutab vajadust edendada agrometsandust, mis võib pakkuda mitmeotstarbelisi, vaba aja veetmiseks sobivaid ja tootlikke ökosüsteeme ja mikrokliimat, ning kõrvaldada lüngad, mis võivad selle arengut takistada;
182. on seisukohal, et põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme toetus, mida täiendavad liikmesriikide tasandil ökokavad, peaks katma põllumajandustootjate kulud seoses üleminekuga uutele säästvatele tavadele, näiteks agrometsandusalaste ja muude selliste kestlike metsandusmeetmete edendamise ja toetamise kaudu, mis toetavad bioloogilist ja geneetilist mitmekesisust looma- ja taimeliikide puhul, ning muutuvate ilmastikutingimustega kohanemise kulud;
183. kutsub komisjoni üles tagama agrometsanduse ja metsanduse valdkonnas innovatsiooni, teadusuuringud ja moderniseerimise, toetades tugevat ja kohandatud nõustamissüsteemi, sihtotstarbelisi koolitusi ja kohandatud lahendusi, et edendada innovatsiooni ning oskusteabe ja parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel, keskendudes üldiselt asjaomastele uutele tehnoloogiatele ja digiteerimisele; rõhutab samas metsaomanike ühenduste tähtsat rolli teabe- ja innovatsioonisiirde, väikemetsaomanikele koolituse ja täiendõppe pakkumise ning aktiivse multifunktsionaalse metsamajandamise rakendamise puhul;
184. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

29. novembril 2017. aastal võttis komisjon ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) ajakohastamise ja lihtsustamise kohta vastu teatise pealkirjaga „*Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik*“ (COM(2017) 713 final).

Teatise kuulutas juba 2016. aastal välja president Juncker. See on hõlmatud komisjoni 2017. aasta tööprogrammi ja nähti algselt ette 2017. aasta kevadeks. 26 lehekülje pikkuse tekstiga algatati mitmeetapiline protsess, mille kohaselt peavad ELi 27 liikmesriiki viimaks kokku leppima 2020. aasta järgset ÜPPd määratlevates õigusaktides. Teatise eesmärk on seetõttu tagada nii alus kui ka raamistik aruteluks institutsiooniliste, individuaalsete, avaliku ja erasektori sidusrühmade vahel ELi 27 liikmesriigis.

Sellele järgnevad seadusandlikud ettepanekud, mis on järgmise programmitöö perioodi 2020–2027 õiguslikuks aluseks, ning nendega kaasneb mõjuhindang, mis hõlmab asjakohaseid tõendeid. Ettepanekud avaldatakse pärast mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmist, mis on kavandatud 2018. aasta maikuuks.

Teatise *algne eesmärk* on

- tuua välja ELi põllumajanduse peamised probleemid (toidutootmist sõnaselgelt ei mainita);
- rõhutada seda, kuidas aitab põllumajandussektor kaasa komisjoni kümnele prioriteedile ja kestliku arengu eesmärkidele koostöös muude ELi poliitikasuundadega;
- täpsustada tulevase ÜPP poliitilisi prioriteete, suurendades selle Euroopa lisaväärtust;
- uurida tegevusettepanekuid ÜPP lihtsustamiseks, paremaks juhtimiseks, tõhusamaks aruteluks mitmekesisuse kohta ELi põllumajanduses, suuremaks subsidiaarsuseks, toetusesaajate halduskoormuse piiramiseks ning tulemustele keskendumise tugevdamiseks.

Teatises tuuakse välja ka põllumajanduse kolm *peamist eesmärki* vastukaaluks algsetele aluslepingul põhinevatele eesmärkidele:

1. aruka ja vastupanuvõimelise põllumajandussektori toetamine;
2. keskkonnanohiu ja kliimameetmete edendamine;
3. maapiirkondade sotsiaal-majandusliku olukorra edendamine.

Esimene samm *2020. aasta järgse ÜPP kavandamises* oli ulatuslik internetipõhine *avalik konsultatsioon*, millele saadi rohkem kui 320 000 veebipõhist vastust kõikidest ELi liikmesriikidest, millest suurema osa esitasid üksikisikud, ning rohkem kui 1400 arvamusalaldust.

Teine samm on põhjaliku *mõjuhindangu* koostamine eesmärgiga õppida programmitöö perioodi 2013–2020 rakendamisest ja eeskätt keskkonnanahoidlikuma, lihtsama ja õiglasema ÜPP eesmärkidest. Selle tulemusel, kajastades käimasoleva avaliku arutelu üldisi ideid, töötatakse mõjuhindangus välja arengut käsitlevad *poliitikavalikud*, sealhulgas hinnang selle kohta, kuidas on poliitikaeesmärke võimalik kõige paremini täita, sealhulgas:

- valikus 1 (alus) hinnatakse ÜPP mõju, kui see jäetakse selliseks nagu praegu, sealhulgas hiljuti vastu võetud koondettepaneku raames;
- valikus 2 hinnatakse ÜPP puudumise mõju, et katsetada, millised oleksid

- sekkumispoliitika puudumise tagajärjed, võttes arvesse ÜPP majanduslikku, keskkonnaga seotud ja sotsiaalset Euroopa lisaväärtust;
- valikus 3 käsitletakse liikmesriike/piirkondi, mis kavandavad ÜPP tegevusi ELi prioriteetide kohaselt, tuginedes tuvastatud vajadustele. Keskendutakse riskijuhtimisele, investeerimisele ümberkorraldamisse ja äri arendamisse põllumajanduses ning maapiirkondade VKEdesse, kliima- ja keskkonnateenustele ning juurdepääsule innovatsioonile, teadmistele ja IKT-le;
- valikus 4 korraldatakse ümber ülesannete jaotamine ELi, liikmesriikide ja põllumajandusettevõtete vahel, et tõhustada sissetulekute kindluse tagamist parema koostoimega otsetoetuste, sealhulgas pindalatoetused, ja riskijuhtimise vahel, et suunata paremini kliima- ja keskkonnameetmeid ning et lihtsustada ja ajakohastada kontrole, võttes eesmärgiks tulemuslikkusel põhinevad tulemused;
- valikus 5 kavandatakse otsetoetuste ulatuslikku ümberjaotamist väikestele ja keskkonnahoidlikele põllumajandusettevõtetele ning edendatakse lühikesi tarneahelaid.

Teatise ja mõjuhinna *tõendibaas* on järgmine:

- põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi oma ühtne hindamise ja järelevalve raamistik, et hinnata ÜPP tulemuslikkust, tuginedes liikmesriikide näitajatele;
- kogu ELi hõlmavad eesmärgid ja näitajad, mis on kokku lepitud kestliku arengu eesmärkide seireks (teatis „Euroopa tegevus jätkusuutlikkuse tagamiseks“ (COM(2016) 739 final));
- ELi 27 liikmesriigi iga-aastased rakendamisaranded annavad teavet eesmärkide saavutamise suunas liikumise ja vastavate eelarvete kohta;
- põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi regulaarsed hindamisuuringud ÜPP üldiste 2013. aasta eesmärkide kohta ja panus põllumajanduse väljavaadet käsitlevasse konverentsi 2017. aasta lõpus.

Laiemas Euroopa kontekstis on peamine ÜPP reformi hoogustav tegur eelarveküsimus: ÜPP on jätkuvalt suurim üksik kuluartikkel ELi eelarves, moodustades kogukuludest ligikaudu 38 %. Järgmises mitmeaastases finantsraamistikus peab EL tegelema oluliste uute probleemidega, näiteks ränne, julgeolek ja majanduskasv, samal ajal kui Ühendkuningriigi liidust väljumine vähendab saadaolevat eelarvet, ent sellegipoolest on liikmesriigid vastu eelarve üldise summa suurendamisele (1 % kogurahvatulust).

Avaliku ja erasektori sidusrühmade jaoks on järelikult peamised teatise tõstatatud küsimused järgmised:

- riiklik strateegia – kavandamine, vastuvõtmine ja rakendamine: eeskätt juhtimisstruktuur (õiguslik aspekt, näiteks piirkondade ja keskvõimu vaheline suhe, läbipaistvus, kodanike osalemine), sisemine sidusus (järjepidevus maaelu arengu programmide ja sektoripõhiste kavadege), väline sidusus (nt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid);
- saavutamise viis – tulemustele suunatud ja tulemuslikkusel põhinevad rahastamisprogrammid: kontrollid ja auditid (ELi ja riiklikud pädevused), näitajad (kättesaadavus ja määratlemine, kvaliteedikontroll, trahvid), juhtimismudelid (lihtsustatud kuluvõimalused), võrdne käsitusviis kõikides liikmesriikides (toetuskõlblikkus, kohustuslik/vabatahtlik, kontrollid);
- keskkonna- ja kliimameetmed – integreeritud käsitusviis keskkonnateenuste kompenseerimise kohta, ühendades ÜPP praegused tavad kliimat ja keskkonda

- säästvate põllumajandustavade kasutamise, nõuetele vastavuse ja hea põllumajanduse kohta ning maaelu arengu meetmed, et võimaldada avalike hüvede kompenseerimist, sealhulgas kliimameetmed ning inimeste, looma- ja taimetervis ning heaolu;
- raha eraldamine – ELi tugiprogrammid: üleminekumudelid vähendatud/sihtotstarbelise rahastamise jaoks, eristamine liikmesriikide vahel (väline ühtlustamine), tuginedes objektiivsetele kriteeriumidele (vt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid), piirkondade/liikmesriikide kaasrahastamine, liikmesriikide piirkondade sotsiaal-majanduslikke tingimusi väljendavad toetusõigused (sisemine ühtlustamine).

Tulevikku suunatud väljavaate suhtes on oluline meelde tuletada, et viimane ÜPP 2013–2020 programmitöö kavandamine võttis aega kaks aastat alates komisjoni ettepanekute esialgsest avaldamisest (2011. aasta juunis) osana mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 ettepanekust kuni poliitilise kokkuleppeni (2013. aasta juunis) ja lõpliku seadusandliku kinnitamiseni (2013. aasta detsembris), mille jaoks oli vaja võtta üleminekumeetmeid kõikides sektorites (kuni 2015. aastani). See ei langenud aga kokku ei komisjoni ametiaja ega Euroopa Parlamendi seadusandliku perioodi lõpuga.

27.4.2018

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta
(2018/2037(INI))

Arvamuse koostaja: Maria Noichl

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et terav toidupuudus mõjutas 2017. aastal 124 miljonit inimest 51 riigis, mis on 16 miljoni võrra rohkem kui 2016. aastal, ning enamik neist, keda mõjutab toiduga kindlustamatus, elavad maapiirkondades;
2. tuletab meelde, et EL on põllumajandustoodete suurim eksportija ja importija ning etendab seetõttu maailma põllumajandusturgudel olulist rolli; märgib, et põllumajandustoodete puhul on EL arengumaade peamine kaubanduspartner;
3. tuletab meelde uut Euroopa arengukonsensust, milles EL ja selle liikmesriigid kinnitavad veel kord oma tahet tunnustada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 sätestatud poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte tõhusa jälgimise tähtsust, mis eeldab arengukoostöö eesmärkide arvessevõtmist kõigis ELi poliitikavaldkondades, sh põllumajanduspoliitikas ja rahastamises, mis võivad arengumaid negatiivselt mõjutada; väljendab seoses sellega seisukohta, et ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reform peaks austama arengumaade õigust kujundada oma põllumajandus- ja toidupoliitikat nii, et see ei nõrgendaks nende toiduainetootmise võimekust ja pikaajalist toiduga kindlustatust, eelkõige vähim arenenud riikides;
4. tuletab meelde ELi ja selle liikmesriikide võetud kohustust täita kestliku arengu eesmärgid ja rõhutab, et ÜPP sidusus kestliku arengu eesmärkidega on ülioluline, eriti eesmärkidega nr 2 (nälja kaotamine), nr 5 (sooline võrdõiguslikkus), nr 12 (vastutustundlik tarbimine ja tootmine), nr 13 (kliimameetmed) ja nr 15 (maa), millega tulevane ÜPP peab kooskõlas olema;
5. tunnistab, et ÜPP ei ole kaugeltki täiuslik ning et see peab olema arengusõbralikum, vältides moonutusi nii Euroopas kui ka rahvusvahelistel põllumajandusturgudel, ning soodustades üleminekut kestlikumale põllumajandusele ja vastupidavamatele

põllumajandustavadele, mis aitavad kaitsta ökosüsteeme ja loodusvarasid ning tugevdavad nende võimet kohaneda kliimamuutustega, äärmuslike ilmastikutingimuste, põudade, üleujutuste ja muude katastroofidega ning parandada järk-järgult mulla kvaliteeti kooskõlas kestliku arengu eesmärgiga nr 2;

6. tuletab meelde, et põllumajandus, mis ei suuda kaitsta ja parandada elatusallikaid, võrdsust ja sotsiaalset heaolu maapiirkondades, ei ole jätkusuutlik; nõuab, et EL arendaks välja õiglased ja keskkonnasäästlikud toiduainete tootmise kavad, stimuleeriks vastutustundlikku tarbimist ja edendaks jätkusuutlikumaid toitumistavasid kõigis poliitikavaldkondades, mis tõenäoliselt mõjutavad arengumaid;
7. rõhutab, et ÜPP reform peaks aitama kaasa uue Euroopa toidusüsteemi loomisele kooskõlas kestliku arengu tegevuskava 2030 ja Pariisi kokkuleppe ümberkujundava iseloomuga; on seisukohal, et selleks on vaja üle minna „roheline revolutsiooni“ paradigmalt „agroökoloogilise lähenemisviisi“ paradigmale, kooskõlas rahvusvahelise arengule suunatud põllumajandusteaduste ja tehnoloogia hindamise institutsiooni (IAASTD) järelustega ning õigusega toidule tegeleva ÜRO eriraportööri soovitustega, mis eeldab põllumajanduse multifunktsionaalsuse tunnustamist ja kiiret üleminekut kemikaalide intensiivsel kasutamisel põhinevalt monokultuuride kasvatamiselt agroökoloogilistel põllumajandustavadel põhinevale mitmekesisele ja jätkusuutlikule põllumajandusele, tugevdades kohalikke toidusüsteeme ning väikepõllumajandustootmist ning toetades traditsioonilisi organisatsioonivorme;
8. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid rakendaksid Euroopa arengukonsensuse raames võetud kohustust toetada agroökoloogiat, sealhulgas välisinvesteeringute kava põllumajandusinvesteeringute komponendi kaudu;
9. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles tugevdama dialoogi arenguriikidega ning pakkuma oma teadmisi ja rahalist toetust, et edendada väike- ja pereettevõtlusel põhinevat ökoloogiliselt jätkusuutlikku põllumajandust, pöörates eelkõige tähelepanu naistele ja noortele, kooskõlas 2017. aasta Aafrika Liidu tippkohtumisel vastuvõetud ühisdeklaratsioonis „Investeeringud noortesse kaasava majanduskasvu ja säästva arengu kiirendamiseks“ võetud kohustusega; rõhutab veel kord naiste panust ettevõtjate ja säästva arengu edendajatena maapiirkondades; rõhutab vajadust suurendada nende potentsiaali jätkusuutlikus põllumajanduses ja nende vastupanuvõimet maapiirkondades;
10. nõuab – tuletades meelde ELi toimimise lepingu artiklis 39 sätestatud algseid ühise põllumajanduspoliitika eesmärgi –, et 2020. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika õigusaktides oleks veel üks peatükk, kus käsitletakse selle poliitika vastutust arengupoliitika küsimuste eest, eesmärgiga paremini lõimida keskkonna- ja säästva arengu eesmärgi, kuna eksporditoetuste keelustamine tähendab majanduslike moonutuste säilimist, võimaldades ELi põllumajandussektoril ekspordida põllumajandustooteid odavamalt, kui on keskmised tootmiskulud;
11. palub komisjonil teostada säästva arengu eesmärkide näitajate abil süsteemselt ÜPP välismõjude eel- ja järelhindamisi ning töötada välja meetodiline raamistik, mille abil jälgida ja hinnata ÜPP mõju arengumaade põllumajandustootmise sektorile ning toidu taskukohasusele ja kättesaadavusele; teeb ettepaneku, et neid andmeid kasutataks hoiatusmehhanismi loomisel, mis annaks märku ÜPP negatiivsest mõjust

- põllumajanduslikele väiketootjatele, eelkõige naistootjatele, arengumaades;
12. rõhutab, et ÜPP peab järgima põhimõtet „ära põhjusta kahju“ ning olema sidus muude ELi poliitikavaldkondade ja rahvusvaheliste arengukohustustega, samuti inimõiguste, keskkonna, kliima, loomaõiguste ja looduse kaitsega; märgib lisaks, et ELi eelarvekulutuste seisukohast on väga ebaefektiivne tekitada kõigepealt negatiivset välismõju ning seejärel katta kulused, mida need välismõjud tekitavad;
 13. peab kooskõlas 2030. aasta tegevuskava ja säästva arengu eesmärkidega vajalikuks tunnistada arenguriikide ja ELi vaheliste kaubandussuhete geograafilist tasakaalustamatust ja konkurentsi põllumajandussektoris ning edendada oma kaubanduspartneritega tasakaalustatumaid suhteid;
 14. kutsub ELi üles tagama, et tulevane ÜPP lahendaks praeguse ekspordile suunatud põllumajandusmudeliga seotud probleemid, edendades ELi siseturge ja lühikesi toidutarneahelaid jätkusuutlikult ning riikide majandusarengut kahjustamata, tagades samal ajal vastupanuvõime välistele vapustustele ja ohtudele;
 15. märgib, et ELi põllumajandustoodete eksport ja import põhinevad kaubanduslepingutel; rõhutab, et need lepingud peaksid tagama ELi ja muu maailma põllumajandustootjatele võrdsed võimalused, koos soodustustega arenguriikidele;
 16. kutsub liikmesriike üles loobuma eesmärgist, mis näeb ette aina intensiivistuvat põllumajandust Euroopas, ning peatama ületootmise loomakasvatuses, kehtestades kohustusliku pindalapõhise karjakasvatussüsteemi; märgib murega, et ELi sõltuvus imporditud loomasöödast, eelkõige sojast, on suurendanud nõudlust EList väljaspool asuva maa järele, mis geneetiliselt muundatud soja pestitsiidi-intensiivse viljelemise tulemusena põhjustab raadamist, bioloogilise mitmekesisuse vähenemist, kogukondade ümberasustamist ja suurenenud mürgitamist; nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid vähendaksid ja järk-järgult lõpetaksid valgurikaste taimede impordi kolmandatest riikidest nagu Argentina ja Brasiilia;
 17. nõuab ühtlasi kogu asjaomase haritava maa ulatuses liblikõielisi sisaldava külvikorra kasutamist ning kogu ELi hõlmava valgustrateegia rakendamist, mille eesmärk on vähendada impordisõltuvust kolmandate riikide sojast; nõuab, et seniks kehtestaks köögiviljavalgu impordile säästlikkuse kriteeriumid;
 18. tuletab meelde, kui tähtis on suurendada kohalike põllumajandustootjate võimalusi liikuda väärtusahelas ülespoole, pakkudes neile abi ja toetust mahe- ja lisandväärtusega toodete tootmiseks ning uusi teadmisi ja tehnoloogiaid, kuna jätkusuutlikkuse saavutamine nõuab otseseid meetmeid loodusvarade säilitamiseks, kaitsmiseks ja suurendamiseks;
 19. nõuab loobumist taolistest kaudsetest ja mittesihotstarbelistest toetustest nagu pindalatoetused; nõuab, et toetusi makstaks välja ainult siis, kui need annavad oma panuse sellistesse avalikesse hüvedesse nagu kohalikud töökohad, bioloogiline mitmekesisus, loomade heaolu, puhas õhk ja vesi ning heas seisundis elus mullastik;
 20. tuletab siinkohal meelde 2014.–2020. aasta ÜPP tootmiskohustusega seotud toetuste taastamise põhjustatud turgu moonutava mõju; tuletab meelde, et piimakvootide

tühistamine 2015. aastal, mis pidi ootuste kohaselt andma Euroopa põllumajandustoodetele uued turuväljundid arenguriikides, on veelgi suurendanud ületootmist, mille tulemuseks on madalamad hinnad ja mis mõjutavad piimasektori arengut nii Euroopas kui ka arenguriikides;

21. kordab oma arvamust, et väljamaksed jaotuvad ebahühtlaselt; on arvamusel, et suuremaid põllumajandusettevõtteid ei ole stabiilse sissetuleku tagamiseks vaja sissetuleku kõikumise ajal tingimata sama palju toetada kui väiksemaid või väiksema sissetulekuga põllumajandusettevõtteid, sest suurematel on võimalik saada mastaabisäästu, mis aitab neil tõenäoliselt paremini vastu pidada;
22. tuletab meelde, et nälg ja alatoitus arengumaades on suuresti seotud ostujõu puudumisega ja/või maapiirkonna vaeste suutmatusega end ise ära majandada; nõuab seepärast tungivalt, et EL aitaks aktiivselt arengumaadel ületada põllumajandusliku tootmisega seotud takistusi (nt kehv infrastruktuur ja halb logistika);
23. kutsub ELi ja tema liikmesriike üles selle asemel, et suurendada ELi põllumajandustoodete ekspordi arenguriikidesse, tugevdama neis riikides omamaist toiduainete tootmist, nagu soovivad ka säästva arengu eesmärgid; nõuab tungivalt, et EL innustaks arenguriike suurendama ja mitmekesistama oma toiduainete toodangut, et rahuldada nii oma sisenõudlust kui ka suurenevat nõudlust arenguriikide omavahelisel turul, kuna ELi põllumajanduspoliitika ei saa üksi vastutada maailma kasvava elanikkonna toitmise eest; rõhutab seetõttu maa hõivamise vastu peetava võitluse tähtsust arenguriikides;
24. nõuab, et EL reageeriks arenguriikide üleskutsele kaitsta nende toiduainetootmist ja elanikkonda odava impordi võimaliku hävitava mõju eest;
25. juhib tähelepanu sellele, et rohkem kui pooled vähim arenenud riikide elanikest elavad 2050. aastal endiselt maapiirkondades ning et säästva põllumajanduse arendamine arenguriikides aitab vallandada nende maakogukondade potentsiaali, säilitada maapiirkondade elanikkonda ning vähendada vaeghõivet, vaesust ja toiduga kindlustamatust, mis omakorda aitab lahendada sundrände algpõhjuseid;
26. väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle tekitada ÜPP toetatavate projektide abil tööhõivevõimalusi ja tulu teenivad tegevusi rändajate päritolu- ja transiidipiirkondades; kutsub komisjoni üles rakendama ELi ja Aafrika Liidu vahetusprogramme koostöö ja dialoogi kaudu põllumajandusliku toidutööstuse ja põllumajandusliku innovatsiooni valdkonnas;
27. tunnistab olulist rolli, mida kosmosetehnoloogiad (nt Euroopa GNSSi Agentuuri hallatavates ELi kosmose- ja satelliitprogrammides (Galileo, EGNOS ja Copernicus) välja arendatud tehnoloogiad) võivad etendada ÜRO säästva arengu eesmärkide saavutamisel, pakkudes taskukohaseid lahendusi üleminekuks täppispõllumajandusele, mille abil kaotataks jäätmed, hoitaks kokku aega, vähendataks kurnatust ja optimeeritaks seadmete kasutamist;
28. kutsub komisjoni üles uurima lähemalt kosmoseteaduse tehnoloogiaid ja rakendusi ning tulemusliku arengukoostöö ülemaailmset partnerlust kui mehhanisme, mis võiksid aidata teostada põllukultuuride, kariloomade, metsanduse, kalanduse ja vesiviljeluse

seiret, toetada põllumajandustootjaid, kalureid, metsandustöötajaid ja poliitikakujundajaid jõupingutustes kasutada säästva toidutootmise saavutamiseks mitmekesiseid meetodeid ning reageerida sellega seotud väljakutsetele;

29. rõhutab, et üldiselt peab põllumajanduskaubandus aitama partnerluspõhiselt vähendada ülemaailmset ebavõrdsust ja tuua tulevikus kõigile kaubanduspartneritele rohkem kaasavaid sotsiaalseid hüvesid, püsides samas meie planeedi ökoloogilistes piirides.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	24.4.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 15 -: 0 0: 7
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theodorou, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Pál Csáky, Monika Vana

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

15	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Joachim Zeller
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

7	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu

18.4.2018

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta
(2018/2037(INI))

Arvamuse koostaja: Seán Kelly

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et komisjoni 2016. aasta detsembri uuringust „Impacts of EU trade agreements on the agricultural sector“ (ELi kaubanduslepingute mõju põllumajandussektorile) nähtub, et ELi lepingud Mehhiko, Lõuna-Korea ja Šveitsiga on suurendanud ELi põllumajanduslike toiduainete ekspordi rohkem kui ühe miljardi euro võrra ja põllumajandusliku toidutööstuse lisandväärtust 600 miljoni euro võrra; arvestades, et alates ELi-Peruu ja ELi-Colombia vabakaubanduslepingu kohaldamise algusest (vastavalt 2013. aasta märtsis ja 2013. aasta augustis) on ELi põllumajandustoodete eksport mõlemasse riiki märkimisväärselt kasvanud (Peruusse 73 % ja Colombiasse 82 %);
- B. arvestades, et alates 2013. aastast on EL tervikuna olnud suurim põllumajanduslike toiduainete eksportija ja alates 2010. aastast on tal olnud ekspordi ülejääk; arvestades, et ELi põllumajanduslike toiduainete eksport kolmandatesse riikidesse on kasvanud ning jõudis 2017. aastal enneolematu mahuni, milleks on 137,9 miljardit eurot; arvestades, et EL on ühtlasi arenguriikidest pärit põllumajandustoodete suurim importija;
1. rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika peab olema ELi muu poliitikaga, näiteks arengu- ja keskkonnapoliitikaga, sidus ning toetama kestliku arengu eesmärkide saavutamist ning et see saab aidata kaasa ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) eesmärkide saavutamisele, tagades eelkõige põllumajandusega tegelevale kogukonnale õiglase elatustaseme ja selle, et tarded jõuavad tarbijateni mõistlike hindadega; rõhutab, et ELi põllumajanduslik toidutööstus peaks kasutama ära ekspordist tulenevaid kasvuvõimalusi, arvestades, et järgneval aastakümnel tekib hinnanguliselt 90 % põllumajanduslike toiduainete ülemaailmsest lisanõudlusest väljaspool Euroopat; rõhutab, et ÜPP peab kõigepealt täitma Euroopa ühiskonna toidu-, keskkonna- ja kliimaalased vajadused ning alles siis keskenduma rahvusvahelistel põllumajandusturgudel müügiks mõeldud toodangule; rõhutab, et nn arenguriikidel

peaks olema piisavalt võimalusi, et luua ise tugev põllumajanduslik toidutööstus ja seda ülal hoida;

2. on arvamisel, et rahvusvahelise kaubanduse ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) nõuded on avaldanud väga märkimisväärset mõju ÜPP läbivaatamistele, mis on järjestikku toimunud alates 1990. aastatest; on seisukohal, et nende läbivaatamistega on suurendatud Euroopa põllumajandustoodete ja Euroopa põllumajandusliku toidutööstuse konkurentsivõimet, kuid on kahjustatud ka põllumajandussektori ulatuslikke valdkondi, seades need maailmaturgude ebastabiilsuse meelevalda; on arvamisel, et nüüd on aeg keskenduda rohkem muudele ÜPP eesmärkidele, näiteks põllumajandustootjate elatustasemele ning tervise, tööhõive, keskkonna ja kliimaga seotud küsimustele, nagu on soovitatud komisjoni teatises Euroopa toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta;
3. kinnitab, et ELi kaubandus- ja põllumajanduspoliitika on omavahel tihedalt seotud ja jäävad tihedalt seotuks ka tulevikus, kaubanduspoliitika ei tohi muutuda põllumajanduspoliitika suhtes ülimuslikuks ning säästva põllumajanduse säilitamist ja arendamist tuleb pidada esmatähtsaks; juhib tähelepanu asjaolule, et see seos näitab, kui tähtis on põllumajanduse roll nii kahepoolsetel ELi kaubanduslepinguid käsitlevatel kui ka mitmepoolsetel WTO raames toimuvatel läbirääkimistel, mida peetakse niisugustel teemadel nagu põllumajandustoodete turulepääs, siseriiklikud toetused, eksporditoetused, geograafiliste tähiste kaitse, sanitaar- ja fütosanitaareeskirjad, antimikroobikumide mõistlik kasutamine, et vähendada antimikroobikumiresistentsuse levikut, ning impordiprotseduuride lihtsustamine ja selle tagamine, et siseturule imporditavad põllumajandustooted on toodetud vastavalt ELi töö- ja keskkonnastandarditele, ettevaatusprintsibile, loomade heaolu eeskirjadele ja muudele ohutusstandarditele;
4. nõuab kindlalt, et protsessid ja tootmismeetodid moodustaksid põllumajandustoodete maailmakaubanduse sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnastandardite olulise osa, ning ergutab komisjoni nõudma tungivalt, et WTO tunnustaks neid protsesse ja tootmismeetodeid sellistena;
5. rõhutab, et kliimamuutusi käsitleva Pariisi kokkuleppe eesmärkide ja kestliku arengu eesmärkide täitmine peab kuuluma põllumajandustoodetega seotud mis tahes kaubanduspoliitika juhtpõhimõtete hulka; märgib, et komisjon on oma aruteludokumendis üleilmastumise ohjamise kohta tõstnud üleilmastumise muutumistendentsina õigustatult esile nõudlust õiglasema kaubanduse ning kestlike ja kohalike toodete järele; rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika saab kestliku arengu eesmärkide ja Pariisi kokkuleppes sätestatud kliimaeesmärkide saavutamisele suurel määral kaasa aidata;
6. on veendunud, et kuigi kaubanduslepingud võivad tuua kasu peamiselt ELi ja välismaistele suurtele põllumajandusettevõtjatele, võib neil olla ka tõsine negatiivne sotsiaal-majanduslik mõju ELi ja kolmandate riikide väikese ja keskmise suurusega põllumajandustootmisele;
7. tunneb heameelt selle üle, et ELi põllumajanduslike huvide edendamisel on hiljutistel kahepoolsetel kaubandusläbirääkimistel saavutatud edusamme, eelkõige kvaliteetsete ELi põllumajanduslike toiduainete turulepääsu ja geograafiliste tähiste kaitse küsimuses

kolmandates riikides; usub, et niisugust suundumust on võimalik jätkata ja parandada;

8. kutsub kolmandate riikidega peetavaid praegusi ja tulevasi kahepoolseid kaubanduslääbirääkimisi silmas pidades komisjoni üles tagama ülemaailmselt võrdsed tingimused ning käsitlema nii kolmandate riikide kui ka ELi puhul tundlikes põllumajandussektorites turulepääsu liberaliseerimise küsimust suure ettevaatusega, võttes eeskätt arvesse üleminekuperioode, tariifikvoote, asjakohaseid kaitsemeetmeid, milles arvestatakse nii ELis kui ka meie ekspordi sihtriikides avalduva sotsiaalse, keskkonna- ja majandusliku mõjuga, ning lepingute kohaldamisalast kõige tundlikumate toodete võimalikku väljajätmist pärast igal üksikjuhul eraldi toimunud asjaolude kaalumist, samuti vastastikkuse eeskirjade täitmist seoses kolmandate riikide endi tundlike põllumajandussektoritega; märgib, et see võib olla seotud eri toodetega – sõltuvalt asjaomasest kaubanduspartnerist; rõhutab, et tundlike toodete ja iga sektori puhul tuleb arvesse võtta ELi poolt kõikide tema rahvusvaheliste kohustuste raames antud põllumajandussoodustuste maksimaalseid kumulatiivseid summasid;
9. kordab, kui tähtis on lisada kaubanduslepingutesse tulemuslikud kaitseklauslid, mida saab kiiresti rakendada soodustuste ajutiseks peatamiseks tundlikke sektoreid kahjustava turuhäire esinemise korral;
10. rõhutab seetõttu kvalifitseeritud turulepääsu põhimõtet, mis tähendab, et imporditud kaubad peaksid vastama ELi standarditele;
11. on ühtlasi seisukohal, et kaubad, mille tootmine on seotud raadamise, maa või ressursside hõivamise ja inimõiguste rikkumisega, ei tohiks saada pääsu ELi turule;
12. peab kahetsusväärseks, et WTO 11. ministrite konverentsil ei tehtud siseriiklike põllumajandustoetuste valdkonnas edusamme; tunneb siiski heameelt enne konverentsi koostatud ELi ja Cairnsi rühma ühisdeklaratsiooni üle ning kutsub komisjoni üles jätkama siseriiklike toetuste valdkonnas koostöö tegemist; kordab, et mis tahes seisukoht, mille EL tulevikus selles küsimuses võtab, ei tohi muutuda ÜPP tulevikku ja läbivaatamist käsitlevate arutelude suhtes ülimuslikuks ning peab nõuetekohaselt vastama reformitud ÜPP raamistikule; rõhutab, et seda silmas pidades on ülimalt oluline, et rahvusvahelise kaubanduse eeskirjad ei vähendaks võimalusi anda Euroopa põllumajandusele siseriiklike toetusi, mille eesmärk on hoida ära ja ohjata turukriise, minna põllumajandustavade puhul üle majanduslikult tõhusatele ning keskkonna- ja kliimasõbralikele tootmissüsteemidele ning kaitsta paremini taimsete valkude strateegilisi tarneid, et lõpuks saaks edendada ringmajanduse arendamist; märgib, et tugevad keskkonna- ja sotsiaalsed standardid suurendaksid veelgi selle poliitika poolt eurooplastele pakutavate avalike hüvede kvaliteeti;
13. tuletab meelde, et EL on kaotanud omapoolsed eksporditoetused ja et praeguses ELi eelarves ei ole eksporditoetusteks enam ette nähtud ühtegi eelarverida; kutsub sellega seoses ELi kaubanduspartnereid üles võtma endale kohustuseks vähendada kaubandust moonutavaid siseriiklike toetusi; palub WTO liikmetel, kes jätkuvalt annavad eksporditoetusi, rakendada 19. detsembril 2015. aastal Nairobis vastu võetud ministrite otsust ekspordikonkurentsi kohta;
14. nõuab, et komisjon oleks jätkuvalt valvel ja suurendaks liidu kaitsemeetmeid, mille eesmärk on kaotada üha suurenevad praegused ja tulevased turulepääsu tõkked

kolmandates riikides, austades seejuures keskkonda ja inimõigusi, sealhulgas õigust toidule; rõhutab, et enamik neist tõketest puudutab põllumajandustooteid (komisjoni turulepääsualase andmebaasi kohaselt 27 %), mis on omakorda peamiselt seotud sanitaar- ja fütosanitaarvaldkonna turulepääsu meetmetega;

15. kutsub komisjoni üles prognoosima ja võtma pakkumiste vahetamise ettevalmistamisel ja kvootide arvutamisel arvesse Brexiti mõju.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	24.4.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Reimer Böge, Klaus Buchner, Dita Charanzová, Agnes Jongerius, Frédérique Ries

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

32	+
ALDE	Dita Charanzová, Nadja Hirsch, Frédérique Ries
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Joachim Starbatty, Jan Zahradil
EFDD	Tiziana Beghin, William (The Earl of) Dartmouth
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Karoline Graswander-Hainz, Agnes Jongerius, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Yannick Jadot

0	-

3	0
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu

25.4.2018

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta
(2018/2037(INI))

Arvamuse koostaja: Nedzhmi Ali

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) on üks liidu kõige integreeritumaid poliitikavaldkondi, mis on saavutanud ühe oma esialgse eesmärgi – suurendada toiduga varustatust, toetades Euroopa põllumajandustootjaid ja täites kodanike ootused toiduga kindlustatuse, toiduohutuse ning toidu kvaliteedi ja jätkusuutlikkuse vallas; arvestades, et ees ootavad uued probleemid, eeskätt seoses kliimamuutustega ja elurikkuse vähenemisega; arvestades, et on oluline, et ÜPP oleks kooskõlas Pariisi kliimakokkuleppe ja muude rahvusvaheliste lepingutega, millega kaitstakse kliimat ja keskkonda;
- B. arvestades, et on vaja tagada toetus tegelikele põllumajandustootjatele, jätkuvalt abistada neid toetusesaajaid, kes aastakümneid antud poliitikasoovituste järel on oma toodanguvoogusid ja sissetulekuid mitmekesistanud, ning tähtsustada väiketalusid ja tasustada neid ühiskonnale pakutavate mitmekesiste avalike hüvede eest, tagades samas eri suurusega põllumajandusettevõtetele antavate toetuste õiglase jagunemise; arvestades, et mitmekesise põllumajanduse ja eelkõige põllumajanduslike pereettevõtete edendamiseks on oluline tugevdada piirkondade majandust ning toetada ELis kaasajastatud, kestlikku, nii majanduslikult, sotsiaalselt kui ka ökoloogiliselt tulemuslikku põllumajandust; arvestades, et tähtis on tagada põllumajandustootmine ELi kõigis, ka looduslike piirangutega osades ning tagada kõigi piirkondade ja liikmesriikide põllumajandustootjatele rahuldav elatustase;
- C. arvestades, et põllumajandussektori ja muude majandussektorite sissetulekute vahel on lõhe ning sissetulekud põllumajandusest on äärmiselt kõikumad; arvestades ohtu, et looduslike piirangutega aladel võib maakasutus lakata; arvestades, et tuleks piisavalt investeerida põllumajandusettevõtete ümberkorraldamisse, ajakohastamisse, uuendamisse ja mitmekesistamisse ning uute tehnoloogiate kasutuselevõttu;

- D. arvestades, et Euroopa Kontrollikoja 2018. aasta märtsi teabedokumendis ÜPP tuleviku kohta öeldakse, et 2010. aastal oli iga 100 enam kui 55-aastase põllumajandusettevõtet juhtiva isiku kohta 14 alla 35-aastast juhti, ning 2013. aastaks langes see näitaja 10,8 isikuni; arvestades, et aastatel 2004–2013 suurenes ELi põllumajandustootjate keskmine vanus 49,2 aastalt 51,4 aastale; arvestades, et kõige väiksemad põllumajandusettevõtted kuuluvad sageli kõige eakamatele põllumajandustootjatele;
- E. arvestades, et kontrolli- ja auditeerimissüsteemi ülemäärase halduskoormuse ning esimese ja teise samba vaheliste kattuvuste tõttu tuleb ÜPPd lihtsustada, vähendada sellega seotud üldist halduskoormust, muuta see kulutõhusamaks ja läbipaistvaks, tegemata seejuures järeleandmisi ÜPP kaugeleulatuvates poliitikaeesmärkides; arvestades, et bürokraatia piiramine peaks tõstma keskkonnameetmete tulemuslikkust ning aitama kõigil põllumajandustootjatel tulemuslikumalt oma tegevust keskkonna- ja kliimaprobleemidega kohandada;
- F. arvestades, et komisjoni teatises „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ on öeldud, et tulevases ÜPPs seatakse peamised poliitilised näitajad ning liikmesriikidele jääb, kas riiklikul või piirkondlikul tasandil, suurem vastutus eesmärkide täitmise viisi eest, selleks et säilitada võrdsed tingimused, vältida turumoonutusi ja saavutada ELi tasandil püstitatud eesmärgid; arvestades, et tulevase ÜPP rakendusmudel peaks olema suunatud tulemustele ressursitõhususe, keskkonnakaitse ja kliimameetmete valdkonnas;
1. rõhutab, et ÜPP peaks jääma ELi ühiseks poliitikaks, mis suudab oma eesmärgid täita vaid siis, kui seda piisavalt rahastatakse; nõuab seepärast, et läbivaadatud ja tõhusa ÜPP eesmärkide täitmiseks tuleb järgmises, 2020. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus hoida ÜPP eelarve ELi 27 liikmesriigi jaoks püsivalt vähemalt praegusel tasemel;
 2. juhib tähelepanu sellele, et ÜPP peaks toetama põllumajanduse kestlikku arengut, mis on oluline ohutu toidu ning maapiirkondades töökohtade ja majanduskasvu pakkumiseks ja loodusvarade kestlikuks majandamiseks; märgib, et 2030. aastaks sektori täieliku kestlikkuse saavutamiseks tuleb järgida tulemuslikke auditi- ja kontrollikäsitlusi, et tagada, et reformitud ÜPP kohane uus rakendusmudel annaks keskkonna- ja sotsiaalsete kriteeriumide põhjal mõõdetavaid tulemusi;
 3. väljendab rahulolu ÜPP lihtsustamise ja ajakohastamise kavatsustega; palub komisjonil tagada, et finants- ja tulemuskontrolli ning auditi funktsioone täidetak kõikides liikmesriikides ühesuguste pidevalt täiustatavate normide kohaselt, järgides seejuures täielikult subsidiaarsuse ja paindlikkuse põhimõtteid; rõhutab, et liikmesriikidele tuleb anda piisav pädevus nende territooriumil rakendatavate toetusskeemide sisu, kontrolli, järelevalve ja nendega seotud karistuste üle otsustamiseks, kuid rõhutab, et mingisugune ÜPP lihtsustamine või ajakohastamine ei tohi panna ELi tegema oma püüdlustes järeleandmisi, tuua kaasa ELi meetmete ja programmide valdkondlikku juhtimist ega toetuste asendamist rahastamisvahenditega;
 4. nõuab väljamaksete tulemuspõhist käsitlemist; teeb seetõttu ettepaneku kaasata näitajatena järgmised küsimused:
 - sektoris töökohtade loomine ja säilitamine;
 - väikeste ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtete püsijäämine;

- pinnase, liikide ja taksonite hea seisund ja bioloogiline mitmekesisus;
 - pealmise mullakihi kaitsmine ja suurendamine ning pinnase katmine kaitseks erosiooni eest;
 - toitaine kadude vähenemine ja veekvaliteedi paranemine;
 - bioloogiline mitmekesisus, sealhulgas linnuliikide ning looduslike tolmeldajate ja putukate rohkus;
 - pestitsiididest sõltuvuse piiramine ning integreeritud taimekaitse kasutuselevõtmine¹;
5. on vastu igasugusele taasriigistamisele ja riiklikule kaasrahastamisele; rõhutab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jooksul liidu eri piirkondade vaheliste erinevuste kaotamiseks tuleb otsetoetusi liikmesriikide vahel õiglaselt jaotada, ning selleks tuleb arvesse võtta usaldusväärseid sotsiaal-majanduslikke näitajaid ja tootmiskulusid; tuleb meelde, et ülioluline on tagada kõigile ELi põllumajandustootjatele võrdsed konkurentsitingimused, võttes arvesse väikemajandite erisusi ja haavatavust; sellega seoses rõhutab vajadust reformida põllumajanduse kriisireservi, suurendada rahastamist kooskõlas tundlike sektorite mitmesuguste tsükliliste kriiside lahendamiseks, luua uusi vahendeid hinnakõikumiste vähendamiseks ning suurendada kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmide (POSEI) rahastamist;
 6. rõhutab, et ÜPP toetus maaelu arengule võimaldab kõigil liikmesriikidel tõsta oma konkurentsivõimet, edendab tulemuslikke ja kestlikke majandusi ning soodustab arengut maapiirkondades, kus on oluline vähendada rahvastikukadu, vaesust ja töötust ning edendada sotsiaalset kaasamist; seepärast rõhutab vajadust jätkata maaelu arengu meetmete rahastamist ja tugevdada ÜPP teist sammast; toetab sellega seoses LEADER-meetodi põhimõtteid, mis edendavad innovatsiooni, partnerlust ja võrgustike loomist maapiirkondades;
 7. on veendunud, et otsetoetustele piirangu seadmine ehk piiramine ei tohi olla iga liikmesriigi enda otsustada, vaid see tuleb sätestada Euroopa tasandil;
 8. pooldab kahanevate toetuste kasutuselevõtmist, et vähendada suurematele põllumajandusettevõtetele antavaid toetusi ning keskenduda ümberjaotavale ja senisest sihipärasemale toetusele (näiteks väikestele ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetele);
 9. rõhutab, et ELi lisaväärtuse kindlas määratluses kokkuleppimine ja selle kohaldamine soodustaks ELi tulevase kuluse puudutavat avalikku arutelu ja vastavat otsustusprotsessi; toetab pööret tõhusama põllumajanduse ja ELi lisaväärtuse suunas, kuid hoiatab mis tahes katse eest kasutada sellist määratlust ELi poliitikasuundade ja programmide asjakohasuse kahtluse alla seadmiseks puhtalt kvantitatiivsetel või lühiajalistel majanduslikel kaalutlustel; rõhutab vajadust tugevdada kestlikku arengut ning tugevdada maapiirkondi ning kliima- ja keskkonnakaitset läbi põllumajanduspoliitika, mille aluseks on tulemuseesmärkide täitmine; märgib, et lisaväärtuse saavutamiseks tuleb määratleda väljundid, tulemused ja mõjud ning et enne riiklike ja piirkondlike programmide täitmise järelevalvet ja hindamist tegevuskavade koostamist peaksid komisjon ja liikmesriigid asjakohastes tõenduspõhistes näitajates

¹ Kooskõlas pestitsiidide säästva kasutamise direktiiviga 2009/128/EÜ ja määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikliga 67.

kokku leppima;

10. nõuab suuremat koostoimet maaelu arengut edendavate ja pagulaste integreerimist toetavate poliitikasuundade vahel;
11. nõuab vastavalt eelarvetõhususe põhimõttele ÜPP ja muude ELi poliitikavaldkondade ja rahvusvaheliste kohustuste vahelist sidusust ja suuremat koostoimet, eelkõige seoses energia, veevarustuse, maakasutuse, bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemidega ning äärepoolseimate ja mägipiirkondade arenguga;
12. nõuab suuremat toetust noortalunikele ja põllumajanduslikele pereettevõtetele ning põllumajandusliku tööhõive, eriti noortalunike tööhõive toetamist maapiirkondades;
13. rõhutab, et põllumajanduse tulevikku silmas pidades tuleks keskenduda kvaliteetse toidu tootmisele, kuna siin on Euroopal konkurentsieelis; rõhutab, et seal, kus võimalik, tuleb ELi standardeid säilitada ja tugevdada; nõuab meetmeid, millega pikemas perspektiivis jätkuvalt tõsta toiduainetootjate tootlikkust ja konkurentsivõimet, võtta kasutusele uusi tehnoloogiaid ja kasutada tõhusamalt ressursse, mis kõik tugevdaks ELi ülemaailmset liidrirolli;
14. peab vastuvõetamatuks, et ühtsel turul sama kaubamärgi all ja sama pakendiga reklaamitavate ja turustatavate toiduainete kvaliteet ei ole ühesugune; väljendab heameelt komisjoni algatuste üle ühtsel turul müüdavate toiduainete kvaliteedierinevuste probleemi lahendamiseks, sealhulgas tema tööd ühtsete kontrollimeetodite väljatöötamiseks;
15. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid jälgiksid põllumajandustoodete märkimisväärseid hinnakõikumisi ja õhutaksid võtma kasutusele riskijuhtimisvahendeid, mis aitavad kaitsta põllumajandustootjate sissetulekuid.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	24.4.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Răzvan Popa, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Monika Vana, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUSNÕUANDVAS KOMISJONIS

25	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, John Howarth, Vladimír Maňka, Răzvan Popa, Manuel dos Santos, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Monika Vana

2	-
ECR	Bernd Kölmel
ENF	André Elissen

1	0
ENF	Marco Zanni

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

26.4.2018

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta
(2018/2037(INI))

Arvamuse koostaja: Angélique Delahaye

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse Pariisi kokkulepet, otsust 1/CP.21 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärku (COP21), mis toimus 30. novembrist 11. detsembrini 2015. aastal Pariisis, ÜRO kestliku arengu eesmärgid ja bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 4/2014 teemal „ELi veepoliitika eesmärkide integreerimine ühisesse põllumajanduspoliitikasse: osalised edusammud“ ja nr 21/2017 teemal „Rohestamistoetus: keerukam sissetulekutoetuste kava, mis ei ole veel keskkonnaalasel tulemuslik“,
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti „Põllumajandus ja säästev veemajandus Euroopa Liidus“ (SWD(2017)0153),
- võttes arvesse direktiivi 2009/128/EÜ pestitsiidide säästva kasutamise kohta¹ ning komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule liikmesriikide riiklike tegevuskavade ja pestitsiidide säästvat kasutamist käsitleva direktiivi 2009/128/EÜ rakendamisel tehtud edusammude kohta (COM(2017)0587),
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 19. märtsil 2018. aastal avaldatud teabedokumenti ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta,
- võttes arvesse Euroopa kodanikualgatust „Keelustada glüfosaat ning kaitsta inimesi ja keskkonda toksiliste pestitsiidide eest“,

¹ ELT L 309, 24.11.2009, lk 71.

- võttes arvesse petitsioonikomisjoni jaoks tellitud 16. jaanuari 2017. aasta uuringut loomade heaolu kohta ELis,
 - võttes arvesse Euroopa Keskkonnametari aruannet nr 21/2017 seitsmenda keskkonnaprogrammi jälgimise toetuseks,
 - võttes arvesse komisjoni 14. veebruari 2018. aasta teatist „Uus tänapäevane mitmeaastane finantsraamistik Euroopa Liidu jaoks, mis võimaldab tõhusalt saavutada tema prioriteete ka pärast 2020. aastat“ (COM(2018)0098),
 - võttes arvesse oma 8. veebruari 2018. aasta otsust luua pestitsiididele lubade andmise ELi menetlust käsitlev erikomisjon,
 - võttes arvesse metauuringut „Is the CAP fit for purpose? An evidence-based fitness check assessment“¹ (Kas ühine põllumajanduspoliitika täidab oma eesmärgi? Tõendus põhine toimivuskontrolli hinnang),
 - võttes arvesse ÜRO protsessi, mille tulemusel hindas rahvusvaheline arengule suunatud põllumajandusteaduste ja tehnoloogia hindamise institutsioon (IAASTD) toidu ja jätkusuutlikkuse võimalusi,
 - võttes arvesse õigusega toidule tegeleva ÜRO eriraportööri raportit (A/HRC/34/48),
 - võttes arvesse Corki deklaratsiooni 2016. aasta versiooni 2.0 „Parem elu maapiirkondades“, mis anti välja Euroopa maaelu arengu konverentsil,
 - võttes arvesse keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamist, mis kuulutati välja 2016. aastal (COM(2016)0316) ja mis on vahend selleks, et aidata tagada ettevõtjate ja kodanike jaoks ELi keskkonnavalaste õigusaktide ja poliitikameetmete tulemuslikkus nende parema rakendamise kaudu,
- A. arvestades, et põllumajandus on üks majandussektoritest, mis peaks jõupingutuste jagamise määruse kohaselt aitama kaasa eesmärgi täitmisele vähendada 2030. aastaks kasvuhoonegaaside heidet 30 % võrra võrreldes 2005. aasta tasemega;
- B. arvestades, et nii põllumajandustootjad kui ka mittepõllumajandustootjad on üldiselt nõus, et põllumajandus peaks tooma keskkonnale ja kliimale rohkem kasu, nagu selgus ühise põllumajanduspoliitika ajakohastamist ja lihtsustamist käsitleva avaliku konsultatsiooni käigus 2017. aastal;
- C. arvestades, et mahepõllumajandus kaitseb keskkonda, toetab elurikkust, minimeerib mulla degradeerumist, toimib ilma süstemaatiliselt pestitsiidide kasutamata ja kaitseb seeläbi põhjavett kahjulike saasteainete eest, kuid selle positiivseid mõjusid tuleb ühise põllumajanduspoliitika kujundamisel täielikult arvesse võtta;
- D. arvestades, et komisjoni teatises „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ tunnistatakse, et ühine põllumajanduspoliitika on ELi kõige integreeritum ühtse turu poliitika, mis on aluseks Euroopa integratsioonile, võttes samas arvesse, et ühise põllumajanduspoliitika raames tuleb veel teha palju tööd, et vastata kodanike

¹ Pe'er et al, 2017, Saksamaa Integriatiivne Elurikkuse Uuringute Keskus (iDiv).

- nõudmistele seoses elurikkuse kindlustamise ja suuremate kohustustega loomade heaolu ning kliimamuutuste ja tervise valdkonnas ning et see peab säilima ühise poliitikana, millel on piisav eelarve ja vahendid keskkonna- ja kliimameetmete võtmiseks;
- E. arvestades, et ligikaudu 80 % tarbitavatest valkudest, eelkõige soja, on imporditud peamiselt Brasiiliast, Argentinast ja USAst ning et EL peab viivitamata välja töötama ühise põllumajanduspoliitika valgustrateegia, et vähendada sõltuvust imporditud kaupadest, mis põhjustavad raadamist ja maa hõivamist;
- F. arvestades, et Eurobaromeetri eriuuringu nr 442 („Eurooplaste suhtumine loomade heaolusse“) kohaselt leiab 82 % Euroopa kodanikest, et põllumajandusloomade heaolu tuleks suurendada;
- G. arvestades, et teatavad põllumajandussüsteemide intensiivistumise aspektid on keskkonda märkimisväärselt koormanud ning põhjustavad jätkuvat mullafunktsioonide kadumist ja veereostuse suurenemist; arvestades, et hästi kavandatud poliitikavahendid võiksid selliseid negatiivseid mõjusid leevendada ning ühine põllumajanduspoliitika tuleks ümber kujundada nii, et see edendaks ja toetaks täielikult säästvaid põllumajandusmudeleid;
- H. arvestades, et Euroopa Keskkonnaameti 2015. aasta hinnangus „ELi looduse seisund“ märgitakse, et liikmesriikide esitatud andmete kohaselt on peamised maismaaökosüsteeme survestavad ja ohustavad tegurid põllumajandus ja looduslike olude muutmine; arvestades, et praeguste tavade jätkumine avaldab tulevikus olulist kahjulikku mõju nii loodusele kui ka majanduslikule heaolule; arvestades, et keskkonnale kahjulikud toetused tuleks järk-järgult kaotada;
- I. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika on äärmiselt oluline ligikaudu 12 miljoni põllumajandusliku majapidamise jaoks kogu Euroopas;
- J. arvestades, et põllumajandusmaa moodustab 47 % Euroopa territooriumist ja et ELis on 22 miljonit põllumajandustootjat ja -töötajat;
- K. arvestades, et väikepõllumajandustootjaid on ELi põllumajandustootjate hulgas umbes 40 %, kuid nad saavad vaid 8 % ühise põllumajanduspoliitika toetustest;
- L. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika eesmärki seoses loodusvarade säästva majandamise ja kliimameetmetega ei ole veel täidetud;
- M. arvestades, et küllastunud rasvade ja punase liha tarbimine on liidus endiselt soovituslikust toiteväärtusest tunduvalt suurem ja toiduainetööstus on endiselt oluline kasvuhoonegaaside ja lämmastikuheite tekitaja;
- N. arvestades, et praegune ühine põllumajanduspoliitika on vaid piiratud määral aidanud kaasa mahepõllumajanduse levikule, mida rakendati 2015. aastal vaid 6 %-l ELis kasutatavast põllumajandusmaast;
- O. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 39, kehtivad endiselt ja on asjakohased, ning arvestades, et edasisteks eesmärkideks peaksid olema ka toiduohutuse tagamine ja toiduainetega

varustamise sõltumatus ning ELi põllumajandussüsteemide ja -territooriumite vastupidavus ja kestlikkus, mis aitab neid tuleviku tarbeks paremini kaitsta;

- P. arvestades, et ühisesse põllumajanduspoliitikasse üritatakse integreerida keskkonnanäesmärke, tagades, et poliitikameetmed on kooskõlas liidu õigusaktides kehtestatud keskkonnanõuetega ja põllumajandustootjad järgivad neid, ning edendades jätkusuutlikke põllumajandustavasid, millega kaitstakse keskkonda ja elurikkust;
- Q. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika peaks täitma olulist osa selles, et tagada kestlik toiduainete tootmine, rahuldav elatustase kõikides piirkondades ja liikmesriikides, taskukohased hinnad kodanikele ja tarbijatele, loodusvarade säästev kasutamine ja kaitse, maa- ja linnapiirkondade vaheline ühtekuuluvus, kvaliteetse toidu ja tervisliku toitumise kättesaadavus ning kooskõla kestliku arengu ja kliimaeesmärkidega, täites seejuures keskkonnakaitse, kliimameetmete ning loomade ja taimede tervise ja heaoluga seotud kohustusi;
- R. arvestades, et Euroopa Parlamendil peab olema ulatuslik osa selge poliitikaraamistiku sätestamises, et kehtestada Euroopa tasandil ühised eesmärgid ja tagada ulatuslik demokraatlik arutelu strateegiliste küsimuste kohta, mis mõjutavad kõikide kodanike igapäevaelu loodusvarade kasutamise, toidu kvaliteedi, tervishoiu ja täielikult säästvatele põllumajandustavadele ülemineku seisukohast;
- S. arvestades, et komisjoni teatises „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ tunnistatakse, et on vajalik, et ühine põllumajanduspoliitika tuleks paremini toime oluliste terviseprobleemidega;
- T. arvestades, et on oluline, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika oleks kooskõlas ÜRO kestliku arengu eesmärkide, Pariisi kokkuleppe ja ELi poliitikaga, eelkõige kestliku arengu, keskkonna, kliima, rahvatervise ja toidu valdkonnas;
- U. arvestades, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika peab täitma olulisemat osa kestliku arengu, rahvatervise ja keskkonna- ja kliimakaitse valdkonnas, vastavalt konkreetsetele elurikkuse, kliimamuutuste ja antimikroobikumiresistentsuse ning õhu, pinnase ja vee kaitsega seotud eesmärkidele, milles lepitakse kokku ELi tasandil ja mida rakendatakse liikmesriikides vastavalt Euroopa Kontrollikoja soovitudele;
- V. arvestades, et kolmest kestliku arengu sambast on kõige nõrgem keskkonnasamba järelevalve/edusammude mõõtmine¹; arvestades, et komisjoni teatises ühise põllumajanduspoliitika kohta tehakse ettepanek, et uus rakendamismudel peaks olema rohkem tulemustele suunatud, mistõttu on väga oluline tegeleda asjaomaseid näitajaid puudutavate andmete vajadusega selle mudeli rakendamiseks;
- W. arvestades, et vesi ja põllumajandus on lahutamatu seotud ning et kestlik veemajandus põllumajandussektoris on määrava tähtsusega, et kindlustada kvaliteetse ja piisavas koguses toidu tootmine ja tagada veevarude kaitsmine;
- X. arvestades, et vaid majanduslikult tugevad põllumajandusettevõtted suudavad täita ELi

¹ ÜRO statistikaosakond, 2016

keskkonna- ja kliimaeesmärke;

- Y. arvestades, et valdkondliku ja ühise poliitikana peab ühine põllumajanduspoliitika olema alus keskkonna- ja kliimaeesmärkide kokkusobitamisele ja põllumajandussektori majanduslikule jätkusuutlikkusele, edendades iga põllumajandustootja ja suurema maakogukonna pingutusi keskkonna- ja kliimaprobleemide lahendamiseks, kasutades muu hulgas ära ringmajanduse potentsiaali ja pakkudes hüvitisi neile põllumajandustootjatele, kes on juba kasutusele võtnud keskkonnatoimet ja majanduslikku tulemuslikkust ühendavad tavad ja tootmismudelid; arvestades, et osade põllumajandustavadega on võimalik saavutada ühises põllumajanduspoliitikas parem keskkonnatoime, suurendades samas tootmiskulude vähendamise abil põllumajandustootjate kasumimarginaale;
- Z. arvestades, et tuleks luua seos ühise põllumajanduspoliitika ja direktiivi 2009/128/EÜ vahel, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks; arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikele 2 peaks ühine põllumajanduspoliitika tagama „saastaja maksab“ põhimõtte järgimise, et vältida kõige eeskujulikumat ettevõtete ebasoodsasse konkurentsiolukorda sattumist pestitsiidide kasutamise vähendamisel;
- AA. arvestades, et pestitsiidide kasutamisel, elurikkuse vähenemisel ja muutustel põllumajanduskeskkonnas on kahjulik mõju tolmeldajate arvukusele ja tolmeldajate liikide mitmekesisusele; arvestades, et nii kodustatud kui ka looduslikud tolmeldajad seisavad silmitsi märkimisväärsete probleemidega ning et sellel võib olla kahjulik mõju ELi põllumajandusele ja toiduga kindlustatusele, võttes arvesse suurema osa ELi tootmise sõltuvust tolmeldamisest; arvestades, et 2018. aasta jaanuaris algatati tolmeldajaid käsitleva ELi algatuse raames avalik konsultatsioon, et teha kindlaks parim lähenemisviis ja vajalikud meetmed, et võidelda tolmeldajate arvukuse vähenemisega ELis;
- AB. arvestades, et Vahemere-äärsed ELi piirkonnad on kliimamuutuse mõju, näiteks põua, tulekahjude ja kõrbestumise suhtes vastuvõtlikumad, mistõttu peavad põllumajandustootjad kõnealustes piirkondades tegema suuremaid jõupingutusi, et kohandada oma tegevust muutuva keskkonnaga; arvestades, et need jõupingutused peaksid kajastuma ja neid tuleks toetada ühise põllumajanduspoliitika raamistikus;
- AC. arvestades, et põllumajandussüsteemide ja piirkondade pikaajalise vastupidavuse ja kestlikkuse suurendamine toob kasu Euroopa Liidule tervikuna;
- AD. arvestades, et tunnistatakse ühtse lähenemisviisi sobimatust Euroopa põllumajanduslikele ja metsaökosüsteemidele, tuletades meelde näiteks rahastamiskõlblikkuse reeglit, mis sätestab maksimaalselt 100 puud hektari kohta (või maksimaalse võrastiku liituse) ja mis ohustab agrometsandusel põhinevaid ökosüsteeme ja elupaiku;
- AE. arvestades, et praeguse ühise põllumajanduspoliitika kliimat ja keskkonda säästvad meetmed ei saavutanud, osaliselt keerukate erandite tõttu, oma täit potentsiaali ja neid võiks edaspidi parandada; arvestades, et need meetmed näitavad, kuidas siduvate mõõdetavate eesmärkide puudumine võib viia suutmatuseni pakkuda avalikke keskkonnahüvesid;

- AF. arvestades, et teadusuuringute tõendus põhises toimivuskontrolli metahinnangus leiti, et kliimat ja keskkonda säästvad meetmed ei parandanud märkimisväärselt keskkonnatoimet, suuresti kuna asjaomased nõuded olid juba täidetud;
- AG. arvestades, et kliimat ja keskkonda säästvad meetmed põhinevad olemasolevatel nõuetele vastavuse meetmetel, näiteks püsiarjamaade säilitamine, ja väiksemal määral ka külvikorral ja maastiku iseloomulikel vormidel;
- AH. arvestades, et Euroopa Kontrollikoda on rõhutanud asjaolu, et kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetused, mis kehtestati osana 2013. aasta reformist, suurendavad keerukust ja bürokraatiat, neid on raske mõista ja need ei tõhusta märkimisväärselt ühise põllumajanduspoliitika keskkonna ja kliimaga seotud mõju;
- AI. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika toetuste saamine peaks tugevalt sõltuma avalike hüvede pakkumisest, eelkõige seoses keskkonna ja kvaliteetsete töökohtadega, et vastata ühiskonna nõudmistele;
- AJ. arvestades, et kaalukate tulemuste saavutamiseks on vaja uuesti sõnastatud ühist põllumajanduspoliitikat, et kaasseadusandjatele on vaja anda vahendid nendele seatud ülesannete täitmiseks sätestatud ajaraamistikus ning et ebakindlust esineb ka seoses Brexitiga;
- AK. arvestades, et Euroopa toiduga kindlustatuse tulevik tuleb tagada nii Ühendkuningriigi kui ka 27 ELi liikmesriigi jaoks, tehes kõikvõimalikke jõupingutusi, et minimeerida mõlema osapoole jaoks häireid tootmises ja toidu kättesaadavuses; arvestades, et tuleb teha kõik võimalik, et tagada ühtne vastavusse viimine keskkonna- ja toiduohutusnõuetega, kindlustamaks, et ei Ühendkuningriigi ega ELi kodanikke ei ohusta toidu kvaliteedi halvenemine või toiduohutuse vähenemine;
- AL. arvestades, et põllumajandustegevusel on märkimisväärne mõju keskkonnale, kliimale, tervisele, toiduohutusele, elurikkusele ja loomade heaolule, kuid sellega võib kasvuhoonegaaside heite vähendamise ja CO₂ sidumise teel aidata kaasa ka kliimamuutuste leevendamisele; arvestades, et on vajalik, et ühises põllumajanduspoliitikas tegeldaks nende probleemide lahendamisega sihtotstarbeliste vahendite ja mudelite abil;
- AM. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika vajab asjakohaseid vahendeid, et pöörata tähelepanu põllumajanduse tundlikkusele kliimamuutuste suhtes ja vähendada samas survet, mida põllumajandussektor, kus kasutatakse 50 % ELis tarbitavast mageveest, avaldab mageveevarudele;
- AN. arvestades, et komisjoni strateegiaga „Euroopa 2020. Ressursitõhus Euroopa“ kutsutakse üles muutma tarbimisharjumusi, et kaitsta tulevikus toiduahela terviklikkust talust toidulauani;
- AO. arvestades, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika peaks tagama põllumajandustootjatele asjakohasemad vahendid liidu looduskapitali kaitsmiseks, säilitamiseks ja suurendamiseks ning elurikkuse valdkonnas eriti muret tekitavate negatiivsete suundumuste ümberpööramiseks, näiteks seoses rohumaaliblikate ja põllumajandusmaal elavate lindudega;

- AP. arvestades, et tulevases ühises põllumajanduspoliitikas tuleks käsitleda põllumajandussektori ammoniaagiheidet, mis moodustas 2015. aastal liidu ammoniaagi koguheitest 94 % ja on üks õhusaaste ning ökosüsteemi eutrofeerumise ja hapestumise põhjustest;
1. võtab teadmiseks komisjoni teatise „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ ja tunneb heameelt kinnituse üle, et üks tulevase ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidest on edendada ja tagada loodusvarade säästev majandamine ja aidata kaasa ELi keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamisele;
 2. rõhutab eriti, et tulevased ühise põllumajanduspoliitika meetmed peavad aitama kaasa majanduslikult ja sotsiaalselt kestliku ja keskkonnasäästliku põllumajandusliku tootmise, tervisepoliitika ja teiste ELi poliitikavaldkondade saavutamisele ning aitama täita võetud rahvusvahelisi kohustusi, eelkõige seoses ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul (COP21) saavutatud Pariisi kokkuleppe, ÜRO kestliku arengu eesmärkide ja bioloogilise mitmekesisuse konventsiooniga;
 3. nõuab ühist põllumajanduspoliitikat, mille peamiseks prioriteediks on iga Euroopa põllumajandusettevõtte üleminek kestlikule täielikult ringmajandusse kaasatud ettevõtluks, mis ühendab endas majandusliku tõhususe ja keskkonnanahoidlikkuse standardeid, alandamata seejuures sotsiaalseid või tööhõivestandardeid;
 4. nõuab ühist põllumajanduspoliitikat, millega kindlustatakse kõigile põllumajandustootjatele, sealhulgas väikepõllumajandustootjatele, õiglane tasuv sissetulek ja mis järgib keskkonna seatud piiranguid, tagades seeläbi vastupanuvõime ja pikaajalise tootlikkuse;
 5. tuletab meelde, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika peab julgustama põllumajandustootjaid teenima ühiskonda tervikuna, võttes kasutusele põllumajanduslikud tootmisviisid, mis on kooskõlas keskkonnakaitse ning maastike, pinnase, loodusvarade ja geneetilise mitmekesisuse kaitsega, või jätkates nende kasutamist;
 6. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba rõhutanud tungivat vajadust võtta meetmeid, et võidelda peamiste elurikkuse kadumise põhjuste ehk elupaikade hävimise ja nende seisundi halvenemise vastu, mida põhjustavad peamiselt liigne maakasutus, reostus, intensiivne põllumajandustootmine, sünteetiliste keemiliste pestitsiidide ja väetiste kasutamine, võõrliikide levik ning kliimamuutused; taotleb seepärast ühist põllumajanduspoliitikat, mis on kooskõlas teiste ELi keskkonna-, sotsiaal- ja tervishoiupoliitika eesmärkide ning selliste rahvusvaheliste kohustustega nagu kestliku arengu eesmärgid ja kliimaga seotud lepingud;
 7. kutsub üles toetama uute rahastamisvahendite ja liikmesriikide meetmete abil noori uusi investeringuid tegevaid põllumajandustootjaid, et soodustada põlvkondade vahetumist põllumajandustootjate hulgas;
 8. märgib, et sellega seoses võivad olla olulised agroökoloogilised tavad, näiteks agrometsandus;

9. kutsub üles suurendama mahepõllumajandusliku tootmise osakaalu;
10. nõuab reformitud ühist põllumajanduspoliitikat, mis on lihtne, usaldusväärne ja selgelt suunatud säästva põllumajanduse eesmärkide täitmisele; on seisukohal, et reformiga tuleks vähendada haldustoimingute keerukust ja muuta need põllumajandustootjate jaoks vähem koormavaks ning parandada liikmesriikide tasandil tulemuslikkuse järelevalvet;
11. nõuab tulemuspõhist ühist põllumajanduspoliitikat, mis on kooskõlas teiste ELi poliitikasuundadega ja mille peamine prioriteet on üleminek turupõhisele ja säästvale põllumajandusele Euroopas, suurendades pikaajalist tootlikkust ja konkurentsivõimet ning kehtestades avalike hüvede pakkumiseks Euroopa keskkonnavalase, kestliku ja ühiskondliku arengu tulemuslikkuse eesmärgid;
12. rõhutab vajadust pakkuda avalikke hüvesid ja ökosüsteemiteenuseid, mis on seotud pinnase, vee, elurikkuse, õhukvaliteedi, kliimameetmete ja kasulike maastikuomadustega;
13. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tagama, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika toetaks kestlikumaid tootmissüsteeme ja maa majandamisest tulenevate avalike hüvede suuremat pakkumist;
14. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on rõhutanud, et elurikkuse säilitamine on pikaajalisel toidu- ja söödatootmisel määrava tähtsusega ning seepärast põllumajandustootjate endi huvides;
15. rõhutab vajadust tagada, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika ja selle raames tehtud kulutused aitaksid tõhusalt saavutada seatud eesmärgid nõuete täitmise ja suurema sidususe abil kõigis poliitikavaldkondades, mis on eriti tähtis seoses loodusvarade säästva kasutamisega ja ühises põllumajanduspoliitikas selle jaoks eraldatud vahenditega;
16. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba juhtinud tähelepanu sellele, et Natura direktiivi toimivuskontrollis rõhutatakse vajadust suurendada sidusust ühise põllumajanduspoliitikaga, ja juhib tähelepanu muret tekitavale põllumajandusega seotud liikide ja elupaikade vähenemisele; palub komisjonil hinnata ühise põllumajanduspoliitika mõju elurikkusele; kutsub üles suurendama Natura 2000 toetusi, et pakkuda paremat stiimulit põllumajanduslike Natura 2000 alade kaitsmiseks, mis on praegu kehvast seisusest;
17. rõhutab, et põllumajandustootjatele tuleb tagada piisav tasu olemasolevate elupaikade säilitamise ja kaitsmise eest; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et põllumajanduse keskkonnatoetuskavade eeskirjad võivad ajendada põllumajandustootjaid hävitama olemasolevaid elupaiku ja istutama toetuse saamiseks uusi elupaiku; märgib, et see võib kahjustada jõupingutusi elurikkuse suurendamiseks ja keskkonnakaitse parandamiseks, ja kordab seepärast vajadust pakkuda põllumajandustootjatele elupaikade säilitamise ja kaitse eest hüvitisi;
18. kutsub üles säilitama esimese samba terviklikkust, mis tugineb toetusmeetmete paremale nõuetele vastavusele, mille siht on võimalikult palju suurendada oodatavat

tulemust iga põllumajandustootja jaoks ja pakkuda põllumajandustootjatele hüvitisi avalike hüvede eest, mida nad võivad pakkuda, näiteks kliimameetmed ja looduslike liikide kaitse; toonitab, et ühine põllumajanduspoliitika peaks hõlmama toetusi ökosüsteemiteenuste eest, mille pakkumist jälgivad keskkonnaasutused, tuginedes kehtiva keskkonna ja kliimameetmete programmi (programm LIFE) lähenemisviisile; rõhutab sellegipoolest aktiivsete igas suuruses põllumajanduslike pereettevõtete olulisust mitmekesise põllumajandusliku tegevuse säilitamise seisukohast ning et meetmed oleksid seepärast sihipärasemad, kui rõhk oleks põllumajanduslikel pereettevõtetel;

19. on veendunud, et otsetoetuste sõltuvust kliimat ja keskkonda säästvatest meetmetest tuleb säilitada, et tagada kestlikum Euroopa põllumajandussektor, ja kutsub üles kehtestama uue vabatahtliku stiimulite kava nende põllumajandustootjate jaoks, kes on valmis rakendama kehtivatest põllumajanduse keskkonnameetmetest karmimaid meetmeid;
20. palub komisjonil keskenduda maapiirkondade elukvaliteedile, et muuta maaelu paeluvaks kõigile, kuid eelkõige nooremale põlvkonnale;
21. nõuab, et nõuetele vastavus või süsteem, millega see asendatakse, hõlmaks kõiki liigispetsiifilisi põllumajandusloomade heaolu käsitlevaid õigusakte ning direktiive munakanade ja broilerite kohta;
22. kutsub üles kehtestama ELi tasandil määratletava esimese samba, millega tunnustatakse selge seose olulisust eesmärgipäraste otsetoetuse määramise, mis sõltub tugevalt pikaajalist kestlikku keskkonna- ja majanduslikku mõju toovatest keskkonnavalastest ja sotsiaalsetest tulemustest, ning avalike hüvede ja teenuste pakkumise vahel ning mis sisaldab asjakohaseid mehhanisme põllumajandustootjatele tasu maksmiseks ambitsioonikate ühiste kriteeriumite ja selgelt mõõdetavate ELi tasandil kindlaks määratud eesmärkide põhjal ning mis toetab paremini põllumajandustootjate arengut majandusliku tulemuslikkuse ja keskkonnatoime suunas;
23. palub komisjonil tagada, et esimene samm jääb põllumajandustootjate peamiseks sissetulekutoetuste kavaks ja ühtsel turul kehtivate võrdsete tingimuste tagatiseks; rõhutab seepärast, et komisjon peaks ennetama meetmete erinevust liikmesriikide vastavates riiklikes ühise põllumajanduspoliitika rakenduskavades, kui need võivad põhjustada turumoonutusi ja ebaausat konkurentsi ELi tasandil;
24. hoiatab otsetoetuste mis tahes võimaliku riikliku kaasrahastamise eest, sest see lõhuks ühise põllumajanduspoliitika ühist olemust;
25. hoiatab ohtude eest, mis tulenevad liikmesriikide võimalusest oma riiklikud kavad iseseisvalt kindlaks määrata ja oma otsused iga-aastaselt ilma ELi tasandil kehtestatud tugeva ühise eeskirjade, eesmärkide ja meetmete paketita läbi vaadata; rõhutab, et selline võimalus jätkaks põllumajandustootjad kaitsetuks suure ebakindluse suhtes, mis tuleneb riiklikul tasandil vastu võetud poliitilistest otsustest ja millel võib olla kahjulik mõju keskkonnaprobleemide lahendamisele;
26. palub, et komisjon kehtestaks uue ja põhjaliku õigusraamistiku, mis võimaldaks sidusalt rakendada keskkonna- ja kliimameetmeid, näiteks kliimat ja keskkonda säästvate

põllumajandustavade kasutamine, nõuetele vastavus (mis hõlmab maa head põllumajandus- ja keskkonnaseisundit ja kohustuslikke majandamisnõudeid), aga ka põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetmed maaelu arenguks, et põllumajandustootjad saaksid tõhusamalt, lihtsamalt ja sihipärasemalt võtta keskkonnakaitse, elurikkuse ja kliimameetmeid, tagades samal ajal liikmesriikide piisava kontrolli ja võttes arvesse kohalikke tingimusi; rõhutab vajadust tagada esimese ja teise samba meetmete selge eristatus;

27. on seisukohal, et esimene sammad peaks kuni 30 % ulatuses olema suunatud sellele Euroopa stiimulite kavale, mille kehtestavad liikmesriigid lepingulise ergutuskavana, et edendada üleminekut põllumajandusele, kus on ühendatud majandusliku tõhususe ja keskkonnahoidlikkuse standardid;
28. on seisukohal, et üleminekut säästvatele põllumajandussüsteemidele peaksid hõlbustama sõltumatud, läbipaistvad, piisavalt ja avalikult rahastatavad põllumajanduslikud nõustamisteenistused (põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem) kõikides liikmesriikides ja piirkondades ning kaasava altpoolt lähtuva teadustegevuse suurendamine teadlaste ja põllumajandustootjate vahel ja tõhus vastastikune teabevahetus Euroopa innovatsioonipartnerluste raames, eelkõige seoses agroökoloogiliste lähenemisviisidega, milles kasutatakse ära ja soodustatakse looduslike protsesse saagikuse ja vastupanuvõime edendamiseks;
29. on seisukohal, et põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis ja Euroopa innovatsioonipartnerluses tuleks pöörata erilist tähelepanu pestitsiidide alternatiivide kasutamise soodustamisele, eriti integreeritud taimekaitse kaheksa põhimõtte kasutuselevõtule, et vähendada sõltuvust pestitsiidide kasutamisest ning liikuda pestitsiidivaba tuleviku saavutamise poole; on seisukohal, et looduslike protsesside ärakasutamine ja soodustamine saagikuse ja vastupanuvõime edendamiseks vähendab praegustele kogemustele tuginedes tõenäoliselt tootmiskulusid;
30. kutsub üles kehtestama vähem keeruka ja tõhusama uuendatud teise samba, milles keskendutakse tõeliselt stimuleerivatele territoriaalsetele ja valdkondlikele poliitikameetmetele, omistades erilist tähtsust investeeringutele, väljaõppele ja nõustamisele, arukatele lahendustele, kestlikkusele, teadustegevusele, innovatsioonile, loomade heaolule, põllumajandustootjate majandusele ja maapiirkondade elatusallikatele, võimaldades samas liikmesriikidel rakendada kohalikke olusid ja vajadusi arvestavaid erilähenemisviise, sealhulgas looduslike piirangutega seotud lisakulude kompenseerimine ja nõudlikud põllumajanduslike keskkonna- ja kliimameetmete kavad;
31. rõhutab maaelu arengu, sealhulgas LEADERi ja kogukonna juhitud kohaliku arengu algatuste tähtsust multifunktsionaalse põllumajanduse toetamisel ning põllumajandustootjate, kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna vaheliste partnerluste ja täiendavate ettevõtlustegevuste soodustamisel, et saada sissetulekut mitmekesistest majandustegevustest, nagu maaturism, ja et tagada maapiirkondades kogukonna toetatud põllumajandus ja sotsiaalteenuste osutamine;
32. kutsub üles kehtestama teise samba, mille raames nähakse loomade heaolu kohustusliku osana ELi maaelu arengu programmide ja kehtestatakse minimaalne kulutuste tase seoses loomade heaolu meetmetega, ning pikaajalised stiimulid, et julgustada suuremat

hulka põllumajandustootjaid rakendama loomade heaolu standardeid, mis on kõrgemad kehtivates õigusaktides esitatud standarditest;

33. kutsub üles suurendama tulevases ühises põllumajanduspoliitikas ressursitõhususe edendamist, muu hulgas seoses veega, ja julgustab põllumajandustootjate võimestamist, et nad võtaksid arukate tehnoloogiate, asjakohaste tavade ja teabe (näiteks satelliitandmete) otsese kättesaadavuse abil vastu teadlikke otsuseid vee- ja toitainetevajaduse kohta;
34. kutsub üles võtma meetmeid toitainete ringlussevõtu suurendamiseks; nõuab, et põllumajanduslik struktuuripoliitika oleks näiteks taime- ja loomakasvatuse parema kombineerimise abil viidud vastavusse keskkonnatoetuste kavaga;
35. toonitab vajadust toetada maaelu arengu toetuskava raames põllumajandustootjaid, kes tegutsevad looduslikust eripärast (näiteks keerulised ilmastikutingimused, järsud kallakud või mullakvaliteet) tingitud piirangutega aladel; nõuab looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuskava lihtsustamist ja selle paremat rõhuasetuse seadmist 2020. aasta järgseks perioodiks;
36. leiab, et vaid sellise mudeli abil, mis sisaldab selgelt kindlaks määratud eesmärgi ja mis ühtib teiste ELi poliitikameetmetega, on võimalik saavutada ELi keskkonna ja maaelu arendamise ambitsioonikaid eesmärgi; rõhutab, et teises sambas tuleks jätkuvalt rakendada paindlikku riigipõhist programmitöö käsitlust, samas kui ühised eeskirjad ja standardid peaksid olema esimese samba keskmis, et tagada kõigile põllumajandustootjatele ELis tõhusad võrdsed võimalused;
37. on veendunud, et kui riskijuhtimise vahenditest ei piisa ulatuslike turuhäiretega toimetulemiseks, peaks tulevane ühine põllumajanduspoliitika suutma paremini, tõhusamalt ja kiiremini reageerida turukriisidele Euroopa kriisiohje meetmete abil, mis on suunatud tasakaalustatud turutingimuste taastamisele;
38. rõhutab, et üks peamistest tulevase ühise põllumajanduspoliitika probleemidest on põllumajandustootjate sõltuvus tehisväetiste ja keemiliste pestitsiidide kasutamisest, millel võib olla kahjulik mõju veekvaliteedile ja mis on seotud elurikkuse kadumisega; kordab, et külvikord ühe integreeritud taimekaitse osana on endiselt üks tõhusamaid vahendeid elurikkuse säilitamiseks ja mulla hea seisundi taastamiseks;
39. nõuab, et maaelu arengu valdkonnas töötataks välja erimeede, et soodustada pestitsiidide kasutamise märgatavat vähendamist ELi integreeritud taimekaitse kaheksa põhimõtte alusel ja julgustada rakendama mittekeemilisi alternatiive;
40. rõhutab tolmeldamise ja elurikkuse säilitamise olulisust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles eraldama pestitsiidivabasid alasid, et ennetada pestitsiidide kasutamisega seostatud mesilaste suremust;
41. kutsub komisjoni ja liikmesriike tagama, tulevases põllumajanduspoliitikas käsitletakse tolmeldajate arvukuse vähenemise teemalisi avastusi ja pakutakse välja asjakohaseid lahendusi;
42. nõuab tulemuspõhist lähenemisviisi toetustele; teeb sellepärast ettepaneku võtta arvesse

näitajaid, nagu mulla seisund ja elurikkus, taksonite esinemus ja liigirikkus, huumus ja mulla pealiskihi teke, pinnasekate erosiooni vastu, toitainete kadumine ja vee kvaliteet ning elurikkus, sealhulgas linnuliikide, metsikute tolmeldajate ja putukate rohkus;

43. kutsub üles kehtestama alusmääruses kindlad ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid, mis on kooskõlas keskkonnaalaste õigusaktidega ning põhinevad kvantitatiivsetel ja nõudlikel tulemusnäitajatel; rõhutab, et riiklikud ühise põllumajanduspoliitika strateegilised kavad peaksid olema tõendus põhised ja koostatud asjaomaste keskkonnaasutuste osalusel, konsulteerides kõigi asjaomaste sidusrühmadega (sealhulgas väikesed põllumajandustootjad, keskkonnaküsimustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid ja kodanikuühiskonna esindajad), ning partnerluspõhimõtte järgimine peab olema neile kohustuslik;
44. kutsub komisjoni üles tagama, et liikmesriigid kehtestaksid igal võimalikul juhul kvantitatiivsed eesmärgid ja võtaksid kasutusele näitajad oma strateegilistes kavades kindlaks määratud eesmärkide täitmisel tehtud edusammude mõõtmiseks;
45. palub komisjonil pakkuda liikmesriikidele nende strateegiliste kavade väljatöötamisel selget juhendamist ja tuge, kindlustamaks, et need kavad on jõulised ja kvaliteetsed;
46. tuletab meelde, et linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi toimivuskontrollis rõhutatakse vajadust suurendada sidusust ühise põllumajanduspoliitikaga, ja juhib tähelepanu põllumajandusega seotud liikide ja elupaikade järsule vähenemisele; palub komisjonil hinnata ühise põllumajanduspoliitika mõju elurikkusele;
47. palub komisjonil tagada tõhusad ja realistlikud järelevalvekavad, mis tuginevad tugevatele ja teaduslikele valimikontrolli meetodikatele, et mõõta kõikide eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme;
48. kutsub komisjoni üles rakendama oma tulemuspõhise poliitika ettepanekut ja pakkuma tuge tehnilise abi alal ning teiste tegevuste ja poliitikameetmete raames, et tagada jälgimine ja kõiki asjakohaseid näitajaid puudutavate andmete kogumine, mis on eriti oluline, võttes arvesse keskkonnanäitajate alast andmelünka;
49. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid on suunatud eelkõige toiduainete tootmisele, ja on seisukohal, et ühine põllumajanduspoliitika peab täitma biomajanduse tegevuskava ja bioressursipõhise keemia strateegia eesmäärke, tuginedes selles ringmajanduse põhimõtetele ja võttes arvesse biomassi erinevate kasutusala ja liikide tegelikku kliimamõju, ning aitama kaasa maakogukondade taaselavdamisele eksperditöökohtade ja innovatsiooni abil, eelkõige seoses puidu ja teiste suure lisaväärtusega biomassitoodete ning vahakultuuridega; on seisukohal, et ühine põllumajanduspoliitika peaks täiendava maapiirkondade ja põllumajandusettevõtete toetusena edendama ka põllumajandusjäätmete ja -jääkide kasutamist bioenergia saamiseks; leiab, et ühine põllumajanduspoliitika peab sisaldama ka ambitsioonikat taimsete valkude kaastootmisel põhinevat Euroopa roheline energia ja keemia strateegiat;
50. kutsub komisjoni üles valke käsitlevat poliitikat keskpikast ja pikast perspektiivist lähtuvalt läbi vaatama ning tagama, et ühise põllumajanduspoliitika reformi läbiviimiseks esitatavad seadusandlikud ettepanekud sisaldaksid piisavaid ja

usaldusväärseid uusi meetmeid ja vahendeid, mis aitavad põllumajandustootjatel parandada külvikorrasüsteeme, et oluliselt vähendada praegust valgupuudujääki ja hinnakõikumisi;

51. on seisukohal, et tulevane ühine põllumajanduspoliitika peaks edendama valgurikaste kultuuride kasvatamist kui olulist vahendit, tagamaks ülemineku intensiivsete monokultuuride kasvatamiselt, millega kaasneb suure hulga sünteetiliste keemiliste pestitsiidide kasutamine ja tugev keskkonnamõju, mitmekesistele põllumajanduse ökosüsteemidele;
52. leiab, et parim viis valgukultuuride tarvitamiseks on nende kasutamine inimtoiduks; on seisukohal, et nende tootmises tuleks seepärast järgida tähtsuse järjekorda, mis seab esikohale inimtoidu ning millele järgneb loomasööda tootmine, võimaldades biokütust toota vaid jäätmetest;
53. nõuab agrometsanduse jõulist edendamist, kuna see võib parandada inimeste elukvaliteeti, täiustades mikrokliimat, suurendades vastupanuvõimet põllumajandusettevõtte ja maastiku tasandil, parandades maastiku kvaliteeti ning luues mitmeotstarbelisi puhkamiseks ja tootmiseks mõeldud ökosüsteeme; rõhutab vajadust teha kindlaks puudujäägid, mis võivad pidurdada agrometsandussüsteemide väljatöötamist, sealhulgas väljaspool metsi kasvanud puudest valmistatud toodete sertifitseerimise võimaluste puudumine ELi piirkondades kehtivate sertifitseerimiskavade raames, ja need kõrvaldada;
54. rõhutab selleks, et metsad kohaneksid kliimamuutustega, säästvalt majandatud metsade olulisust ja toonitab puidu väärtusahela tähtsust maapiirkondades elatise teenimise võimaluste säilitamise ja töökohtade, majanduskasvu ja sotsiaalse stabiilsuse loomise seisukohast ning uute väärtusahelate loomisel kooskõlas ring- ja biomajanduse põhimõtetega;
55. on arvamusel, et ühises põllumajanduspoliitikas tuleb ohjata kliimamuutuste ja mulla degradeerumisega seotud riske kogu põllumajandusmaastikul, investeerides põllumajanduse ökosüsteemide vastupanuvõimesse ja töökindlusse ning keskkonناسäästlikku taristusse pealismulla kvaliteedi parandamiseks, mullaerosiooni ümberpööramiseks, külvikorra loomiseks/pikendamiseks, puude istutamiseks ning põllumajandusettevõtete bioloogilise ja struktuurilise mitmekesisuse suurendamiseks;
56. tuletab meelde teadustegevuse ja innovatsiooni strateegilist tähtsust ja kutsub üles looma suurema sünergia ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide ja programmi „Horisont 2020“ eesmärkide vahel seoses toiduainete tootmise, ressursside säästva majandamise ja kliimameetmetega;
57. palub komisjonil tagada, et iga imporditud põllumajandustoote puhul kontrollitaks selle vastavust samadele sanitaar- ja sotsiaalsetele standarditele nagu ELi toodete puhul, kirjutades igasse kaubanduslepingusse sisse vastastikkuse klausli; palub komisjonil hinnata süstemaatiliselt kõigi kaubanduslepingute sätteid, mis käsitlevad põllumajandusvaldkonda, ning pakkuda välja kindlad strateegiad selle tagamiseks, et ükski põllumajandussektor ei peaks kolmanda riigiga sõlmitud kaubanduslepingu tõttu kannatama, võttes arvesse ka ELi geograafilisi tähiseid;

58. rõhutab, et säästva põllumajandusliku tootmise austamine, ELi õigusaktid ja standardid, millele ELi toiduohutuseeskirjad tuginevad, sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnavalased ELi standardid, talust toidulauani lähenemisviis, vastastikkus ja ELi sanitaar- ja fütosanitaarstandardite ning ELi õiguses sätestatud inimeste ja loomade tervise ja toiduohutusega seotud meetmete range alalhoidmine on kõigil ELi vabakaubanduslepingute läbirääkimistel Euroopa põllumajanduse seisukohast põhilised ja võõrandamatud tõekspidamised;
59. rõhutab, et võrdsete võimaluste tagamiseks on vaja ühist ELi lähtetaset, mis tagab kodanike õigused tervislikule keskkonnale ning tervislikule ja täisväärtuslikule toidule; on seisukohal, et see lähtetase tuleks kehtestada, et tagada kooskõla asjaomaste õigusaktide ja rahvusvaheliste kohustustega ning tagada keskkonna ja ühiskonna mitte kahjustamise põhimõtte järgimine;
60. kutsub üles kujundama ühist põllumajanduspoliitikat nii, et see käsitleks paremini olulisi rahvatervisega seonduvaid küsimusi, näiteks seoses antimikroobikumiresistentsuse ja õhukvaliteediga;
61. toonitab probleeme, mida antimikroobikumiresistentsus seoses inimeste ja loomade tervisega põhjustab; on seisukohal, et uue õigusraamistikuga tuleks aktiivselt edendada loomade paremat tervist ja nende suuremat heaolu kui vahendit antimikroobikumiresistentsusega võitlemiseks ning seeläbi rahvatervisega ja põllumajandussektori paremaks kaitsmiseks;
62. tunnistab, et on oluline kaasata ühise põllumajanduspoliitika otsuste tegemise protsessi asutused ja eksperdid, kes vastutavad tervishoiu- ja keskkonnapolitiika eest, mis mõjutavad elurikkust, kliimamuutusi ja õhu- ning pinnasesaastet ja veereostust;
63. kutsub üles ühist põllumajanduspoliitikat teiste ELi poliitikavaldkondade ja -meetmetega – eelkõige direktiividega 2000/60/EÜ ja 91/676/EMÜ ning määrusega nr 1107/2009 – paremini koordineerima, et saavutada veevarude, mille hulka ja kvaliteeti põllumajandus negatiivselt mõjutab, kestlik kaitsmine; kutsub üles looma stiimuleid põllumajandustootjate ja veega varustajate vaheliste kohalike koostööprojektide toetamiseks, et edendada veevarude kaitset;
64. kutsub komisjoni üles looma asjaomaseid sünergiaid ELi kosmosealaste juhtprogrammide ja ühise põllumajanduspoliitika vahel, eelkõige Copernicuse programmiga, mis pakub põllumajanduskogukonnale seoses kliimamuutuste ja keskkonnaseirega erilist huvi;
65. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tunnistama, et uued ühiskondlikud, keskkonnavalased, tehnoloogilised ja majanduslikud muutused, näiteks puhta energia, digiteerimise ja arukate lahenduste valdkonnas, mõjutavad elu maapiirkondades; palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada maapiirkondade keskuste potentsiaali kestliku, kaasava ja kestliku kasvu ja innovatsiooni loomisel, võttes arvesse laiemate maakogukondade huve; tuletab meelde, et maapiirkonnad ja maa-asulad vajavad erilist tähelepanu ja ühiseid jõupingutusi arukate külade väljaarendamiseks, ning nõuab, et maapiirkondade keskuste ja võrkude eritehnoloogia arendamine toimuks võrdsetel tingimustel;

66. palub, et komisjon võtaks vastu uue ja tervikliku õigusraamistiku toiduainete tarneahelas selgelt kindlaks määratud ebaausate kaubandustavade keelustamiseks ning kehtestaks miinimumnõuded nende keeldude jõustamiseks ja sanktsioonimehhanismide käivitamiseks;
67. leiab, et seda uut raamistikku tuleb toetada, eraldades võimaluse korral kogu saadaolevast eelarvest miinimumsumma põllumajanduse keskkonnameetmete, sealhulgas mahepõllumajandusele, elurikkusele, kõrgetele loomatervise ja loomade heaolu standarditele ning heale taimetervisele;
68. palub komisjonil võtta 2020. aasta järgsel seadusandlikul perioodil kasutusele mitme rahastamisvahendiga investeerimispoliitika, et tagada keskkonnaalaselt selgelt kasulike integreeritud maaelu arengu vahendite, näiteks arukate külade algatuse tõrgeteta rakendamine; palub komisjonil välja töötada arukate külade algatuse meetmed ja seada järgmise maaelu arengu poliitika prioriteediks arukate külade loomine;
69. rõhutab, et ühise põllumajanduse turukorralduse raames on vajalik suurem hulk koostöövõimalusi tootjaorganisatsioonides (tootjaorganisatsioonid ja tootjaorganisatsioonide liidud, sealhulgas ühistud) ja tootmisharudevahelistes organisatsioonides.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	25.4.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 54 -: 4 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Cristian-Silviu Bușoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NGL	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NGL	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu

* Häälituse parandused: Piernicola Pedicini soovis hääletada poolt.

LISA: EELARVEKONTROLLIKOMISJONI KIRI

IPOL-COM-CONT D (2018)17649

Czesław Adam Siekierski
Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni esimees
Euroopa Parlament
Brüssel

Teema: CONT-komisjoni arvamus esimehe saadetava kirja vormis (kodukorra artikli 53 lõige 3) AGRI-komisjoni algatusraporti „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ kohta – 2018/2037(INI) – COM (2017)0713

Austatud härra Siekierski

Eelarvekontrollikomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil võtta oma algatusraportis toidutootmise ja põllumajanduse tuleviku kohta arvesse järgmist:

Faktortulu

1. juhib tähelepanu, et põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi edastatud andmetel¹ vähenesid sektori lisandväärtus ja tootlikkus 2016. aastal veidi, jäädes siiski märgatavalt üle aastate 2005–2009 taseme, ning et põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadil on keeruline kindlaks teha, millised kõigist tootmistahte või väärtust/hinda puudutavatest teguritest või 2015. aasta piimakriisi taolistest sündmustest on faktortulu üldist vähenemist alates 2013. aastast tegelikult põhjustanud;

ÜPP kulutuste õiglase struktuur

2. tuletab meelde ÜPP kulutuste jätkusuutmatut struktuuri: 44,7 %-l kõikidest liidu põllumajandusettevõtetest oli aastasissetulek alla 4000 euro ja ligikaudu 60 % maksetest said 2016. aastal need otsetoetuse saajad, kes kuulusid ülemise umbes 10 % hulka; märgib, et otsetoetuste jaotamine vastab suures osas maaomandi kontsentratsioonile, sest 80 % maast kuulub 20 %-le põllumajandustootjatest; on mures toetusesaajate suure kontsentratsiooni pärast ning rõhutab, et väikeste ja suurte toetuste saajate vahel tuleb leida parem tasakaal;
3. kordab oma seisukohta, et kuna otsetoetused jaotuvad ebaühtlaselt, ei ole nende abil võimalik põllumajandusettevõtetele, eriti väikestele, stabiilset sissetulekut täielikult tagada;
4. on arvamusel, et suuremaid põllumajandusettevõtteid ei ole stabiilse sissetuleku tagamiseks vaja sissetuleku kõikumise ajal tingimata sama palju toetada kui väiksemaid põllumajandusettevõtteid, sest suurematel on võimalik saada mastaabisäästu, mis aitab neil tõenäoliselt paremini vastu pidada;
5. rõhutab rahuldava elatustaseme tagamise olulisust kõikides piirkondades ja liikmesriikides, tagades põllumajandustegevuse kõikides liidu osades, sealhulgas looduslike piirangutega

¹ (2016. aasta tegevusaruanne, lk 15 – 1. võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitaja: põllumajanduslik faktortulu täistööajaga töötaja kohta) .

aladel; on veendud, et ühtsel turul võrdsete tingimuste tagamiseks, moonutamata seejuures siseturgu, tuleks säilitada vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus kui vahend, mille abil säilitada tootmine haavatavates sektorites ja lahendada konkreetseid probleeme, eeskätt neid, mis tulenevad struktuuriliselt ebasoodsamast konkurentsiolekorrast vähem soodsates piirkondades;

Lihtsustamine

6. palub, et komisjonil ja liikmesriikidel, kes poliitika ellu viivad, teha ettepaneku, kuidas muuta toetuse saamise menetlused, sh vajalikud dokumendid kontrolli- ja järelevalvepõhimõtteid eiramata lihtsamaks; nõuab, et eritähelpanu pöörataks haldustoele, mida antakse väiketootjatele, kellele toetus on majandustegevuse jätkamiseks väga vajalik;

Maaelu areng

7. rõhutab, et peaaegu kõikides kontrollikoja poolt 2016. aastal auditeeritud maaelu arengu projektides kasutati süsteemi, millega hüvitati kantud kulud, ning märgib, et programmitöö perioodil 2014–2020 võivad liikmesriigid alternatiivina kasutada lihtsustatud kuluvõimaluste süsteemi, mis hõlmab ühikuhindade standardiseeritud astmikke, ning kindlasummalisi ja kindlamääralisi makseid, mis vähendab tulemuslikult liiga kõrgete hindade riski;

Rohestamine peab arenema

8. on eriti mures selle pärast, et kontrollikoda järeldeb oma eriaruandes nr 21/2017, et „rohestamistoetus, nagu seda praegu rakendatakse, ei paranda kuigi tõenäoliselt ÜPP keskkonnatoimet ja kliimanäitajaid, sest [...] rohestamisnõuded on väga madalad ning ei erine kuigivõrd tavapäraestest põllumajandustavade ja neil puuduvad kvantifitseeritud eesmärgid“;¹ selle tulemusena toob rohestamine kaasa konkreetseid muutusi põllumajandustavades vaid väga piiratud osal ELi põllumajandusmaast;
9. taunib asjaolu, et kuna need on osa pindalatoetustest, võivad rohestamiskavad programmi tegelikus ülesehituses ÜPP toetuse jaotamise tasakaalustamatust suurendada; palub sellega seoses komisjonil kaaluda kontrollikoja eriaruandes nr 21/2017 tehtud soovitude järgimist;

Noorte põllumajandustootjate toetus

10. juhib tähelepanu sellele, et väga suurte erinevuste tõttu ELi põllumajandussektori arengus on suureks probleemiks demograafiline olukord, mis nõuab noorte põllumajandustootjate puuduse lahendamise poliitikat, et tagada liidus põllumajanduse pikaajaline jätkusuutlikkus;
11. on eriti mures asjaolu pärast, et oma noorte põllumajandusettevõtjate toetamist käsitlevas eriaruandes nr 10/2017 märgib kontrollikoda seoses otsetoetustega, et noortele põllumajandustootjatele antav abi
 - a) ei põhine vajaduste usaldusväärsel hindamisel;
 - b) ei kajasta põlvkondade vahetumise soodustamise üldeesmärki;
 - c) ei lähe isegi alati abi vajavatele noortele põllumajandustootjatele ja

¹ „Rohestamistoetus: keerukam sissetulekutoetuste kava, mis ei ole veel keskkonnanalasel tulemuslik“, lk 6 ja 47.

d) läheb mõnikord põllumajanduslikele majapidamistele, kus noored põllumajandustootjad täidavad vaid väikest osa;

12. peab kahetsusväärseks, et kontrollikoda tegi noorte põllumajandustootjate maaelu arengu kavade kaudu toetamise kohta järelduse, et üldiselt põhinevad meetmed ebatäpsel vajaduste hinnangul ning et esimese samba maksete ja teise samba noorte põllumajandustootjate toetuse vahel ei ole tegelikku koordineerimist;

Vajalikud meetmed

13. palub, et

- a) komisjon analüüsiks hoolikalt, mis põhjustel on faktortulu alates 2013. aastast üldiselt vähenenud, ja määratleks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jaoks uue tulemuslikkuse põhieesmärgi, millele lisatakse tulemusi ja mõju kajastavad näitajad, eesmärgiga leevendada põllumajandustootjate sissetuleku ebavõrdsust;
- b) komisjon oleks liikmesriikide ametiasutuste tehtud kontrollide ja nende teatatud andmete suhtes jätkuvalt valvas ning võtaks neid leide riskianalüüside põhjal tehtavate audititega seotud koormuse jaotamisel arvesse;
- c) liikmesriigid ning toetusesaajad ja nende ühendused uuriksid igakülgset võimalusi, mida pakub lihtsustatud kuluvõimaluste süsteem maaelu arengus;

14. palub, et

- a) komisjon valmistaks järgmise ÜPP reformi jaoks ette ja töötaks välja põllumajandusega seotud ELi keskkonna- ja kliimaalaste meetmete tervikliku sekkumisloogika (sealhulgas erieesmärgid), mis põhineb asjaomaste nähtuste ajakohasel teaduslikul arusaamal; reform peaks lähtuma järgmistest põhimõtetest:
 - i. põllumajandustootjad peaks võitma ÜPP maksetest ainult siis, kui nad täidavad ühtse keskkonnaalaste põhinormide paketi, sealhulgas maa hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundi ning rohestamise nõuded, mis lähevad keskkonnaõigusaktide nõuetest kaugemale; tunneb sellega seoses heameelt komisjoni tulemustekeskse eelarve loogika üle; leiab, et tulevane rakendussüsteem peaks olema rohkem tulemustele orienteeritud;
 - ii. konkreetseid kohalikke keskkonna- ja kliimaalaseid vajadusi saab õigesti hinnata täiendavate ja tõhusamalt kavandatud sihtotstarbeliste põllumajandusmeetmete abil;
 - iii. kui liikmesriikidele antakse ÜPP rakendamisel võimalus teha valik kaasseadusandjate kehtestatud loendist, peaksid nad enne ÜPP rakendamist tõendama, et nende valik on poliitikaeesmärkide, eriti toiduohutuse, toidu kvaliteedi, keskkonna- ja kliimameetmete ja vastava tervisemõju, rohestamise, maa ja maapiirkondade haldamise ning ELI maarahvastiku vähenemise vastu võitlemise eesmärkide saavutamiseks tulemuslik ja tõhus;

15. palub komisjonil teha järgmist:

- a) viia läbi kõigi selliste olemasolevate ÜPP poliitikasuundade ja vahendite põhjaliku hindamise, mida saab kombineerida noorte põllumajandustootjate abistamiseks ning olemasolevatele põllumajandusettevõtetele juurdepääsul või põllumajandusettevõtete loomisel noorte põllumajandustootjate ees seisvate takistuste kindlakstegemiseks, et käsitleda neid ühise põllumajanduspoliitika tulevases läbivaatamises;

- b) tagada, et põllumajandusreformi käigus parandatakse veelgi maaelu arengu raamtingimusi, mis on sätestatud muu hulgas Corki deklaratsioonis, et tagada noorte põllumajandustootjate toetamise programmide edu;
- c) lisada 2020. aasta järgset perioodi käsitlevatesse ÜPP õigusaktidesse põllumajanduses põlvkondade vahetumist käsitlevate poliitikavahendite selge sekkumisloogika (või nõuda, et liikmesriigid teeksid seda kooskõlas sätetega, mis käsitlevad eelarve täitmist koostöös liikmesriikidega);
- d) tagada, et komisjon ja liikmesriigid parandaksid 2020. aastale järgnevas perioodiks kavandatavate ÜPP õigusaktide kaudu (vastavalt koostöös liikmesriikidega täidetava eelarve eeskirjadele) seire- ja hindamissüsteemi.

Lugupidamisega

dr Inge Gräßle

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	16.5.2018						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">32</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> </table>	+:	32	–:	5	0:	6
+:	32						
–:	5						
0:	6						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropė, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Franc Bogovič, Paul Brannen, Elsi Katainen, Gabriel Mato, Susanne Melior, Momchil Nekov, Annie Schreijer-Pierik, Ramón Luis Valcárcel Siso, Thomas Waitz						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Birgit Collin-Langen						

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

32	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	James Nicholson, Laurențiu Rebeca
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan
PPE	Daniel Buda, Birgit Collin-Langen, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Ramón Luis Valcárcel Siso
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Susanne Melior, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Thomas Waitz

5	-
ECR	Beata Gosiewska
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Anja Hazekamp, Maria Lidia Senra Rodríguez
VERTS/ALE	José Bové

6	0
ALDE	Jan Huitema
ECR	Zbigniew Kuzmiuk
ENF	Philippe Loiseau, Jacques Colombier
PPE	Mairead McGuinness
VERTS/ALE	Bronis Rope

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu